

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat
af 13. europaudvalgsmøde

Dato: fredag den 30. november 2018

Tidspunkt: kl. 10.00

Sted: vær. 2-133

Til stede: Erik Christensen (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Claus Kvist Hansen (DF), Jan E. Jørgensen (V), Magnus Heunicke (S), Lars Aslan Rasmussen (S), Søren Søndergaard (EL), Henning Hyllested (EL), Finn Sørensen (EL), Rasmus Nordqvist (ALT), Marianne Jelved (RV), Sofie Carsten Nielsen (RV), Karsten Hønge (SF) og Holger K. Nielsen (SF).

Desuden deltog: finansminister Kristian Jensen, justitsminister Søren Pape Poulsen, børne- og socialminister Mai Mercado, sundhedsminister Ellen Trane Nørby, beskæftigelsesminister Troels Lund Poulsen, udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg, transport-, bygnings- og boligminister Ole Birk Olesen og erhvervsminister Rasmus Jarlov.

Kenneth Kristensen Berth fungerede som formand fra punkt 4 til og med punkt 7, dagsordenpunkt 2, hvorefter Jan E. Jørgensen fungerede som formand under resten af mødet.

FO Punkt 1. Rådsmøde nr. 3659 (økonomi og finans) den 4. december 2018

EUU alm. del (18) – bilag 154 (kommenteret dagsorden)

FO 1. Forslag om skat på omsætning af visse digitale tjenester

– *Generel indstilling*

KOM (2018) 0148

Rådsmøde 3659 – bilag 3 (revideret samlenotat)

KOM (2018) 0148 – bilag 6 (Kommissionens svar på begrundet udtalelse)

KOM (2018) 0148 – bilag 4 (begrundet udtalelse fra Holland og Malta)

KOM (2018) 0148 – bilag 3 (Folketingets begrundet udtalelse)

EUU alm. del (17) – bilag 710 (kopi af svar i SAU om den årlige profit for virksomheder, der er en del af den digitaliserede økonomi)

EUU alm. del (17) – bilag 711 (kopi af svar i SAU om netfiltreringsordningen)

EU-note (17) – E 25 (note af 23/4-18)

EUU alm. del (18) – bilag 138 (udvalgsmødereferat side 178, senest behandlet i EUU 2/11-18)

Finansministeren: Økofin skal tage stilling til Kommissionens forslag om en skat på omsætningen af visse digitale tjenester. Vi talte om sagen her i udvalget for en måned siden. Det ventes ikke, at der kan opnås enighed om en vedtagelse af forslaget.

Regeringen prioriterer fortsat en ambitiøs indsats mod skatteundgåelse. Alle virksomheder skal betale deres skat – også de store digitale selskaber. Både i EU og OECD har vi bidraget til at fremme en lang række tiltag til bekæmpelse af skatteundgåelse, og der er sket meget. Desuden har USA lavet en skattereform, som lukker væsentlige huller. De amerikanske selskaber – også de store digitale selskaber – vil nu betale skat, også af deres omsætning i Europa. Alle tiltagene skal implementeres. Og vi skal selvfølgelig tage yderligere skridt, hvis det viser sig nødvendigt – også i forhold til de digitale selskaber.

Jeg redegjorde sidst detaljeret for mit syn på en digital omsætningssskat. Kort sagt er DST ikke en god skat. En DST inviterer til skadelig amerikansk gengældelse og grundlæggende ændringer af de internationale principper for selskabsbeskatning i retning af beskatning af virksomheder, hvor de sælger deres varer. Det er absolut ikke i Danmarks interesse.

Danmark har selskaber, som betaler en stor del af deres selskabsskat i Danmark, selv om en stor del af deres omsætning er i udlandet, herunder i USA. Det

gælder f.eks. Danmarks største skatteyder Novo. Vi risikerer, at USA indfører nye skatter på sådanne selskaber med stor omsætning i USA, hvis EU vedtager en digital omsætningskat. Risikoen er reel, idet begge kamre i Kongressen med støtte fra begge partier har udtrykt kraftig kritik af EU-planerne om digitalskat. Det er en risiko, som jeg ikke ønsker at løbe. Dertil kommer juridiske og tekniske udfordringer, der gør, at DST'en muligvis slet ikke kan pålægges selskaber uden for EU og bliver vanskelig at håndhæve. Det vil heller ikke være gratis at etablere systemer for at opkræve den. Så hvor store skatteindtægter kan man reelt forvente, og hvad vil det koste?

DST rejser mange spørgsmål og problemer, som har været kendt længe, men som stadig ikke er mødt med svar og løsninger. Nok fordi der ikke rigtig er gode svar og løsninger.

Det mest sandsynlige er, at vi på Økofin vil konstatere, at der ikke er støtte til at vedtage Kommissionens forslag. Sverige er i front i kritikken (og vil fortsat være imod DST, uanset om en ny regering fortsat skal ledes af Socialdemokratiet eller et andet parti). Finland er også skeptisk. Der ventes heller ikke støtte til forslaget fra Tyskland. Tyskland har offentligt peget på de samme udfordringer som os og de andre nordiske lande. Også andre lande ventes at være imod. Der ventes heller ikke støtte til, at EU forpligter sig til at vedtage forslaget på et senere tidspunkt. Jeg vil heller ikke støtte forslaget eller en forpligtelse til, at EU vedtager forslaget senere.

Jeg tror omvendt, at der vil være stor enighed om at sætte tryk på de igangværende drøftelser i OECD om beskatning af digital økonomi. Tyskland har i OECD fremsat et forslag, som skal sikre en global standard for minimumsbeskatning. Det går kort sagt ud på, at f.eks. EU kan beskatte selskaber fra tredjelande i det omfang deres hjemlande ikke sikrer en vis effektiv minimumsbeskatning. Det er et forslag i tråd med de internationale principper og de gode resultater i kampen mod skatteundgåelse, vi allerede har opnået i OECD. Det støtter vi stærkt fra dansk side. Der er et begrundet håb om, at USA også kan tilslutte sig. USA har selv indført noget lignende.

Det synes derfor realistisk at opnå en løsning i OECD (f.eks. om et forslag som det tyske) i løbet af få år. Hvis det mod forventning ikke lykkes at sikre en løsning i OECD, vil det være muligt at gennemføre f.eks. det tyske forslag alene i EU.

FO Jeg vil slutte med at forelægge udvalget følgende forhandlingsoplæg i sagen om digital skat:

- Fra dansk side vil vi sammen med andre lande ikke støtte en vedtagelse af DST-forslaget nu og ikke støtte en forpligtelse til at vedtage en sådan omsætningskat senere. Det skyldes især de nævnte risici for dansk økonomi, herunder danske virksomheder, der sikrer danske job og skatteindtægter, der finansierer vores velfærd.
- Fra dansk side vil vi arbejde aktivt for en international løsning på spørgsmålet om digital beskatning i OECD hurtigst muligt. Der bør især arbejdes videre med det tyske OECD-forslag om minimumsbeskatning.
- Hvis der mod forventning ikke opnås enighed i OECD, vil der blandt EU-landene formentlig være et stærkt ønske om at tage stilling til eventuelle tiltag i EU alene. Det vil regeringen også være indstillet på. Sådanne tiltag kunne være det tyske forslag indført i EU alene, men kunne også være andre forslag, og man bør således heller ikke i den situation vedtage en DST i EU.

Marianne Jelved støttede det fremlagte forslag om en afgiftslignende struktur. I årtier havde man kæmpet med at få EU og OECD til at gå ind for minimumsbeskatning. De Radikale opfattede punktafgiften som en slags trussel – at man måtte gå den vej, hvis man ikke kunne finde en anden løsning.

Lars Aslan Rasmussen spurgte, om ministeren troede eller rent faktisk mente, at man kunne finde en løsning på skatteunddragelse i OECD-regi.

Kenneth Kristensen Berth var bekymret ved tanken om EU-enegang og en digital skat i EU-regi. Han støttede derfor regeringens tilslutning til OECD-sporet og dermed forhandlingsoplægget.

Søren Søndergaard mente at have hørt ministeren sige, at der var vedtaget en skattereform i USA, der betød, at amerikanske virksomheder betaler skat efter omsætningen i Europa. Var det korrekt opfattet?

Finansministeren tolkede Marianne Jelveds kommentar som en støtte til at forfølge OECD's spor med minimumsbeskatning og dermed ikke forfølge den omsætningsafgift, som hun anså for en trussel. Danmark havde igennem længere tid forsøgt at finde en virksom måde at sikre beskatning af digitale selskaber inden for de eksisterende rammer, i stedet for at man skulle opfinde noget nyt. Dermed gik Danmark ned ad samme vej som især Tyskland og advokerede for

omvendte CFC-regler, der sikrer en minimumsbeskatning, hvis der ikke sker beskatning andre steder. Det ville medføre en mere jævn spilleplan og mindre spekulation.

Til Lars Aslan Rasmussen sagde ministeren, at der var god fremdrift på området, og at OECD's generalsekretær forventede at levere en model – hvis ikke i 2019, så i 2020. Det var interessant at konstatere, at diskussionen om beskatning og forbrug nu havde indfundet sig i USA, hvor staterne ville vide, hvad der sker internt, efterhånden som handlen foregår mere og mere over nettet. G7 og G20 havde også emnet på dagsordenerne for finansministermøder – med den tyske finansminister i spidsen.

Ministeren delte i øvrigt Kenneth Kristensen Berths bekymring om EU-enegang, især fordi det vil legitimere, at USA gør det samme på andre områder. Fra dansk side var der stor interesse i, at omsætning i USA bliver til skattebetaling i Danmark.

Marianne Jelved måtte korrigere ministerens konklusion på hendes tidligere bemærkninger, som muligvis ikke var så klare. Hendes erfaring med skat på virksomheder i regi af EU og OECD var, at det var svært at komme igennem med noget som helst. Der havde været kæmpet meget for det. Derfor opfattede hun truslen om at lave en afgift på omsætning af digitale tjenester som noget, der kunne sætte skub i det andet projekt. Hun mente, at man måtte tænke taktisk; gå denne anden vej først og tilkendegive, at man var parat til at beskatte på andre måder i den særlige type virksomheder.

Søren Søndergaard forstod flere af regeringens bekymringer, men hvis man fastsætter en ikrafttrædelsesfrist efter 2020, ville man opnå et maksimalt pres kombineret med, at der ikke kan laves modforholdsregler mod noget, der ikke er trådt i kraft. Det forekom ham stadig ikke klart, om regeringen var imod, at man betaler skat af omsætningen i det land, hvor den sker. Det forekom ham fornuftigt at sætte turbo på OECD-processen, så han kunne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Finansministeren henviste til den gængse opfattelse om moms på omsætning og skat på profit. Regeringen mente ikke, at omsætning skal beskattes – kun fortjenesten. Hybridmodeller forekom ministeren at være skadelige for virksomheder, der starter op eller ekspanderer.

Han tolkede udvalgets bemærkninger i retning af, at alle ønskede en løsning i OECD-regi, men at der var uenighed om taktikken for at nå derhen. Til Marianne Jelved sagde ministeren, at han ikke ville afvise, at der i forhandlingssituationer

kan være behov for at spille ind med en trussel, men det forekom ham ikke virkningsfuldt, hvis man dermed skød sig selv i foden. Det var tilfældet her, for for Danmarks vedkommende var omsætningen på medicinalområdet markant højere end for det digitale område. Der var altså risiko for, at Danmark ville komme til at tabe langt mere, end der var mulighed for at vinde. Nok havde Marianne Jelved længere tids opbygget erfaring på området end ministeren, men det var værd at gøre opmærksom på, at OECD havde vist sit værd inden for det såkaldte BEPS-område (Base Erosion og Profit Shifting) – altså spørgsmålet om at flytte penge rundt mellem landene. OECD havde etableret et stærkt internationalt regelsæt, så flere lande reelt beskatter fortjeneste i landet. Han havde derfor tillid til, at OECD var vejen frem. Flere andre løsninger var diskuteret igennem længere tid, og det var nok ikke uden grund, at de ikke var blevet indført. Det gjaldt CCCTB'en (Common Consolidated Corporate Tax Base) og den finansielle transaktionsskat.

Ministeren sagde, at den amerikanske skattereform indeholder minimumsbeskatning på indtægter, så hvis man ikke har betalt 13 pct. i det land, man er hjemhørende i, beskatter USA op til 13 pct. af proventet. På den måde undgik man, at der sker en placering af selskaber uden for USA til en lav beskatning. Meget andet i den amerikanske skattereform var vendt mod europæiske selskaber, men dette var et eksempel på noget, som amerikanerne havde fået ros for hele vejen igennem.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Socialdemokratiet, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti havde udtrykt sig imod det.

2. Styrkelse af bankunionen – bankpakken – revision af EU's kapitalkravsregler (CRR/CRD IV) og afviklingsregler (BRRD/SRMR)

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0851, KOM (2016) 0850, KOM (2016) 0854 og KOM (2016) 0852

Rådsmøde 3659 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (17) – bilag 797 (udvalgsmødereferat side 909, senest behandlet i EUU 18/5-18)

EUU alm. del (17) – bilag 261 (udvalgsmødereferat side 321 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 1/12-17)

Finansministeren: Formandskabet vil på Økofin præsentere en aftale med Europa-Parlamentet om revision af kapitalkrav, afvikling m.v. (bankpakken), som Rådet enedes om i maj.

Et element i sagen er rammerne for de såkaldte NEP-krav, som afviklingsmyndighederne kan stille til bankerne for at sikre, at de har nok passiver, der kan nedskrives i en eventuel afvikling. Parlamentet ønsker at begrænse muligheden for at stille for høje krav om kvaliteten af de nedskrivningsegne passiver. Det finder vi u hensigtsmæssigt fra dansk side. Det vurderes dog foreløbig, at vi i praksis vil kunne stille de samme krav til danske banker, som vi gør i dag. På de øvrige centrale punkter for Danmark er sagen landet godt.

Et notat om det samlede kompromis vil blive oversendt til udvalget.

3. Styrkelse af bankunionen – forslag til en fælles indskydergarantiordning (EDIS)

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2015) 0586 og KOM (2017) 0592

Rådsmøde 3659 – bilag 1 (samlenotat side 7)

KOM (2015) 0586 – bilag 1 (faktaark)

EU-note (15) – E 16 (note af 10/12-15)

EUU alm. del (17) – bilag 970 (udvalgsmødereferat side 1154, senest behandlet i EUU 20/6-18)

Finansministeren: På det kommende møde i udvidet eurogruppe sigtes der efter enighed om nye skridt i styrkelsen af ØMU'en op til topmødet i december. Nye skridt gælder primært bankunionen. Overvejelser om et eurozonebudget m.v. har ikke nået nogen konklusion endnu.

I juni besluttede vi, at eurolandenes lånefacilitet, ESM, skal være offentlig bagstopper for bankunionens afviklingsfond. Bagstopperen skal kunne låne til fonden til at håndtere nødlidende banker, men først når aktionærer og kreditorer har taget tab og fonden er tom. Lånte midler skal altid betales tilbage.

Det er planen, at vi skal nå enighed om de præcise regler for bagstopperen. Det er realistisk, men der er stadig udeståender, bl.a. hvordan der skal træffes beslutning om at udbetale lån fra bagstopperen. Her skal der findes en balance mellem at kunne træffe hurtige beslutninger og samtidig sikre inddragelse af nationale parlamenter. Det er en vigtig dansk prioritet, at ikkeeurolande kan deltage i bagstopperen på lige fod med eurolande. Det tegner til at lande godt i aftalen.

En anden del af drøftelserne handler om reform af ESM, eurolandenes lånefond. Reformen handler overordnet om at sikre, at ESM har de rette værktøjer til at håndtere, når eurolande kommer i problemer og får brug for lån. Drøftelserne er vanskelige, men ambitionen er også her en aftale i december.

Endelig drøftes fortsat, om en fælles indskydergaranti, EDIS, skal være et nyt element i bankunionen. Der arbejdes på en køreplan for at kunne indlede politiske drøftelser om EDIS. Det kræver, at der er gjort nok for at reducere risici i banksektoren. Et blandt flere vigtige spørgsmål er her, om EDIS skal betinges af en reform af den finansielle regulering og særbehandling af bankers beholdninger af statsobligationer, som i dag generelt anses for risikofri og ikke indebærer kapitalkrav til bankerne. Det er der meget delte meninger om, og det er uklart, hvor langt vi kan nå på det kommende møde.

Styrkelse af bankunionen er en svær sag med delte meninger om vægtningen af prioriteringerne. Alle ser dog en stor værdi i samarbejdet og er enige om målene om en sundere finansiell sektor på basis af skærpede krav og skærpet tilsyn med sektoren samt en model for at håndtere svage banker, hvor regningen betales af bankerne selv og ikke af skatteyderne.

Regeringen støtter også arbejdet med at styrke bankunionen. Vi arbejder for at fastholde, at ikkeeurolande har mulighed for at deltage i bankunionen på lige fod med eurolande.

4. Kommissionens vækstundersøgelse, varslingsrapport og udkast til anbefalinger til euroområdet som helhed

– *Præsentation og udveksling af synspunkter*

KOM (2018) 0759, KOM (2018) 0758 og KOM (2018) 0770

Rådsmøde 3659 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

5. EU's handlingsplan for misligholdte lån (NPL)

– *Præsentation og udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3659 – bilag 1 (samlenotat side 20)

EUU alm. del (17) – bilag 363 (udvalgsmødereferat side 536,
senest behandlet i EUU 19/1-18)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO 6. Forslag vedrørende regulering af tilsyn med, tilladelser og tredjelandsbestemmelser for centrale modparter (CCP'er)

– Tidlig forelæggelse

KOM (2017) 0331

Rådsmøde 3659 – bilag 1 (samlenotat side 25)

Finansministeren: Der ventes enighed om et kompromisforslag om centrale modparter, såkaldte CCP'er. En CCP er en finansiel virksomhed, som er medlem mellem de to parter i en værdipapirhandel, dvs. sælger og køber, f.eks. to banker. En CCP sikrer på denne måde en ordnet afvikling af en værdipapirhandel. CCP-regulering var en vigtig del af oprydningen efter krisen.

Forslaget styrker især tilsynet med CCP'er, som ligger uden for EU, men som har tilladelse til at operere i EU. Det skal bl.a. ses i lyset af Storbritanniens udtræden af EU. I dag føres tilsynet med CCP'er fra tredjelande af tredjelandets myndigheder.

Kompromiset indebærer, at ESMA nu løbende skal føre tilsyn med systemisk vigtige tredjelands-CCP'er. Det sker i en ny CCP-tilsynskomité. Kommissionen vil også – under en række betingelser – kunne afvise en systemisk vigtig tredjelands-CCP af hensyn til finansiel stabilitet i EU. Kompromiset fastholder i store træk det nuværende tilsyn med CCP'er i EU, hvor tilsynet primært føres af de nationale tilsynsmyndigheder.

FO Regeringen støtter en styrkelse af tilsynet med CCP'er fra tredjelande på linje med kompromisforslaget.

Kenneth Kristensen Berth ville gerne kende ministerens overvejelser om høringssvaret fra Finans Danmark, som var kritisk over for en udvidelse af ESMA's beføjelser.

Søren Søndergaard støttede ikke forslaget på grund af den delegerede retsakt på et ret så afgørende område. Enhedslisten mente heller ikke, at man løste et problem ved at indføre systemisk risiko. Det var godt nok lagt op til større gennemsigthed, men med forslaget flyttede man risikoen væk fra banker og store hedgefonde til CCP'erne. Problemet var dog, at de også kunne være too big to fail-institutioner.

Finansministeren sagde, at det med Brexit ville blive sværere for de europæiske myndigheder at få indsigt, da mange CCP'er var placeret i Storbritannien. Regeringen ønskede derfor at arbejde henimod en fælles europæisk standard, der ville give noget kompetence til centrale myndigheder på området. CCP'erne skulle i øvrigt medvirke til at skabe gennemsigthed.

Kenneth Kristensen Berth bad ministeren kommentere Søren Søndergaards bemærkning om den delegerede retsakt og gentog sit spørgsmål om hørings svaret fra Finans Danmark.

Finansministeren var også betænkelig ved den delegerede retsakt. Han mente, at der i Rådet skulle være mulighed for at give den danske stemme til kende. På nogle områder var delegerede retsakter ikke forbundet med bekymring, fordi de holdt sig inden for nogle bestemte rammer.

Søren Søndergaard opfattede det sådan, at CCP'er nok gav større gennemskuelighed, men ikke større garanti mod systemisk risiko. Om den delegerede retsakt sagde han, at den tidligere havde udgjort en stor anstødsdel for nogle i Venstre.

NOT **Finansministeren** ville gerne vende tilbage skriftligt med oplysninger om CCP'er og deres rækkevidde. Det samme gjaldt han respons på hørings svaret fra Finans Danmark.

Kenneth Kristensen Berth måtte gøre brug af forsigtighedsprincippet og udtrykke sig imod forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

FO 7. Forslag til ændring af strukturdirektivet for alkohol

– Tidlig forelæggelse

KOM (2018) 0334

Rådsmøde 3659 – bilag 1 (samlenotat side 39)

Finansministeren: Der ventes snart enighed om ændring af strukturdirektivet for alkohol. Den centrale ændring for Danmark er, at muligheden for nedsatte afgiftssatser for små producenter – som i dag gælder øl og spiritus – udvides til også at gælde cider og lignende drikkevarer. Regeringen, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre blev i august 2018 enige om, at tillade nedsatte satser for små ciderproducenter, når EU-reglerne tillader det. Regeringen støtter en direktivændring på linje med kompromiset.

Kenneth Kristensen Berth mente ikke, at EU skal blande sig i alkoholprocenter. Han kunne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Søren Søndergaard havde svært ved at se logikken i, at man kunne hæve alkoholprocenten i en øl og samtidig have en lavere afgift. Var essensen af forslaget ikke, at man hævede tærsklen fra 2,8 pct. til 3,5 pct. og bevarede en lavere afgift?

Finansministeren sagde, at nogle kunne finde det uforståeligt, at EU har regler på en række områder. Men der var ingen regler her, og man ønskede at give nogle videre rammer for, at man nationalt kan bestemme. EU gav muligheden for at foretage en differencering – herunder at sætte afgifter ned drikkevarer med lave alkoholprocent.

Søren Søndergaard sagde, at ideen med en lav afgift på varer som øl og lign. med en lav alkoholprocent var et få et billigt alternativ. Ved øl med en alkoholprocent på 3,5 pct. skulle man ikke drikke meget for at komme nå over promillegrænsen på 0,5 pct. Det lod ikke til at give mening at indføre et spænd; landene kunne lige så godt selv beslutte egne grænser.

Finansministeren præciserede, at den hjemlige aftale fra 2017 handlede om cider, ikke øl. Afgiften var ikke en tvangsafgift, men gav større variation, så man kunne sænke afgiften uden at skulle hæve den andre steder.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

8. Implementering af stabilitets- og vækstpakten

– *Vedtagelse*

KOM (2018) 0801, KOM (2018) 0806, KOM (2018) 0803, KOM (2018) 0804,
KOM (2018) 0802, KOM (2018) 0805 og KOM (2018) 0809

Rådsmøde 3659 – bilag 1 (samlenotat side 44)

EUU alm. del (17) – bilag 970 (udvalgsmødereferat side 1156,
senest behandlet i EUU 20/6-18)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

9. Rådskonklusioner om bekæmpelse af hvidvask

– *Vedtagelse*

KOM (2018) 0645

Rådsmøde 3659 – bilag 1 (samlenotat side 52)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

10. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

11. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3661 (retlige og indre anliggender – justits- og socialdelen) den 6.-7. december 2018

EUU alm. del (18) – bilag 154 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (18) – bilag 156 (supplerende kommenteret dagsorden)

Justitsministeren meddelte, at der den 6.-7. december 2018 skulle afholdes rådsmøde om retlige og indre anliggender. Udvalget har fået tilsendt et samlenotat om sagerne på den omfangsrige mødedagsorden. Der var to forhandlingsoplæg, hvilket ikke skete så tit på hans område på grund af retsforbeholdet. Ministeren ville også give en opdatering på logning og nævne sagen om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer. Sidstnævnte var ikke på rådsmødedagsordenen, og udvalget havde modtaget et separat samlenotat for dette punkt.

FO 1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forebyggelse af udbredelsen af terrorrelateret indhold på nettet

– *Generel indstilling*

KOM (2018) 0640

Rådsmøde 3661 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Rådsmøde 3661 – bilag 6 (tillæg til samlenotat, høringssvar)

KOM (2018) 0640 – bilag 2 (brev af 29/11-08 fra Danish Cloud Community)

EUU alm. del (18) – bilag 157 (foreløbigt referat af samråd 9/11-18)

Justitsministeren: Den første sag på dagsordenen forelægger jeg for udvalget til forhandlingsoplæg. Det drejer sig om forordningsforslaget om forebyggelse af udbredelsen af terrorrelateret indhold online. Forslaget er ikke omfattet af retsforbeholdet. Det betyder, at det – når det vedtages – gælder umiddelbart her i landet.

Det er jo ikke mere end godt et par uger siden, vi sidst har behandlet netop dette forordningsforslag her i udvalget. Det var i forbindelse med min besvarelse af et samrådsspørgsmål stillet af Rasmus Nordqvist, hvor vi havde nogle gode drøftelser om de overvejelser, som forslaget giver anledning til i forhold til yttingsfriheden.

Når jeg allerede i dag forelægger sagen med henblik på forhandlingsoplæg, skyldes det, at forslaget er på dagsordenen for rådsmødet med henblik på at opnå en generel indstilling til forslaget.

Forslaget blev fremsat af Kommissionen den 12. september i år. Forhandlingerne om forslaget blev påbegyndt i Rådet i slutningen af september måned.

Der har derfor været tale om en intensiv forhandlingsproces, og forhandlingerne i rådet er gået noget hurtigere, end jeg forventede, sidst vi drøftede forslaget her i udvalget. Det skal da heller ikke være nogen hemmelighed, at jeg gerne havde set, at der havde været mere tid til at drøfte dette vigtige forslag lidt mere, inden forhandlingerne med Europa-Parlamentet indledes.

Forslaget har til formål at bekæmpe spredning af terrorrelateret indhold på internettet. Der er altså alene tale om terrorrelateret indhold og ikke f.eks. hadefulde ytringer.

Forslaget regulerer terrorrelateret indhold, som opbevares hos en hostingtjenesteyder. En hostingtjenesteyder vil typisk være en privat virksomhed, som står bag en onlineplatform. De væsentligste elementer i forslaget er, at en kompetent national myndighed får beføjelse til at give hostingtjenesteydere påbud om at fjerne terrorrelateret indhold, som opbevares hos den pågældende. Materialet skal fjernes inden for 1 time efter, at hostingtjenesteyderen har modtaget påbuddet.

Forslaget indebærer også, at hostingtjenesteydere skal træffe det, der hedder proaktive foranstaltninger, hvis der er en reel risiko for, at der udbredes terrorrelateret indhold på platformen. Det vil eksempelvis være tilfældet, hvis hostingtjenesteyderen har modtaget en eller flere indberetninger eller påbud om fjernelse.

Forslaget giver dog mulighed for, at en kompetent myndighed under visse betingelser kan pålægge en hostingtjenesteyder at foretage proaktive foranstaltninger.

Som det også fremgår af det samlenotat, udvalget har modtaget, er vi fra regeringens side overordnet set positive over for forslaget. Det vil jeg naturligvis gerne uddybe nærmere.

Vi ved, at internettet spiller en stor rolle for bl.a. terrorgrupper, der bruger internettet aktivt til at sprede propaganda og rekruttere nye tilhængere. Internettet bruges også til at forherlige terrorangreb og tilskynde andre til at følge trop. Og som jeg også nævnte sidst, har nogle af de seneste terrorangreb i Europa vist, at netop terrorrelateret materiale på internettet har haft stor betydning i forhold til at radikalisere og inspirere såkaldte ensomme ulve til at udføre terrorangreb.

Vi er derfor nødt til i videst muligt omfang at begrænse udbredelsen af terrorrelateret indhold via internettet for at forebygge onlineradikalisering. Det er noget,

vi har fokus på i regeringen. Og vi har allerede her i landet iværksat en række initiativer, der har til formål at bekæmpe onlineradikalisering.

Sidste år fremsatte jeg et lovforslag, der gør det muligt for politiet at få blokeret hjemmesider, som indeholder terrorpropaganda. Lovforslaget blev vedtaget med et bredt flertal i Folketinget. Det er dog vigtigt med en fælleseuropæisk indsats på dette område, da spredning af terrorrelateret materiale via internettet er et grænseoverskridende problem. De initiativer, der på nuværende tidspunkt er iværksat på EU-niveau med henblik på at begrænse omfanget af terrorrelateret materiale på internettet, er baseret på frivillighed.

FO Det er vores vurdering, at dette forslag kan medvirke til at styrke og supplere den fælles og frivillige indsats, der allerede er iværksat på dette område både nationalt og på EU-niveau. Samtidig vil der blive arbejdet for at sikre, at forslaget ikke kommer til at hæmme mulighederne for innovation og vækst, og at navnlig små og mellemstore virksomheder ikke bliver pålagt urimelige eller uforholdsmæssige byrder.

Den ordning, der lægges op til med forslaget, vil få betydning for, hvad der må ligge på internettet og de sociale medier, og hvad der ikke må.

Som jeg også sagde under samrådet tidligere på måneden, har vi under handlingerne af forslaget haft særligt fokus på at sikre, at forslagens bestemmelser om proaktive foranstaltninger ikke kan forstås på en måde, som giver os problemer i forhold til grundlovens § 77. Grundloven forbyder censur og andre forebyggende forholdsregler.

Som forslaget ser ud nu, er det overladt til hostingtjenesteyderne selv at beslutte, hvilke proaktive foranstaltninger de vil iværksætte.

Hvis det bliver nødvendigt at pålægge en tjenesteyder bestemte foranstaltninger, er det overladt til medlemsstatens kompetente myndighed at fastsætte arten og omfanget af de proaktive foranstaltninger, der skal iværksættes ved pålæg.

Det er samlet set vores forståelse, at forslaget hverken indebærer en pligt for medlemsstaterne eller hostingtjenesteyderne til at iværksætte proaktive foranstaltninger, som forhindrer eller forsinker selve offentliggørelsen af ytringer.

Denne forståelse er blevet bekræftet af det østrigske formandskab under handlingerne.

Det er derfor vores vurdering, at den foreslåede ordning vedrørende proaktive foranstaltninger vil kunne gennemføres inden for rammerne af grundlovens § 77.

Der er imidlertid opstået et andet spørgsmål, som Justitsministeriet først for ganske nylig er blevet opmærksom på, og som derfor heller ikke fremgår af det samlenotat, er sendt til udvalget. Jeg skal straks beklage, at det bringes på bane så sent i forløbet.

Spørgsmålet vedrører forslaget bestemmelse om jurisdiktion. Det følger af denne bestemmelse, at enhver medlemsstat har jurisdiktion, for så vidt angår påbud om fjernelse og indberetninger, uanset hvor den pågældende hostingtjenesteyder har sit hovedsæde eller har udpeget en retlig repræsentant. Denne del af forslaget rejser spørgsmål i forhold til grundloven.

Det er nemlig sådan, at danske myndigheder efter dansk statsret som udgangspunkt anses for at være enekompetente til at udøve myndighedsbeføjelser inden for det danske territorium. Det følger af det såkaldte uskrevne grundlovsforbud.

Som en undtagelse hertil følger det af grundlovens § 20, at de beføjelser, som efter grundloven tilkommer rigets myndigheder, ved lov i nærmere bestemt omfang kan overlades til mellemfolkelige myndigheder som f.eks. EU. Bestemmelsen giver derimod ikke adgang til at overlade beføjelser til andre stater.

Vi har rejst spørgsmålet over for formandskabet, Kommissionen og de andre medlemsstater, og vi håber, at der kan findes en løsning.

Vi vil fra regeringens side under de videre forhandlinger af forslaget lægge afgørende vægt på, at dette problem bliver løst.

Mit oplæg til forhandlingsoplæg er derfor, at vi fra dansk side lægger afgørende vægt på, at denne forudsætning opfyldes.

Jeg har i min gennemgang af forordningsforslaget forsøgt at koncentrere mig om visse udvalgte problemstillinger, men udvalget er naturligvis velkommen til at stille spørgsmål til andre dele af forslaget, som jeg ikke har været inde på.

Søren Søndergaard undrede sig over, at retsforbeholdet ikke gjaldt her. Regler for, hvad man skulle forbyde eller tillade i Danmark var i al almindelighed omfattet af retsforbeholdet, men når man som nu lagde et forslag ind under det indre marked, havde det pludselig ikke noget med retspolitik at gøre. Det glædede

ham dog, at det stadig sorterede under Justitsministeriets ressort og ikke et andet ministerium.

Søren Søndergaard mente, at der var flere problemer ved forslaget: 1. Hvad var definitionen på "aktiviteter"? Man kunne bare ikke sige, at IS over én kam skulle ned med nakken. Der var grupper, som allierede i NATO opfattede som terrorgrupper, men som Danmark støttede i en militær kamp. Aktiviteter kunne f.eks. også være at opfordre til fredsforhandlinger, beslutte at nedlægge våben etc. Ville der fremover være informationer, der kunne forbydes på nettet, men som man kunne finde i en bog på biblioteket eller læse i en avis? Hvis det var tilfældet, ville det være et angreb på ytringsfriheden. 2. De proaktive foranstaltninger, som hostingtjenesteyderne skulle beslutte. Hvilke retningslinjer var der for hostingtjenesteydernes definition af, hvad der udgør en terrorgruppes aktiviteter? Var det i øvrigt korrekt forstået, at hostingtjenesteyderne selv skulle etablere klagemekanismer? Så hvis hostingtjenesteyderne proaktivt fjerner noget fra nettet, skal man klage til dem? Eller var der tale om en retsinstans? I nogle lande foregik det hele administrativt, men han gik ikke ud fra, at det var udgangspunktet i Danmark. Hvem i Danmark skulle stå for retshåndhævelsen? Sagen var noget af det med afgørende i lang tid, så det var problematisk, at den skulle presses så hurtigt igennem.

Kenneth Kristensen Berth bad ministeren om at redegøre for definitionen på "terrorrelateret indhold". Han var enig i Søren Søndergaards betragtning om, at det var underligt, at man havde placeret denne sag under artikel 114 (indre marked), når den klart havde med det retslige område at gøre. Endnu mere problematisk var det, at grundloven tilsyneladende blev sat over styr. Regeringen lagde afgørende vægt på, at problemet blev løst for, at Danmark kunne bakke op om forslaget, men så vidt han var orienteret, skulle det vedtages ved kvalificeret flertal. Danmark kunne altså blive stemt ned og være nødsaget til at implementere noget, der var i strid med grundloven. Det ville være uacceptabelt. Hvordan ville regeringen håndtere den situation?

Rasmus Nordqvist mente, at det ville klæde justitsministeren at slå i bordet og insistere på, at et så vidtrækkende emne ikke skulle hastes igennem. Udvalgets medlemmer skulle nu tage stilling til et luftigt forhandlingsoplæg. Det samråd, der var afholdt med ministeren tidligere på måneden, havde han taget initiativ til, fordi han var blevet dybt bekymret, da han hørte forslaget nævnt i kommissionsformandens tale om Unionens tilstand. Det skreg til himlen, at man bad private virksomheder om at lave proaktive foranstaltninger efter forgodtbefindende. Det hed sig i forslaget, at en kompetent myndighed kunne gå ind, hvis denne ikke mente, at de proaktive foranstaltninger var gode nok – men hvem vurderede, om de var det? Hvilke retningslinjer var der? Ville man overlade den magt til private virksomheder? Ville man risikere, at der fremover er ting, som man kan

skrive på nettet, men ikke i en bog eller lign.? Og ville det f.eks. være tilladt at skrive om, hvad terrororganisationer laver – til almindelig information? Man var oppe imod store tech-virksomheder, der har stor indflydelse på ytringsfriheden.

Justitsministeren svarede Søren Søndergaard, at også promovning af terrorgrupperes aktiviteter – navnlig ved at opfordre personer eller gruppe af personer til at deltage i eller støtte en terrorgruppe samt at instruere i metoder eller teknikker til udførelse af terrorhandlinger – var omfattet af definitionen på terrorrelateret indhold på nettet. Udbredelse af indhold, der har uddannelsesmæssige eller forskningsmæssige formål var omfattet af definitionen og skulle dermed beskyttes. Forslaget gik ikke ud over rammerne for adgangen i retsplejeloven til at beslaglægge hjemmesider og fysisk materiale i form af bøger og aviser.

Om de proaktive foranstaltninger sagde ministeren, at forslaget indeholdt ikke en eksplicit definition af, hvad der forstås ved de foranstaltninger, som hostingtjenesteydere skal iværksætte for at beskytte deres tjenester mod udbredelse af terrorrelateret indhold. De besluttede selv, hvilke hensigtsmæssige og effektive og proportionale foranstaltninger, der skal iværksættes, og i kompromisforslagets bestemmelse om proaktive foranstaltninger var det blevet tilføjet, "at den kompetente myndighed i en medlemsstat har beføjelse til skønsmæssigt at fastsætte arten og omfanget af de proaktive foranstaltninger som en hostingtjenesteyder skal iværksætte".

Om klagemekanismer sagde ministeren, at forslaget indeholdt retssikkerhedsmæssige klagemekanismer: påbud om fjernelse, indberetning og proaktive foranstaltninger. Om påbud om fjernelse fra en kompetent myndighed i en medlemsstat fremgik det nu eksplicit af kompromisforslaget, at hostingtjenesteydere og indholdsleverandører har ret til adgang til effektive retsmidler, hvis påbuddet om fjernelse er uberettiget. Den rettighed følger direkte af den primære EU-ret og var derfor i første omgang ikke angivet i forslaget. For samtlige medlemsstater var der pligt til at etablere effektive retsmidler, så de retssikkerhedsmæssige garantier sikres. Forslaget pålagde også hostingtjenesteyderne at indføre effektive og tilgængelige klagemekanismer, der gør det muligt for indholdsleverandører – hvis indholdet er blevet fjernet, eller hvor adgang til indhold er blevet deaktiveret som følge af indberetning eller foranstaltning – at indgive klage mod hostingtjenesteyderens handlinger. I de situationer skal hostingtjenesteydere straks undersøge enhver klage, der modtages, og genindsætte indholdet uden unødigt forsinkelse, hvis det uberettiget er blevet fjernet eller deaktiveret og underrette klageren om udfaldet af undersøgelsen. Om hvilken myndighed, der skal udstede påbud om fjernelse, sagde ministeren, at der både kan udpeges administrative og retshåndhævende myndigheder, men at der p.t. ikke taget stilling. Han kunne ikke se for sig, at en dansk administrativ myndighed skulle udstede påbud om fjernelse af terrorrelateret indhold.

Justitsministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at terrorrelateret indhold i forslaget var defineret som "materiale, der truer med at begå, opfordre til eller forherlige udførelsen af terrorhandlinger – eller opfordrer personer eller grupper af personer til at bidrage til terrorhandlinger". Omfattet deraf var også promoveringen af en terrorgruppes aktiviteter som tidligere nævnt. Terrorrelateret indhold var dermed også omfattet af forslagets anvendelsesområde, hvis det udbredes og dermed stilles til rådighed for tredjepart via en hostingtjenesteyders tjenester. Her gjaldt det også, at uddannelsesmæssige og forskningsmæssige formål ikke var omfattet.

Kenneth Kristensen Berth havde rejst spørgsmålet om uoverensstemmelsen med grundloven. Justitsministeriet arbejdede på højtryk og granskede forskellige løsningsmodeller, for det skulle findes en løsning. Ministeren havde talt med kommissær Julian King og gjort det klart, at det var utænkeligt, at Danmark kom til at ændre grundloven.

Det kom også bag på ministeren, at forslaget nu pludselig skulle hastes igennem. På samrådet om sagen var han overbevist om, at det ville gå knap så stærkt.

Jan E. Jørgensen fandt det vigtigt at bruge formuleringen, at man skulle undgå "promovering og støtte til terrorvirksomheder" for at udgå situationer, hvor det ikke er tilladt på nettet at advare unge mod terrorgrupper eller f.eks. komme med en sympatierklæring til dem, der har været udsat for en terrorhandling. Det var altså ikke omtale af terrorrelateret virksomhed, men promovering, man skulle undgå. Var der en dialog med aktører som Twitter og Facebook, hvad man gør for at sikre, at der ikke bare en robot, der kommer til at fjerne al indhold, hvor der f.eks. bliver brugt ord som terror eller bomber? Han forstod det sådan, at terrorrelateret indhold skulle fjernes inden for 1 time. Det gjaldt vel ikke om natten?

Lars Aslan Rasmussen støttede forhandlingsoplægget, men ville gerne vide, hvor grænsen gik for, hvilke informationer man måtte dele om mere fredelige aktiviteter i terrororganisationer. Ville det f.eks. være strafbart at omtale gruppernes sociale arbejde eller vise billeder af Hizbollah-folk, der danser kædedans?

Marianne Jelved mente, at det var vanskeligt sige ja eller nej til forhandlingsoplægget på det foreliggende grundlag. Hun citerede fra den kommenterede dagsorden: "Alle hostingtjenester har pligt til at træffe passende, rimelige og forholdsmæssige foranstaltninger under hensyn til ytrings- og informationsfrihed for at sikre, at deres platforme ikke udnyttes til at udbrede terrorrelateret indhold.

Der er ifølge samlenotatet ikke generel forpligtelse til overvågning. Udbydere skal agere på en ikkediskriminerende, omhyggelig og forholdsmæssig måde under hensyn til det indhold, der lagres. Dette understreges for at sikre, at udbydere ikke fjerner indhold på deres platforme, som ikke er terrorrelateret.”

Ministeren havde derimod sagt, at danske myndigheder var de eneste der kunne udøve myndighedsgerninger på området. Hvordan skulle hun forklare de mange uklarheder i den radikale folketingsgruppe? Hun forstod det pres, der hvilede på ministeren, når sagen skulle presses igennem, men mente ikke, at Danmark var parat til at tage en beslutning. Hun udtrykte sig derfor imod forhandlingsoplægget.

Formanden spurgte, om ministeren kunne sige noget generelt om de andre landes positioner.

Justitsministeren svarede Jan E. Jørgensen, at det var en udfordring, at der skulle gå 1 time fra, at man blev gjort opmærksom på ulovligt indhold, til det skulle fjernes. Der var lagt op til, at alle medlemslandene skulle kunne påbyde fjernelse af ulovligt indhold, men det var ikke i overensstemmelse med grundloven, så man arbejdede på at finde en løsning, hvor besked om fjernelse kommer fra en dansk myndighed. Så ville tidsfristen for fjernelse gælde fra, at meddelelsen blev modtaget af den danske myndighed.

Til Lars Aslan Rasmussen sagde han, at definitionen i forslaget i vidt omfang stemte overens med den danske straffelovs definition af terrorhandlinger. Det ville i sidste ende altid være op til en dommer at vurdere, hvor grænsen går. Han havde svært ved at forestille sig, at det var strafbart, hvis man omtalte en kædedans, men det kunne afhænge af, hvad gruppen havde foretaget sig lige inden.

Til Marianne Jelved sagde ministeren, at den tekst, hun citerede, handlede om, hvad private hostingtjenester skal gøre – ikke hvad myndigheder skal gøre. Hvad angik de proaktive foranstaltninger, var det de danske myndigheder, der skulle følge op, hvis de private virksomheders tiltag ikke var i orden.

Rasmus Nordqvist beskyldte ikke ministeren for havde skubbet på for at få forslaget igennem, men problematiserede, at det stak i øst og i vest. Man kunne ikke bede private virksomheder om at agere efter noget, der pegede i to forskellige retninger, som Marianne Jelved havde peget på. En ting var, hvad der stod i forslaget, men hvordan ville det komme til at fungere i virkeligheden? Skulle en domstole bedømme de proaktive foranstaltninger, en virksomheder sætter op, før de træder i kraft? Eller var det kun, hvis der var borger, der lagde sag an

imod en virksomhed? Han undrede sig over, at man ikke lavede noget lovgivning, der satte nogle rammer? Var terrorrelateret indhold kun forbundet med de organisationer, der står på EU's terrorliste? Eller skulle hostingstjenester efter forgodtbefindende selv tage stilling til det? Hvad var regeringens holdninger til forslaget – ud over at lægge afgørende vægt på respekten for grundloven?.

Kenneth Kristensen Berth syntes, at definitionen på terrorrelateret indhold var rimelig klar. Han gik ud fra, at det var FN's og EU's terrorliste tilsammen, der udgjorde mængden af berørte terrororganisationer – også fremover. Det var en svært stillingtagen på grund af de retssikkerhedsmæssige aspekter i det – og ikke mindst uoverensstemmelse med grundloven.

Søren Søndergaard ville garantere, at det ikke var ministerens evner, der fejlede – det var forslaget. Han var tilfreds med ministerens bekræftelse af, at hostingstjenester selv skal undersøge klager. Men ministeren svarede udenom på de andre spørgsmål. F.eks. sagde han, at han ikke kunne "se for sig", at en administrativ myndighed i Danmark skal fjerne ulovligt indhold. Hvilken garanti var der for, at det ikke blev sådan? Desuden forholdt det sig vel sådan, at hostingstjenester i et land, hvor der træffes administrative beslutninger, ville kunne blokere for indhold med det resultat, at folk i Danmark ikke kan se det, de kan se på et offentligt bibliotek? Så hvad retsplejelovens bestemmelser er i Danmark, var sådan set ligegyldigt, for det var mere interessant at se på, hvad der sker i de andre EU-lande – og altså inklusive dem, der har rent administrativ praksis og vælger ikke at have retslig praksis. At definere en terrororganisation og lave terrorlister var heller ikke enkelt. Det havde f.eks. vist sig, at grundet en britisk interesse i olie- og gasaftaler var en bestemt organisation havnet på den britiske terrorliste og efterfølgende på EU's. Den britiske højesteret havde senere afgjort, at det havde været en pervers beslutning at placere organisationen på en terrorliste. Man kunne konstatere, at et kandidatland til EU syntes, at hvem som helst, der modsiger præsidenten, promoverer terroristisk aktivitet.

Søren Søndergaard var i tvivl om, hvad udvalget skulle give mandat til. Det fremgik ikke, om grundloven var sikret, og der ville ikke være tid til, at udvalget blev præsenteret for en løsningsmodel for at se, om den var i orden.

Justitsministeren bakkede som udgangspunkt op om forslaget, men det var selvfølgelig afgørende, at grundlovsproblemet blev løst. Ellers kunne Danmark ikke stemme for det.

Til Rasmus Nordqvist, der spurgte til den kompetente nationale myndighed, sagde ministeren, at "hvis den nationale kompetente myndighed har modtaget underretning om, at der over for hostingtjenesteyderen – som er hovedsædet el-

ler en retlig repræsentant etableret i medlemslandet – er udstedt påbud om fjernelse af terrorrelateret indhold, skal den anmode hostingstjenesteyderen om inden for 3 måneder og derefter mindst 1 gang årligt at fremlægge en rapport om specifikke proaktive foranstaltninger, som den pågældende yder har iværksat for at forebygge, at indholdet, der er blevet fjernet eller deaktiveret, genoplades.” Hvis den kompetente myndighed mener, at ”de proaktive foranstaltninger som hostingstjenesteyderen har iværksat, er utilstrækkelige, kan den anmode udbyderen om at træffe yderligere foranstaltninger.” Med bemærkningen til Søren Søndergaard om, hvad han ikke kunne se for sig, var en anden måde at sige på, at domstolene kan træffe beslutningerne.

Ministeren anså det for vigtigt at følge EU's terrordirektivs definition, der i vidt omfang svarede til den danske. Man kunne ikke operere med forskellige definitioner. Søren Søndergaard kunne have ret i, at det er et kontroversielt emne, hvem der at betragte som terrororganisationer, men det var led i en løbende diskussion.

Rasmus Nordqvist ville gerne vide, hvad der ville ske, hvis hostingstjenesteyderne gik for langt i deres proaktive foranstaltninger. Var det de nationale myndigheder, der skulle vurdere det? Og skulle man klage til den nationale myndighed i et andet land, hvis man gjorde brug af en hostingtjeneste i det land? Eller skulle man gå til de danske myndigheder, der så ville tage kontakt til det andet lands myndigheder?

Kenneth Kristensen Berth sagde, at alle utvivlsomt gerne ville lukke munden på terrororganisationerne, men når der var en grundlovsmæssigt udfordring, skulle emnet behandles med størst mulig akkuratessse. Han konkluderede, at ingen svar fra ministeren kunne overbevise ham om at gå ind for et forslag, der udfordrer den danske grundlov. Han kunne dermed ikke støtte forhandlingsoplægget.

Justitsministeren påpegede, at hostingstjenesteydere allerede nu kunne pålægge sig selv begrænsninger – og gjorde det. Det var ikke ministerens opgave at tvinge dem til at offentliggøre et bestemt indhold. Det svarede til at bestemme, hvad der skulle stå i Politiken i morgen.

Om klageadgangen sagde ministeren, at det af kompromisforslaget fremgik, at hostingstjenesteydere og indholdsleverandører har ret til adgang til effektive retsmidler, hvis et påbud om fjernelse er uberettiget. Påbud om fjernelse af kompetente myndigheder i medlemslande fremgik også af kompromisforslaget, og den rettighed følger den primære EU-ret.

Ministeren delte i øvrigt Kenneth Kristensen Berths ærgrelse.

Rasmus Nordqvist mente ikke, at hans spørgsmål var blevet besvaret. Hvor skulle man klage, hvis man gør brug af en hostingtjeneste i et andet land? Og hvad var retningslinjerne for klageadgangen? Det var et omfattende forslag, og han var nødt til at have svar på, hvad konsekvenserne af det ville blive for EU's borgere.

Søren Søndergaard tilføjede spørgsmålet om, hvor man skulle klage over hostingtjenesteyderne. Det var imponerende, at et flertal i Europaudvalget tilsyneladende valgte at sende regeringen til Bruxelles med følgende mandat: Her er ganske vist et stort grundlovsproblem, men vi regner med, at I løser det. Hvad berettigede så udvalgets eksistens, hvis en uoverensstemmelse med grundloven ikke var noget, der skulle tages op. Generelt havde han tillid til regeringen, men åbenbart ikke så stor som andres. Han ville ikke ubeset købe, at en fremtidig løsning respekterer grundloven.

Jan E. Jørgensen hørte ministeren sige, at en grundlovsudfordringen selvfølgelig skulle løses, men gentog sit spørgsmål om, hvorvidt der var dialog med større sociale medier – Facebook, Twitter eller andet. Han var enig i, at man hverken kan eller skal bestemme, hvad andre skriver på medier, men omvendt er de store sociale medier meget væsentlige for nyhedsformidlingen. Hvis man endte med at sætte robotter til at fjerne alt det, der minder om terror for ikke at overtræde EU's lovgivning, ville man miste en væsentlig platform til debat og nyhedsformidling.

Sofie Carsten Nielsen bad ministeren forsikre hende om, at han ville komme tilbage til udvalget, efterhånden som forhandlingerne i rådsregi udviklede sig – særlig i forhold til grundlovens § 77 – og når den kom det nærmere, hvad der skulle forstås ved andre forebyggende forholdsregler.

Justitsministeren svarede, at klagesystemet var bygget sådan op, at hvis man fik noget indhold fjernet, skulle man klage til hostingyderne. Hvis man ikke var tilfreds med hostingtjenesteyderens afgørelse om at fjerne indhold, gik man til domstolen i hostingtjenestens hjemland. Hvis man valgte at bruge hostingtjeneste, der har hjemsted i et andet land, var det det samme.

Til Jan E. Jørgensen sagde han, at Kommissionen og Danmark også havde en løbende dialog med f.eks. Facebook. Det var afgørende, at der var den dialog.

Ministeren præciserede, at mandatet var betinget af, at grundlovsproblemet blev løst.

Formanden bad ministeren bekræfte, at der i rådet var tale om en flertalsbeslutning, og at det betød, at hvis det flertal, som der tilsyneladende var forslaget, var til stede, ville det blive vedtaget på trods af uoverensstemmelsen med den danske grundlov.

Rasmus Nordqvist troede, at man arbejdede ud fra at se det som et digitalt indre marked, hvor man kunne styrke økonomien på tværs af grænser, og at man derfor ikke nødvendigvis skulle vælge en hostingtjenesteudbyder i eget land. Han forstod heller ikke, at man ikke mente, at det ville være hensigtsmæssigt med fælles klagemuligheder, nu hvor der var tale om en forordning. Det betød, at en forbruger i Danmark med hostingtjenesteudbyder i Grækenland selv måtte slås med det i tilfælde af problemer. Hvorfor var forslaget ikke sammenkørt med smukke ord fra Kommissionen om det digitale indre marked? Han kunne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Holger K. Nielsen kunne ikke støtte forhandlingsoplægget. Grundlovssagen var meget alvorlig. Hvad ville regeringen gøre, hvis man kom i en situation, hvor ministeren mente, at grundlovsproblematikken var løst, men at det ved nærmere efterprøvelse viste sig ikke at være tilfældet – og forordningen så vel at mærke var blevet vedtaget? Det var vigtigt, at regeringen var opmærksom på, at der var nogle banditter, der ville kunne bruge en overtrædelse af grundloven til at fremme egen dagsorden imod EU.

Justitsministeren svarede, at man arbejdede på højtryk på en løsning. Den løsning, man måtte finde i Justitsministeriet, og som kunne fungere med de andre lande, ville holde. Der var ikke praksis for, at det, Justitsministeriet siger, ikke holder vand, men man kunne nok altid finde en ekspert, der ville sige, at det gik den gale vej. Det var dog at bevæge sig ud i en hel masse hvad nu hvis-scenarier, og situationen var den, at det skulle løses. Det var svært for ministeren at kommentere tænkte scenarier.

Søren Søndergaard mente, at det måtte være muligt at bringe en sag om grundlovsbrud for de danske domstole, hvis regeringen lavede en aftale og mente, at problemet var løst, men der var én ekspert eller to, der mente det modsatte. Så ville det være op til Højesteret at tage stilling til. Lignende situationer var set før, så kunne ministeren ridse retstilstanden op?

Holger K. Nielsen blev meget bekymret over at høre ministeren sige, at man altid ville kunne finde en ekspert, der måtte mene noget andet. Den tilgang kunne regeringen jo ikke have, og Justitsministeriets autoritet var ikke helt uantastet igennem årene. Derfor var det katastrofalt, hvis der var så meget usikkerhed, at man kunne havne i en efterfølgende retssag. Hvis der var bare den mindste

smule usikkerhed med hensyn til respekten for grundloven, måtte man trække tæppet væk.

Justitsministeren bekræftede over for Søren Søndergaard, at det kunne indbringes for domstol. Over for Holger K. Nielsen påpegede ministeren, at det ikke var nogen nyhed, at 999 eksperter kan have en holdning, men at man godt kan finde 1, der har en anden. Ministeren havde meget tillid til interessen i at få problemet løst og var overbevist om, at man ville finde en løsning. Alle kunne se, at problemet var alvorligt, og det var ikke muligt for Danmark at overveje at ændre grundlov.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti havde ytret sig imod det.

2. Kampen mod migrantsmuglernetværk

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3661 – bilag 1 (samlenotat side 19)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæisk editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager

– *Generel indstilling*

KOM (2018) 0225

Rådsmøde 3661 – bilag 1 (samlenotat side 23)

EUU alm. del (18) – bilag 75 (udvalgsmødereferat side 15, senest behandlet i EEU 5/10-18)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO 4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter af aftaler om salg af varer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF

– *Generel indstilling*

KOM (2017) 0637 (ændret forslag), KOM (2015) 0635

Rådsmøde 3661 – bilag 1 (samlenotat side 35)

EU-note (15) – E 34 (note af 22/2-16)

EUU alm. del (17) – bilag 841 (udvalgsmødereferat side 1046, senest behandlet i EUU 1/6-18)

EUU alm. del (16) – bilag 853 (udvalgsmødereferat side 1197, FO forelagt vedr. forslag om salg af digitalt indhold 2/6-17)

Justitsministeren: Direktivforslaget er ikke omfattet af retsforbeholdet. Forslaget skal harmonisere medlemsstaternes regler om erhvervsdrivendes salg af varer til forbrugere. Det har nær sammenhæng med et andet direktivforslag: "Forslaget om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold og digitale tjenester". Begge forslag er ved flere lejligheder nævnt her i udvalget.

Det var oprindelig formandskabets forventning, at der på rådsmødet for retlige og indre anliggender den 6.-7. december 2018 kunne opnås enighed om en såkaldt generel indstilling til vareforslaget. På EU-ambassadørernes møde i onsdags viste det sig dog, at der stadig er uoverensstemmelser om forslaget, som kræver nærmere drøftelser, inden forslaget kan forelægges rådet med henblik på at opnå generel indstilling. Det er min forventning, at der på det kommende rådsmøde vil blive givet en statusorientering om varedirektivet.

Set med danske øjne er det foreliggende forslag et godt kompromis, som skaber en god balance i hensynet til forbrugerne og de erhvervsdrivende. I de kommende drøftelser vil regeringen arbejde for, at forslaget fastholder denne balance. Mange af de andre medlemslande ser også forslaget som et godt kompromis, og jeg har en forhåbning om, at der i den nærmeste fremtid kan opnås enighed om et forslag. Derfor forelægger jeg sagen i dag med henblik på forhandlingsoplæg.

De centrale regler i varedirektivet handler bl.a. om, hvornår en vare er i overensstemmelse med aftalen og om forbrugerens misligholdelsesbeføjelser. Forslaget regulerer altså bl.a., hvornår der er noget galt med en vare, og hvad forbrugeren i så fald kan kræve af den erhvervsdrivende sælger.

Forslaget har været forhandlet i rådsregi siden november 2017. Regeringen har lagt særlig vægt på, at det skaber en god balance mellem hensynet til forbrugerne og hensynet til de erhvervsdrivende, og at tvivlsspørgsmål i forslaget er afklaret.

Det har været særlig vigtigt at få afklaret, hvilke regler der skal gælde for fysiske varer, der også indeholder digitalt indhold og digitale tjenester, f.eks. en smartphone eller et smartwatch.

Det har været drøftet, hvornår køb af digitalt indhold og digitale tjenester bør reguleres af reglerne om salg af varer, og hvornår det bør reguleres af reglerne om salg og levering af digitalt indhold og digitale tjenester. Regeringen mener, at varer skal reguleres af de regler, der gælder for varer – uanset om de indeholder et digitalt element eller ej. Det gør det nemmere for forbrugerne. Hvis der f.eks. er et problem med en smartphone, skal forbrugeren kunne gå til sælgeren af telefonen og henholde sig til de regler, der gælder for varer. Forbrugeren skal ikke bekymre sig om, hvorvidt det er telefonen, styresystemet eller noget andet, der er problemet. Det har vi opnået med formandskabets nye forslag.

For at sikre, at de nye regler om varer også er rustet til at regulere varer med digitale elementer, er der bl.a. indsat nye regler om opdateringer af det digitale indhold.

Det er som nævnt regeringens vurdering, at formandskabets forslag skaber en god balance mellem hensynet til forbrugerne og hensynet til de erhvervsdrivende.

Med forslaget vil forbrugerne overordnet set opnå bedre beskyttelse end efter de gældende danske regler, bl.a. som følge af reglerne om opdateringer. Derudover forlænges perioden, hvor der er en formodning om, at en fejl ved varen skyldes manglende overensstemmelse med aftalen, fra 6 måneder til 1 år.

Hensynet til de erhvervsdrivende varetages ved, at reglerne i højere grad end tidligere harmoniseres i hele EU. Det betyder, at det bliver lettere at rette sin virksomhed mod andre EU-lande, selv om man er en lille eller mellemstor virksomhed. Herudover er nogle af de nøgleregler, der i dag beskytter de erhvervsdrivende, kommet med ind i formandskabets forslag. Det gælder f.eks. reglerne om, at forbrugeren ikke kan ophæve en aftale, hvis en mangel er uvæsentlig. Vi kan også fastholde vores regel om, at en forbruger skal reagere, når forbrugeren bliver opmærksom på, at der er noget galt med en vare. Det er fair regler, der sikrer virksomhederne mod økonomiske tab.

Jeg hæfter mig således ved, at reglerne i formandskabets forslag både sikrer et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, tager hensyn til de erhvervsdrivendes interesser og bidrager til et mere velfungerende indre marked.

Regeringen forventer derfor at kunne støtte forslaget, når det skal forelægges på rådsmødet til en generel indstilling.

Søren Søndergaard spurgte, om forslaget ville indebære totalharmonisering, der f.eks. gør det umuligt for Danmark at lave særlige regler for indbygget forældelse, og at der med et produkt skal være garanti for, at der i en periode er adgang til reservedele? Eller andet, der måtte opstå hen ad vejen? Stillede forslaget sig til hinder for, at Danmark fremover kunne vedtage regler til gavn for forbrugerne i takt med den teknologiske udvikling?

Justitsministeren svarede, at planlagt forældelse ikke var reguleret i forslaget. Om harmoniseringsgraden sagde han, at der var lagt op til en totalharmonisering. De gældende regler var fastlagt i forbrugerkøbsdirektivet. Det udgangspunkt til trods var det sådan, at medlemslandene f.eks. gerne måtte have længere reklamationsfrister og give forbrugeren adgang til andre misligholdelsesbeføjelser end dem i direktivet. Der var også mulighed for, at reglerne om køb og salg af varer havde en naturlig sammenhæng med den almindelige aftaleret. Med forslaget ønskede man ikke at påvirke noget så grundlæggende som landenes almindelige aftaleregler.

Søren Søndergaard mindede om, at forslaget var til forhandlingsoplæg, så udvalget skulle træffe en beslutning på baggrund af ministerens svar. Kunne ministeren sige, at Forbrugerrådet Tænks indvendinger var forkerte? Det lod til, at erhvervsorganisationerne var begejstrede for forslaget, mens Forbrugerrådet sagde, at det var stort problem.

Justitsministeren sagde, at Forbrugerrådet Tænk var bekymret og udtrykte skuffelse over ambitionsniveauet og den manglende fremtidssikring af regler. Forbrugerrådet Tænk ønskede også at forslaget tog højde for nye områder såsom cirkulær økonomi. Det var ministerens vurdering, at forslaget skabte en rigtig god balance mellem forbrugerne og de erhvervsdrivendes interesser. Det var bedre for forbrugerne, at produkter med digitalt indhold blev betragtet som varer, så man ikke skulle forholde sig til forskellig lovgivning. Medlemslandene måtte stadig indeføre længere reklamationsfrister og give forbrugerne adgang til andre misvedligholdelsesbeføjelser.

Kenneth Kristensen Berth anså det for meget problematisk at skulle gå fra minimums- til totalharmonisering.

Rasmus Nordqvist bad ministeren forholde sig mere præcist til Forbrugerrådet Tænks tydelige høringssvar.

Justitsministeren bekræftede, at Forbrugerrådet Tænk ikke blev fuldt og helt imødekommet. Selv mente han, at der var fundet en fin balance.

Rasmus Nordqvist støttede ikke forhandlingsoplægget.

Holger K. Nielsen kunne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet og Socialistisk Folkeparti havde ytret sig imod det.

5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om, hvilken lovgivning der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelse af fordringer

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2018) 0096

Rådsmøde 3661 – bilag 1 (samlenotat side 58)

Justitsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Logning

– Status

Rådsmøde 3661 – bilag 1 (samlenotat side 73)

EUU alm. del (17) – bilag 261 (udvalgsmødereferat side 310,
senest behandlet i EUU 1/12-17)

Justitsministeren: Her vil jeg kort berøre punkt 6, som er en ikkelovgivningsmæssig aktivitet vedrørende logning. Formandskabet vil under dette punkt fremlægge en statusrapport vedrørende det hidtidige arbejde i arbejdsgruppen om opfølgning på EU-Domstolens dom i den såkaldte Tele2-sag, som blev nedsat på rådsmødet for retlige og indre anliggender i marts 2017.

Det forventes, at statusrapporten vil opsummere de drøftelser, som er foregået i arbejdsgruppen, siden emnet sidst blev drøftet på rådsmødet for retlige og indre anliggender i december 2017. Arbejdet har bl.a. vedrørt muligheden for at logge oplysninger og spørgsmål om opbevaring af de loggede oplysninger samt myndighedernes adgang til dem.

Det forventes herudover, at der vil være en drøftelse af den videre proces i arbejdsgruppen, herunder hvorvidt der fra medlemsstaternes side er et ønske om at fortsætte arbejdet i arbejdsgruppen.

Fra dansk side støtter vi fortsat, at der arbejdes på at finde en fælles løsning på europæisk plan. Selv om vi nu er gået i gang med at forberede en dansk model for logningsregler – og for tiden drøfter vi sagen med telebranchen – er det således fortsat i Danmarks interesse, at der arbejdes på europæisk niveau for at finde fælles løsninger på, hvordan nationale logningsregler kan indrettes i lyset af Tele2-dommen.

Rasmus Nordqvist gjorde opmærksom på, at der stadig var en dom på området, der ikke var blevet efterlevet. Hvornår havde man tænkt sig, at det skulle ske?

Justitsministeren så stadig helst en fælles EU-tilgang til logning, og det ville han også tilkendegive på mødet. Fra dansk side var man dog nu i gang med at lave et dansk lovforslag, der skulle i høring i starten af det nye år. Der var en god dialog med branchen om det.

Rasmus Nordqvist sagde, at det var dejligt, at der snart kom noget lovgivning, så man undgår ulovlig logning. Det måtte da også være betryggende for justitsministeren, at Danmark holder sig inden for loven.

**7. Forhandlingsmandat til udarbejdelse af 2. tillægsprotokol til
Budapestkonventionen**

– *Status*

Rådsmøde 3661 – bilag 1 (samlenotat side 77)
EUU alm. del (17) – bilag 841 (udvalgsmødereferat side 1050,
senest behandlet i EUU 1/6-18)

Justitsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

**8. Forhandlingsmandat til en aftale mellem EU og USA om adgang til e-
beviser**

– *Status*

Rådsmøde 3661 – bilag 1 (samlenotat side 81)
EUU alm. del (17) – bilag 841 (udvalgsmødereferat side 1050,
senest behandlet i EUU 1/6-18)

Justitsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

9. Gensidig anerkendelse på det strafferetlige område

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 3661 – bilag 1 (samlenotat side 85)

Justitsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

**10. Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om
gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den
Europæiske Anklagemyndighed (EPPO)**

– *Status*

Rådsmøde 3661 – bilag 1 (samlenotat side 89)
EUU alm. del (17) – bilag 841 (udvalgsmødereferat side 1049,
behandlet i EUU 1/6-18)

Justitsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

11. EU's tiltrædelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK)

– Status

SEK (2010) 0305

Rådsmøde 3661 – bilag 1 (samlenotat side 92)

EUU alm. del (17) – bilag 261 (udvalgsmødereferat side 319, senest behandlet i EUU 1/12-17)

EUU alm. del (09) – bilag 447 (udvalgsmødereferat side 1159 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 28/5-10)

Justitsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt, men modtog spørgsmål fra udvalget.

Søren Søndergaard forstod ikke regeringens linje her. Et centralt argument for Lissabontraktaten havde været, at EU med den ville komme under det internationale menneskerettighedssystem. Af traktaten fremgår det således, at EU skal tilslutte sig Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK). Det var stadig ikke sket, på trods af at det havde været grundlag for en tiltrædelse siden 2013. EU-Domstolen havde klart fastslået, at EU-rettens særlige karakteristika gør, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD) ikke kan stå over EU-Domstolen. Derfor forekom det ham mærkeligt, at regeringens position var, at EU skulle tilslutte sig. Hvad var det næste skridt? Ville regeringen arbejde for den traktatændring, det vil kræve, hvis menneskerettighedskrænkelser begået af EU også skal kunne fremsættes for EMD? Eller løb regeringen fra det løfte, den tidligere havde givet befolkningen om, at EU også skulle være en del af det europæiske menneskerettighedssystem?

Justitsministeren svarede, at EMD i en udtalelse fra den 18. december 2014 tilkendegav, at det foreliggende grundlag til traktat ikke var foreneligt med EU-traktaten, fordi tiltrædelsesudkastet på flere punkter ikke i tilstrækkeligt omfang fastlagde forholdet mellem EU-retten og EMRK. Regeringen var positiv over for EU's tiltrædelse, når der var klarhed over de problemer, som EU-Domstolens udtalelse fremhævede.

Søren Søndergaard mente ikke, at det besvarede hans spørgsmål om, hvor længe man havde tænkt sig ikke at efterleve Lissabontraktatens bestemmelse. Hvad var tidsperspektivet? Kunne man anlægge sag ved EMRK for manglende traktatopfyldelse? Han modtog gerne en skriftlig redegørelse.

NOT **Justitsministeren** bekræftede, at Søren Søndergaard ville modtage en skriftlig orientering.

12. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, ændring af bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 og ophævelse af forordning (EU) nr. 98/2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2018) 0209

Rådsmøde 3661 – bilag 5 (supplerende samlenotat)

Justitsministeren: Jeg vil her til slut nævne en sag, som ikke er på dagsordenen for det kommende RIA-rådsmøde, men som jeg alligevel vil benytte lejligheden i dag til at forelægge udvalget til orientering.

Det drejer sig om et forordningsforslag om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer. Som nævnt indledningsvis har udvalget modtaget et separat samlenotat om denne sag. Forslaget blev fremsat af EU-Kommissionen den 17. april 2018 og skal afløse den gældende forordning om samme emne.

Sagen har ikke tidligere været forelagt udvalget, og jeg skal med det samme beklage over for udvalget, at mit ministerium ikke har været tilstrækkeligt opmærksom på procedurerne for orientering af Europaudvalget. Dette er grunden til, at udvalget ikke har modtaget et grund- og nærhedsnotat om sagen.

Lad mig dog i samme åndedrag forsikre udvalget om, at det er regeringens klare vurdering, at forslaget ikke rejser spørgsmål i forhold til nærhedsprincippet.

Når jeg i dag forelægger sagen til orientering, skyldes det, at det østrigske formandskab ønsker at indlede trilogforhandlinger med Europa-Parlamentet med henblik på så vidt muligt at indgå en aftale i førstelæsning.

Forslaget forventes derfor forelagt på et snarligt møde i mellem EU-ambassadørerne med henblik på, at formandskabet kan få det fornødne mandat til at indlede forhandlinger med parlamentet.

Sagen forelægges alene til orientering og ikke med henblik på et forhandlingsmandat. Der findes allerede EU-regler på området, og det er vurderingen, at de ændringer, som forslaget lægger op til, ikke er af større rækkevidde.

Det er regeringens klare opfattelse, at der her er tale om et forslag, som er godt for Danmark, fordi det både styrker Danmarks og Europas sikkerhed.

Forslaget lægger op til at stramme og ensarte de regler, der gælder i EU-landene i dag, for den brede offentligheds adgang til at erhverve såkaldte udgangsstoffer til eksplosivstoffer.

Udgangsstoffer til eksplosivstoffer er stoffer, der i de forkerte hænder bl.a. kan bruges til at lave hjemmelavede sprængstoffer.

Det siger sig selv, at vi skal gøre, hvad vi kan, for at nedbringe risikoen for, at sådanne potentielt meget farlige stoffer falder i de forkerte hænder. Samtidig skal reguleringen naturligvis tage passende hensyn til professionelle brugeres legitime interesse i at kunne få adgang til og anvende stofferne som led i deres erhverv. Derfor er en fælles europæisk indsats på sin plads.

Med forslaget lægges der op til at stramme de gældende begrænsninger for adgangen til visse udgangsstoffer, f.eks. ved at sænke grænseværdierne for almindelig brug og ved at indføre nye grænseværdier i forbindelse med dispensation.

Samtidig lægges der op til at afskaffe den eksisterende mulighed for, at medlemsstaterne – som et alternativ til en egentlig dispensationsordning – kan nøjes med et system baseret alene på registrering.

Der lægges desuden op til at skærpe de handlendes pligt til at underrette myndighederne i tilfælde af mistænkelige transaktioner og til at styrke myndighedernes tilsyn og kontrol med reglernes overholdelse.

I Danmark har vi i dag nationale regler, som på nogle punkter går videre, end hvad EU-reglerne forpligter os til. F.eks. er koncentreret svovlsyre og jernpulver underlagt begrænsninger efter de danske regler, men ikke efter den gældende EU-forordning.

Der har derfor fra dansk side i forhandlingerne været fokus på at sikre, at Danmark – efter en eventuel vedtagelse af forslaget – vil kunne opretholde gældende strengere danske regler på området. Dette er afspejlet i den kompromistekst fra formandskabet, der nu ligger på bordet, hvilket efter regeringens opfattelse er meget positivt.

Jeg har i min korte præsentation af forslaget opsummeret de mest centrale punkter i dette noget tekniske forslag og forslagets væsentligste konsekvenser for Danmark.

Søren Søndergaard syntes, at det var fint at bevare strammere regler end dem, der gælder for EU, men sikrede kompromisteksten, at det også fremover var muligt at gøre det? Eller var der tale om totalharmonisering? Det var afgørende, at Danmark kunne bevare retten til selv at tage initiativer for at forebygge terroraktioner.

NOT **Justitsministeren** var usikker på, om der kunne indføres skrappe regler nationalt. Forslaget gav mulighed for, at medlemslande kan skride ind med et nationalt forbud, hvis der opstår en situation, hvor et stof pludselig viser sig at være farligt. Ministeren ville undersøge, hvad der ville blive det generelt gældende.

Søren Søndergaard ville afvente et svar fra ministeren om, hvorvidt der var tale om totalharmonisering. Havde sagen været til forhandlingsoplæg, skulle han have haft et svar fra ministeren nu og her.

20. Forslag til Rådets forordning om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar, og om internationale barne bortførelser (omarbejdning)

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0411

Rådsmøde 3661 – bilag 3 (samlenotat)

EUU alm. del (17) – bilag 841 (udvalgsmødereferat side 1061, senest behandlet i EUU 1/6-18)

Børne- og socialministeren: Forslaget er omfattet af retsforbeholdet og vil derfor ikke gælde for Danmark. Da forslaget vedrører familieret, skal det vedtages med enstemmighed.

Bruxelles II a-forordningen vedrører international beskyttelse af børn i relation til forældreansvar. Forordningen drejer sig om forældreansvar, dvs. forældremyndighed i bred forstand. Den handler således bl.a. også om internationale børne bortførelser og internationale anbringelser af børn uden for hjemmet.

Forordningen indeholder bl.a. regler om fuldbyrdelse af afgørelser om forældreansvar, om tilbagegivelse af bortførte børn og om proceduren ved anbringelse af et barn uden for hjemmet i et andet EU-land.

Forslaget om ændring af forordningen drejer sig navnlig om effektivisering af fuldbyrdelsen af afgørelser om forældreansvar og af behandlingen af sager om tilbagegivelse af bortførte børn.

Det forventes, at formandskabet på rådsmødet vil bede Rådet godkende hovedlinjerne i formandskabets forslag til omarbejdning af Bruxelles II a-forordningen.

Regeringen er generelt positiv over for forslaget, men da det som sagt er omfattet af retsforbeholdet, vil det ikke gælde for Danmark.

21. Eventuelt

Ministrene havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3660 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse – socialdelen) den 6. december 2018

EUU alm. del (18) – bilag 154 (kommenteret dagsorden)

6. Forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion, tro, handicap, alder eller seksuel orientering

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0426

Rådsmøde 3660 – bilag 1 (samlenotat side 30)

EUU alm. del (17) – bilag 899 (udvalgsmødereferat side 1101, senest behandlet i EUU 13/6-18)

Børne- og socialministeren: Forslaget har siden dets fremlæggelse i juli 2008 været behandlet under samtlige formandskaber. Udvalget er blevet orienteret om sagen adskillige gange, senest i juni 2018.

For en god ordens skyld kan jeg oplyse, at forslaget går ud på at gennemføre princippet om ligebehandling mellem mennesker uden for arbejdsmarkedet – uanset deres religion eller tro, handicap, alder eller seksuelle orientering. Der foreslås regler om forbud mod diskrimination af disse årsager og en ensartet minimumsbeskyttelse inden for EU. Forslaget supplerer eksisterende EU-lovgivning om forbud imod diskrimination i henseende til beskæftigelse, ansættelse og erhvervsuddannelse.

Jeg kan oplyse, at der under det østrigske formandskab har været afholdt to halvdagsmøder om sagen, hvor der bl.a. har været fokus på tilgængelighed og rimelig tilpasning. Der er dog ikke tale om nævneværdige fremskridt, og vi kan derfor fortsat konstatere, at den krævede enstemmighed har lange udsigter.

Alle medlemsstaterne har fortsat generelle undersøgelsesforbehold til forslaget, da der stadig er uløste problemstillinger vedrørende direktivets rækkevidde, begrebsanvendelse og den juridiske fortolkning.

Det er helt afgørende for Danmark, at der bliver fuld klarhed over forslagets juridiske og økonomiske aspekter, før videre skridt overvejes.

På rådsmødet behandles punktet som en fremskridtsrapport, og der forventes således ikke nogen egentlig drøftelse på rådsmødet.

Rasmus Nordqvist spurgte, om forslaget også omfattede regler vedrørende kønsidentitet. Også inden for EU var der lande, hvor seksuelle minoriteter var

under pres. Var der nogle lande, der var imod, at kønsidentitet også var omfattet?

Sofie Carsten Nielsen ville også gerne høre, om der var uenighed i EU om, hvordan man skulle forholde sig til seksuel orientering. Hun håbede, at regeringen stillede sig meget progressivt i forhold til ligebehandling. Alle vidste, at der var medlemslande, der ikke levede op til de grundlæggende direktiver.

NOT **Børne- og socialministeren** svarede, at hun formodede, at kønsidentitet var omfattet af forslaget, men ville sende et skriftligt svar. Landenes eventuelt forskelligartede holdninger til seksuel orientering havde ikke været drøftet under det østrigske formandskab.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3660 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse - sundhedsdelen) den 7. december 2018

EUU alm. del (18) – bilag 154 (kommenteret dagsorden)

Sundhedsministeren ville forelægge dagsordenen for rådsmødet den 7. december. Der var én sag på dagsordenen til drøftelse på rådsmødet, som hun ville forelægge til orientering, ligesom ministeren under "siden sidst" ville nævne veterinærpakken og forhandlingerne om Kommissionens forslag om medicinsk teknologivurdering.

1. Samarbejde inden for vaccineområdet

Rådsmøde 3660 – bilag 2 (samlenotat)

a) Forslag til Rådets henstilling om et styrket samarbejde mod sygdomme, der kan forebygges ved vaccination

– *Vedtagelse*

b) Bekæmpelse af vaccineskepsis på EU og nationalt niveau: Udfordringer og muligheder i en digitaliseret verden

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2018) 0244

Sundhedsministeren: Kommissionen har fremsat et forslag til rådshenstilling om styrket samarbejdet på vaccinationsområdet. Baggrunden er, at selv om vi i Europa har adgang til effektive vacciner mod alvorlige sygdomme som f.eks. mæslinger, ser vi stadig store udbrud i flere lande.

Netop mæslinger er et eksempel på, at Danmark har en effektiv vaccinationsindsats. WHO har erklæret, at Danmark har elimineret mæslinger, men f.eks. i Italien havde man sidste år og begyndelsen af i år ca. 7.000 tilfælde af mæslinger og 8 dødsfald.

Smitsomme sygdomme kender ikke til grænser. Det er derfor vigtigt, at vi samarbejder om at styrke vaccinationsindsatsen.

Vi har også nogle af de samme udfordringer i medlemslandene med at sikre størst mulig vaccinationsdækning. For eksempel har vi i Danmark som i andre lande kæmpet mod mistillid til vacciner, særlig i forhold til vaccination mod HPV. Sikkerhed i vaccineforsyningen er også et område, som Danmark og i andre europæiske lande har fokus på.

En styrket indsats på vaccinationsområdet skal omfatte flere elementer. De enkelte lande opfordres bl.a. til at udvikle vaccinationsplaner for at øge vaccinationsdækningen. Det omfatter også en styrket informationsindsats og udbredelse af viden om den nyeste forskning.

Samarbejde om vaccineforsyning er også et af de elementer, jeg vil nævne. Det foreslås bl.a. at undersøge, om man kan lette udvekslingen af information om behov for vacciner og om lagre af vacciner i de enkelte medlemslande gennem et virtuelt register – et såkaldt datavarehus. Det foreslås at undersøge, hvordan det kan gøres lettere at udveksle forsyninger af vacciner i tilfælde af udbrud. Endelig foreslås det at undersøge, om der er mulighed for et fælles lager af vacciner og fælles indkøb af vacciner.

Det er regeringens generelle holdning, at det vil være gavnligt med et tættere samarbejde på vaccinationsområdet, og at rådshenstillingen indeholder mange gode elementer. Regeringen finder det bl.a. positivt, hvis vi kan styrke samarbejdet om at forbedre vaccinationsdækningen ved at øge informationsindsatsen.

Hvad angår forslaget om at vurdere mulighederne for at etablere retningslinjer for et fælles EU basisvaccinationsprogram, er det vigtigt for regeringen, at det fortsat skal overlades til de enkelte medlemsstater at beslutte indholdet af de offentlige vaccinationsprogrammer.

For så vidt angår forslagene om vaccineforsyning, er regeringen også enig i at arbejde for at opnå en højere sikkerhed i vaccineforsyningen. Når disse muligheder undersøges, er det dog vigtigt for regeringen, at vi samtidig vurderer, om det i praksis er gennemførligt og står mål med den nødvendige ressourceindsats.

Regeringen vurderer, at den foreliggende tekst imødekommer de danske synspunkter, og at vi kan tilslutte os forslaget.

På rådsmødet skal vi drøfte bekæmpelse af vaccineskepsis og om udfordringer og muligheder på vaccinationsområdet i en digitaliseret verden.

Det er en udfordring, som vi også kender i Danmark, ikke mindst i forhold til HPV-vaccination, hvor en tv-udsendelse i 2015 medvirkede til en udbredt mistillid. Mistilliden blev formentlig styrket via sociale medier, og tilslutningen til vaccinationen faldt drastisk. Men den udvikling er vendt – også netop ved brug af digitale midler. Sundhedsstyrelsen har sammen med Kræftens Bekæmpelse og Lægeforeningen iværksat en intensiv informationsindsats – især via Facebook og hjemmesider. Det virker. I 2017 har dobbelt så mange piger modtaget første stik sammenlignet med året før.

Vi skal dele den slags erfaringer og se på, hvordan vi i fællesskab kan imødegå misinformation bl.a. ved brug af digitale medier.

Rasmus Nordqvist syntes, at det var fornuftigt at undersøge muligheden for et fælles EU-basisvaccinationsprogram, men hvilke betænkeligheder havde regeringen derved?

Finn Sørensen ville gerne vide, hvad ideen var bag et fælles program. Handlede det om at overføre kompetence til EU? Der var i øvrigt forslag om et fælles vaccinationslager. Hvad skulle der ligge på det lager? Hvem skulle styre det, og hvordan kunne man få adgang til medicinen?

Sundhedsministeren svarede Rasmus Nordqvist, at WHO's anbefalinger udgjorde grundlaget for et EU-basisvaccinationsprogram. Regeringen mente ikke, at det er et EU-anliggende, hvad der skal indgå i et nationalt børnevaccinationsprogram, og det var hendes opfattelse, at mange lande var enige i det. I Danmark foretager Statens Seruminstitut og Sundhedsstyrelsen faglige vurderinger af, hvad behovet er, og hvornår og i hvilket omfang de forskellige vaccinationer skal gives i det danske børnevaccinationsprogram. I efteråret 2018 havde regeringen fremlagt et vaccinationsudspil til en bedre dækning, der også sikrer mere information om de enkelte vacciner. I finanslovsforhandlinger lagde regeringen og Dansk Folkeparti nu op til, at drenge også skulle omfattes af HPV-vacciner i børnevaccinationsprogrammet. Beslutninger som denne skulle forblive nationale – herunder, om der gives offentligt tilskud. Regeringen havde altså ingen intention om at ændre på den nationale kompetence, men derfor kunne man godt på EU-plan tale om, hvornår landene giver de enkelte vacciner, hvilke der gives etc. Kommissionen havde også det fokus, at det på grund af det grænseoverskridende aspekt er godt at kende til landenes vacciner. På den måde kan man bedst undgå smittebærere over grænser. I Danmark har man f.eks. elimineret mæslinger, og derfor er det godt at vide, hvis der kommer personer til landet, der ikke er vaccinerede.

Ministeren konkluderede, at henstillingen ikke lagde op til nogle former for overførsel af kompetence til EU, og derfor kunne regeringen støtte den.

Til Finn Sørensen sagde ministeren endvidere, at der havde været tilfælde af mangel på vacciner – også i Danmark – på grund af leveringssvigt. Danmark indgik i et samarbejde i nordisk regi, hvor landene forsøger at dække hinanden ind. Regeringen kunne godt se en fordel i at udvide det samarbejde til europæisk plan – navnlig i tilfælde af store udbrud. Det var vigtigt, at et fælles lager var håndterbart og stod ressourcemæssigt mål med risikoen. Henstillingen gik på at

opnå et mere oplyst grundlag til at tage den diskussion på. Det kunne regeringen godt bakke op om.

Rasmus Nordqvist mente, at der var lagt op til et grundlæggende program, som enkelte lande kunne bygge videre på. Skyldtes det, at der er vacciner, man f.eks. ikke behøver at have i Danmark – såsom hepatitis B? Det måtte være i alle medlemslandenes interesse med vaccineprogrammer, så man kan eliminere sygdomme i EU.

Sundhedsministeren henviste til WHO-anbefalingerne. Dem fandt regeringen fornuftige, og det var ikke nødvendigvis vejen frem med en EU-version. Hun bekræftede, at der er forskellige behov i landene. Statens Seruminstitut og Sundhedsstyrelsen havde f.eks. set på, om det er hensigtsmæssigt at tilbyde en basisvaccination mod den sygdom. Myndighederne konkluderede, at man ikke skal overgøre vacciner. Der kan lægges forskellige årsager til grund nationalt for, hvad et vaccinationsprogram skal indeholde. Det spiller også ind, at der i Danmark er et offentligt støttet vaccinationsprogram, mens der i andre lande er fuld egenbetaling.

I konklusion sagde ministeren, at et børnevaccinationsprogram skal have den karakter, der fagligt vurderes at være den rigtige sammensætning i netop Danmark. Man må også forholde sig til, at sygdomme ingen grænser kender, og at danskere får sygdomme med hjem fra f.eks. sydeuropæiske lande. Netop derfor var der behov for at drøfte det i EU-regi og arbejde for tilslutningen til vacciner – f.eks. mod mæslinger, hvor der i nogle europæiske lande er store udbrud. På den måde vil man kunne sikre en bedre beskyttelse af EU-borgere samlet set.

2. Siden sidst

a) Orientering om status for forhandlingerne om veterinærpakken

KOM (2014) 0556, KOM (2014) 0557 og KOM (2014) 0558

EUU alm. del (2017-18) – bilag 899 (udvalgsmødereferat side 1103, senest behandlet i EUU 13/6-18)

Sundhedsministeren: Den 13. december sidste år forelagde jeg de tre forordningsforslag i veterinærpakken for Europaudvalget med henblik på forhandlingsoplæg, og i juni i år kunne jeg fortælle jer, at forhandlingerne var ved at være i mål.

Som jeg tidligere har nævnt, er det en vigtig pakke, der modarbejder udviklingen af antibiotikaresistens på EU-plan, letter byrder for erhvervet og sikrer øget tilgængelighed af lægemidler til dyr.

Den 26. november blev veterinærpakken endeligt vedtaget i rådet, og vi ser nu frem imod det videre arbejde med at gennemføre forordningerne i samarbejde med bl.a. Kommissionen og interessenterne.

b) Orientering om status i forhandlingerne om forordningsforslaget om medicinske teknologivurderinger (HTA)

KOM (2018) 0051

KOM (2018) 0051 – bilag 2 (henvendelse af 28/9-18 fra Sjældne Diagnoser vedr. forordning om medicinsk teknologivurdering)
EUU alm. del (2017-18) – bilag 899 (udvalgsmødereferat side 1103, senest behandlet i EEU 13/6-18)

Sundhedsministeren: I januar fremsatte Kommissionen et forslag til, hvordan det europæiske samarbejde om medicinske teknologivurderinger – også kaldet HTA – bør foregå fremadrettet. I juni måned fortalte jeg udvalget om de bekymringer, forslaget giver anledning til, og som de seneste måneders forhandlinger ikke har ændret meget på.

Samarbejdet om medicinsk teknologivurdering på europæisk niveau sker i dag på frivillig basis.

Kommissionens forslag indebærer bl.a., at det vil blive obligatorisk for medlemslandene at anvende fælles europæiske kliniske vurderinger af merværdien af f.eks. et nyt lægemiddel, når medlemslandene laver medicinske teknologivurderinger.

Det er nemt at få øje på fordelene ved fælles vurderinger, hvis man har ramt et sammenligningsgrundlag, der passer til danske forhold. Vælges der derimod forkerte komparatorer, kan det betyde, at Danmark indirekte afskæres fra at lægge en relevant faglig vurdering til grund for prioriteringen i sundhedsvæsenet.

EU-landene bruger medicinske teknologivurderinger på forskellige måder, har forskellige behandlingstraditioner og forskellige måder at organisere deres sundhedsvæsen på, og det er derfor vanskeligt at udarbejde vurderinger, der kan bruges direkte og uden tillæg i de enkelte lande.

Forordningsforslaget bliver behandlet på rådsmødet i december som et eventuelt punkt, og det er endnu uvist, hvordan det kommende rumænske formandskab vil gribe de videre forhandlinger an.

Jeg vil fortsat følge forhandlingerne tæt og forventer naturligvis, at sagen vil skulle drøftes her i udvalget igen, når vi har fået mere klarhed over forslagets reelle konsekvenser og forhandlingerne er mere fremskredne.

FO/L Punkt 5. Rådsmøde nr. 3660 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse – beskæftigelsesdelen) den 6. december 2018

EUU alm. del (18) – bilag 154 (kommenteret dagsorden)

Beskæftigelsesministeren ville forelægge to sager til forhandlingsoplæg: forslaget om et europæisk arbejdsmarkedsagentur og kræftdirektivets 3. pakke. De øvrige sager ville han forelægge til orientering. Efter aftale med ministeren for fiskeri, ligestilling og nordisk samarbejde ville han også forelægge hendes punkt vedrørende rådskonklusioner om unge, ligestilling og digitalisering.

FO 1. Et europæisk arbejdsmarkedsagentur (ELA)

– *Generel indstilling*

KOM (2018) 0131

Rådsmøde 3660 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EU-note (17) – E 17 (EU-note af 23/4-18)

KOM (2018) 0131 – bilag 5 (udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget)

KOM (2018) 0131 – bilag 4 (kopi af BEU alm. del - svar på spm. 407)

KOM (2018) 0131 – bilag 3 (svensk udkast til begrundet udtalelse)

KOM (2018) 0131 – bilag 2 (henvendelse fra LO, FTF og Akademikerne)

EUU alm. del (17) – bilag 899 (udvalgsmødereferat side 1100, senest behandlet i EUU 13/6-18)

Beskæftigelsesministeren: Sagen blev drøftet på seneste EPSCO-rådsmøde den 21. juni, hvor EU-landene vedtog en fremskridtsrapport. Den forventes at være på dagsordenen til enighed i rådet.

Formålet med Kommissionens forslag er at styrke den grænseoverskridende håndhævelse af EU-reglerne, så den fri bevægelighed på det indre marked foregår på rimelige vilkår. Til det formål skal agenturet fremme samarbejdet mellem EU-landene om bl.a. håndhævelse af EU-reglerne. Der er samtidig lagt op til, at agenturet kan understøtte fælles tilsyn mellem flere medlemsstater og mægle i tilfælde af tvister mellem nationale myndigheder. Agenturet overtager også en række strukturer, hvor EU-landene i dag udveksler bedste praksis om fri bevægelighed og social sikring.

Regeringen har i forhandlingerne lagt vægt på, at agenturet ikke ændrer på kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne, og at der derfor ikke må tilføres agenturet overstatslige beføjelser. Det er helt centralt. Og det sker ikke med det kompromisforslag, der i dag er på bordet.

Regeringen har også lagt vægt på, at den danske arbejdsmarkedsmodel ikke påvirkes af et nyt agentur. Og det sker heller ikke med det kompromisforslag, der er på bordet.

Regeringen har i løbet af forhandlingerne arbejdet for, at agenturet skal fokusere på at sikre bedre håndhævelse og implementering af eksisterende EU-lovgivning. Det skal være med til at sikre fair og lige konkurrence i det indre marked.

Det har samtidig været vigtigt for regeringen at arbejde for, at agenturet tilføjer reel merværdi og ikke medfører øget administrativ kompleksitet. Eksisterende strukturer, som agenturet overtager, skal nedlægges, således at forslaget omkostningseffektivt kan bidrage til at lette byrder og sikre bedre håndhævelse i hele EU. Regeringen arbejder i den forbindelse også for, at hele agenturets budget finansieres gennem omprioritering af eksisterende aktiviteter.

I lyset af de danske prioriteter mener regeringen, at forslaget generelt er trukket i en mere fornuftig retning. Det gælder særligt følgende tre områder:

- for det første er der enighed blandt medlemsstaterne om, at det skal stå helt klart, at de fælles tilsyn beror på medlemsstaternes accept. Agenturets rolle skal derfor alene være understøttende i de tilfælde, hvor EU-landene ønsker at foretage fælles tilsyn.
- for det andet er der enighed om at gøre det tydeligere, at EU-landenes deltagelse i mæglingsproceduren er frivillig at deltage i.

Begge disse ændringer flugter med regeringens prioritet om, at agenturet skal være en hjælpende hånd til EU-landene og ikke røre ved EU-landenes kompetence. De flugter også med, at regeringen har arbejdet for, at agenturet bidrager til en styrket grænseoverskridende håndhævelse af EU-retten gennem bedre adgang til information og et mere smidigt samarbejde mellem medlemsstaterne.

- For det tredje er der enighed om at lave en klog overflytning af opgaver fra eksisterende organer til agenturet, så vi undgår, at der går erfaringer og ekspertise tabt.

Efter ønske fra bl.a. Danmark er det i løbet af forhandlingerne samtidig blevet gjort endnu tydeligere, at agenturet helt generelt skal respektere EU-landenes kompetence. Danmark har derudover fået skrevet ind i forslaget, at agenturet skal respektere de forskellige arbejdsmarkedsmodeller og autonomien af arbejdsmarkedets parter.

Der lægges endvidere op til, at forordningens anvendelsesområde omfatter vejtransportområdet. Det har regeringen arbejdet for at holde fast i, så det er positivt. De seneste ugers sager med dårlige vilkår for chauffører understreger, at der er væsentligt potentiale for styrket koordineret håndhævelse på området i EU.

Alt i alt vurderer regeringen, at forslaget er trukket i en mere fornuftig retning, og at teksten er blevet klarere og kommet i bedre overensstemmelse med regeringens prioriteter. Samlet betyder det, at regeringen lægger op til, at Danmark stemmer for kompromisforslaget.

Finn Sørensen kunne ikke støtte forhandlingsoplægget, da forslaget om et agentur efter Enhedslistens opfattelse var i strid med nærhedsprincippet. Det var i øvrigt ikke til at se formålet med sådan et agentur, for Kommissionen og medlemsstaterne havde i forvejen redskaber til at sikre, at EU-lovgivningen bliver overholdt. I bedste fald ville agenturet bare blive en ligegyldig størrelse, i og med at det ikke ville få nogen myndighed over for medlemsstaterne. I værste fald var det et skridt på vejen mod et EU-arbejdstilsyn.

Enhedslisten hæftede sig ved, at agenturet især skulle have til opgave at håndhæve EU-lovgivning implementeret via kollektive overenskomster. Men det ville åbne for, at agenturet kunne bede arbejdsmarkedets parter ændre deres overenskomster. Det var uforståeligt, at arbejdsmarkedets parter ikke sagde nej til, hvad der så ud som en omgåelse af den danske arbejdsmarkedsmodel. Bl.a. arbejdstidsdirektivet havde vist, at Enhedslisten havde haft ret, da partiet i sin tid advarede mod, at Kommissionen nok i det lange løb ikke ville være tilfreds med Danmarks egen implementering af direktiver i EU-lovgivningen via kollektive overenskomster.

Det var desuden tankevækkende, at det gang på gang var nødvendigt for regeringen at understrege, at initiativer som dette agentur netop ikke betød, at man overførte kompetencer til EU. Argumentet var, at det handlede om at koordinere og forbedre overholdelse af EU-lovgivningen – hvad blev det næste? Det argument kunne man bruge alle steder, hvor der blev implementeret EU-lovgivning. Var ministeren ikke bekymret for, om Kommissionen pønsede på en form for EU-tilsyn? Og at Kommissionen på en lang række områder gerne ville have agenturer til at holde medlemsstaterne i ørerne? Hvis det var nødvendigt, skulle landene snarere indbyrdes diskutere, hvordan de kunne overholde den lovgivning, de selv i fællesskab fastsætter.

Betragtning 35, hvor der stod, at man ville respektere medlemsstaternes arbejdsmarkedsmodeller, var nok ikke mere værd end det papir, det var skrevet på. Han mindede om, at der i traktaten også står, at EU ikke har kompetence til

at regulere løn, men det havde ikke forhindret Domstolen i at blande sig i, hvilke overenskomstkrav svenske bygningsarbejdere stillede til et lettisk firma. Den slags erklæringer var en hård pude at læne sit hoved til.

Sofie Carsten Nielsen mente det modsatte af Finn Sørensen og kunne ikke forstå, at Enhedslisten som et venstreorienteret parti ikke var interesseret i at få håndhævet reglerne om rettigheder og forpligtelser på arbejdsmarkedsområdet på tværs af grænser. Man måtte tværtimod håbe, at Kommissionen her havde til hensigt at sikre implementering af EU-lovgivningen.

Hun spurgte ministeren, om det var korrekt, at visse lande var interesseret i at lade transportområdet udgå af agenturet. Forhåbentligt ville ministeren arbejde hårdt for, at det blev bevaret. Hvad var desuden regeringens holdning til Europa-Parlamentets forslag om at styrke agenturet, så det blev obligatorisk for landene at samarbejde om inspektioner?

Rasmus Nordqvist var enig med Sofie Carsten Nielsen og i tvivl om, hvorvidt agenturet ville batte noget, så længe inspektionerne kun er frivillige.

Holger K. Nielsen fandt det vigtigt at sikre en fælles håndhævelse af regler, og agenturet var et naturligt redskab til det, så Socialistisk Folkeparti kunne støtte forhandlingsoplægget.

Han spurgte, om der var sikkerhed for, at hele variationen af arbejdsmarkedsmodeller blev hørt, når der kun var seks medlemmer af den såkaldte stakeholdergruppe med repræsentanter for de nationale arbejdsmarkedsorganisationer.

Kenneth Kristensen Berth mente, at agenturet var endnu et skridt på vejen mod fælles regler på arbejdsmarkedsområdet og den sociale union, som regeringen ellers hævdede den var imod. Der var ikke brug for mere bureaukrati på området. Det var første gang, han havde hørt Europa-Parlamentet mene, at et agentur kom til at omfatte for meget. Når selv Parlamentet sagde sådan, måtte det betyde, at forslaget var noget bras.

Han spurgte, om der var planer for, hvor agenturet skulle ligge, og hvordan processen ville se ud efter vedtagelsen af forslaget. Var der ikke overvejende sandsynlighed for, at det havnede i Østeuropa? Hvordan kom kandidatlande i spil?

Beskæftigelsesministeren sagde til Finn Sørensen, at agenturet ikke ville blive en overstatslig myndighed. Det handlede om at etablere et smidigere samarbejde EU-landene imellem, hvor man kan skaffe bedre adgang til informationer, udveksle erfaringer om den bedste praksis og lære af hinanden for at sikre et fair indre marked. Man kunne nok finde mange lavthængende frugter ved at

lade sig inspirere af andre landes indsats. Han fulgte selv nøje med i, hvorvidt Kommissionen var dygtig nok til at håndhæve arbejdsmiljøregler. Ved ministerbesøg spurgte danske virksomheder ofte, hvorfor de skal overholde regler, som tilsyneladende ikke overholdes i andre EU-lande. At reglerne ikke overholdes overalt, var ikke bare bekymrende for medarbejderne, men også et udtryk for unfair konkurrence.

Agenturet ville ikke, som Finn Sørensen var bekymret for, underløbe det danske overenskomsts system. Regeringen havde netop stået fast på gennem forhandlingerne, at et sådant agentur skulle respektere nationale arbejdsmarkedsmodeller. Nogle lande havde måske i begyndelsen haft den tanke, at det skulle blive til et overstatsligt EU-organ med farlige muskler, men forhandlingerne flyttede sig siden i den rigtige retning. Det var værd at understrege, at agenturets anbefalinger ikke ville blive bindende, og der ville ikke blive tale om et EU-arbejdstilsyn, som pludselig kunne sende f.eks. polske eller lettiske tilsynsførende til danske byggepladser uden invitation.

Til Sofie Carsten Nielsen sagde han, at han forventede, at vejtransporten ville blive omfattet af agenturet. Han ville selv rejse det på rådsmødet, da det var afgørende nødvendigt for Danmark.

NOT På Holger K. Niensens spørgsmål om stakeholdergruppen svarede han, at gruppen var begrænset til seks personer for at gøre den arbejdsdygtig. Men Danmark ville sidde i agenturets bestyrelse, så danske synspunkter ville være repræsenteret. Han ville gerne oversende et mere uddybende svar på skrift.

Svaret til Kenneth Kristensen Berth lød, at man først skulle nå til enighed med Europa-Parlamentet om agenturet, før det kunne blive aktuelt at tale om en placering. Men Rådet, Kommissionen og Parlamentet vedtog en fælles udtalelse i 2012 under det danske EU-formandskab 2012, som slog fast, at nye medlemslande bør have førsteprioritet ved placeringen af nye agenturers hovedsæder.

Finn Sørensen understregede over for Sofie Carsten Nielsen, at Enhedslisten grundlæggende mente, at gældende lovgivning skal overholdes og håndhæves – men det betød ikke, at man ikke kunne diskutere de redskaber, der skal til for at håndhæve dem. Når agenturet ikke ville få nogen myndighed over for medlemslandene, kunne det ikke bruges til at løse den opgave, tilhængerne sagde den skulle løse. Man kunne gå to veje: Enten melde ud, at man gerne ville have en overstatslig myndighed, eller lade være med at vedtage oprettelsen af et ekstra bureaukratisk element, som der dybest set ikke er brug for i den i forvejen yderst bureaukratiske konstruktion EU. I stedet talte man om noget, som kunne lyde vældig godt, men som i bedste fald kunne bruges til at stikke befolkningen

blår i øjnene om, at man skam nu tog det vældig alvorligt med at sikre overholdelse af EU-lovgivningen.

Beskæftigelsesministeren indvendte over for Finn Sørensen, at man også kunne gå en tredje vej, nemlig fornuftens vej. Her var der tale om en forbedring af de gældende vilkår. Hvis man gik op i solidaritet og bedre arbejdsvilkår, var agenturet en god ting, og det kunne ikke skade at samarbejde for at blive kloge. Han så ikke et stort EU-spørgsmål, der var i gang med at erobre Danmark.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

2. Rådshenstilling om adgang til social beskyttelse for arbejdstagere og selvstændige

– Vedtagelse

KOM (2018) 0132

Rådsmøde 3660 – bilag 1 (samlenotat side 11)

KOM (2018) 0132 – bilag 2 (henvendelse af 18/4-18 fra LO, FTF og Akademikerne)

Beskæftigelsesministeren: Rådshenstillingen opfordrer til, at de sociale sikringsordninger, der allerede eksisterer i EU-landene, udvides til at omfatte alle arbejdstagere og selvstændige. Henstillingen er Kommissionens bud på, hvordan arbejdsmarkedet kan tage hånd om nye og atypiske ansættelsesformer ved at sikre tilstrækkelig adgang til social beskyttelse.

Jeg forventer, at der vil kunne opnås et kompromis, som alle lande kan leve med. Jeg vil for god ordens skyld understrege, at henstillingen ikke er bindende for EU-landene. Det faktum er helt afgørende for regeringen. Dermed griber den heller ikke ind i den måde, hvorpå vi har indrettet det sociale sikringsystem på her i Danmark. Det sikrer, at arbejdsmarkedet kan tilpasses med respekt for nationale forskelle – uden at én bestemt løsning trækkes ned over hovedet på alle EU-lande.

Regeringen har været med til at gøre det endnu klarere i henstillingens anbefalinger, at der er fleksibilitet til landenes nationale løsninger. Samlet set er teksten blevet bedre, og regeringen kan derfor støtte vedtagelsen af henstillingen.

Rasmus Nordqvist undrede sig efter læsning af samlenotatet over, at der ikke var noget i henstillingen, regeringen mente, man kunne lære noget af. Regeringen gik mest op i, at der ikke var noget, man var tvunget til at forholde sig til. Men Danmark havde jo sine udfordringer med håndteringen af det nye såkaldte prækariat – folk med løse ansættelser og deltidsansættelser.

Beskæftigelsesministeren svarede, at Danmark trods alt var et af de lande, der var kommet længst med at integrere atypiske ansættelser til den eksisterende arbejdsmarkedsmodel uden at fire på de solidariske forpligtelser som arbejdsskadeforsikringer m.v. Han havde selv været med til at facilitere, at 3F og en rengøringsvirksomhed havde indgået en ny form for overenskomst, der tog specifikt hensyn til atypiske ansættelser. Sådanne ordninger var kommet for at blive.

Finn Sørensen mente, at Kommissionen på den ene side fortjente anerkendelse for at pege på, at også Danmark har et problem, idet en stor del af løn-

modtagerne er i usikre ansættelsesforhold som deltidsjob, midlertidige ansættelser og vikarater. På den anden side gav Kommissionen en række henstillinger om, hvad landene burde vedtage af lovgivning, selv om den samtidig bedyrede, at den respekterede, at landene selv skulle bestemme det. Hver eneste gang, man accepterede sådan nogle henstillinger, overdrog man mere kompetence til EU – også om ting, som der i Danmark siden 1972 havde været bred politisk enighed om, at EU ikke skulle blande sig i. Det var fair nok at mene, at EU faktisk skulle blande sig, men så burde man melde det klart ud.

3. Det europæiske semester 2019

– *Udveksling af synspunkter og godkendelse*

KOM (2018) 0761, KOM (2018) 0758 og KOM (2018) 0770

Rådsmøde 3660 – bilag 1 (samlenotat side 19)

Beskæftigelsesministeren: Vanen tro handler drøftelsen om semesteret på rådsmødet til december om optakten til næste års europæiske semester, hvor vi bl.a. skal godkende udkastet til den fælles beskæftigelsesrapport.

I rapporten konkluderes det, at det på tværs af EU går fremad med beskæftigelsen og de sociale forhold. Beskæftigelsen stiger, og arbejdsløsheden falder. Således er beskæftigelsen på tværs af EU nu steget til 73,2 pct. Arbejdsløsheden er faldet betydeligt de seneste år og er nu på 6,8 pct. Dog er ungdomsarbejdsløsheden stadig på et for højt niveau med 15,8 pct.

Det hører også med til billedet, at der er markante forskelle landene imellem. Det handler altså stadig om at sørge for, at alle får en plads på arbejdsmarkedet. Der er derfor ikke tid til, at EU-landene læner sig tilbage og slapper af. Tværtimod har de enkelte EU-lande fortsat en vigtig opgave med at sikre velfungerende arbejdsmarkeder gennem løbende nationale reformer.

FO 4. Kræftdirektivets 3. pakke

– *Generel indstilling*

KOM (2018) 0171

Rådsmøde 3660 – bilag 1 (samlenotat side 23)

KOM (2018) 0171 – bilag 1 (Beskæftigelsesministeriets brev vedr. status for kræftdirektivet)

EUU alm. del (18) – bilag 143 (orientering om redegørelse vedrørende krom 6)

KOM (2016) 0248 - svar på spm. 1 om forslag til lempelse af grænseværdier for visser stoffer, brancher og lande i forbindelse med Kommissionens forslag til direktiv om kræftfremkaldende stoffer, fra beskæftigelsesministeren

KOM (2016) 0248 – bilag 2 (kopi af BEU alm. del – svar på spm. 20 om kræftfremkaldende stoffer)

EUU alm. del (16) – bilag 864 (udvalgsmødereferat side 1268, senest behandlet i EUU 9/6-17)

Beskæftigelsesministeren: Inden vi når til forhandlingsoplægget vedrørende kræftdirektivets 3. pakke, vil jeg komme ind på udviklingen vedrørende kræftdirektivets 2. pakke.

Kræftdirektivets 2. pakke

Jeg sendte et brev til udvalget den 9. oktober i år om denne sag, hvor jeg oplyste, at jeg ville give en opdatering i forbindelse med min forelæggelse i dag.

Sagen skulle have været behandlet på EPSCO-rådsmødet i oktober, der som bekendt blev aflyst. Siden jeg sendte brevet, er der opnået enighed i de såkaldte trilogforhandlinger mellem Rådet, Kommission og Europa-Parlamentet om 2. pakke.

Den største knast var, om der skulle inkluderes en grænseværdi for diesel på 0,05 mg pr. m³. Diesel blev inkluderet med den forslåede grænseværdi.

Regeringen støttede inklusionen af diesel. Det skyldes et ønske om bedre beskyttelse af arbejdstagerne og mere lige konkurrencevilkår for virksomhederne i hele EU.

Kræftdirektivets 3. pakke

Den 3. pakke er på dagsordenen for rådsmødet til enighed i Rådet. Forslaget indfører fem nye grænseværdier. Grænseværdien for stoffet formaldehyd vil i EU komme på niveau med det nuværende danske niveau, mens grænseværdien for MOCA, cadmium, beryllium og arsensyre ændres til et lavere niveau

end de nuværende danske grænseværdier. Det vil betyde et højere beskyttelsesniveau både i Danmark og resten af EU for de sidste fire stoffer, som kun anvendes i meget begrænsede mængder her i landet.

Det eneste mindre udestående i forhandlingerne har været, om der skal indføres såkaldt biomonitering som målemetode for cadmium. Biomonitering er en analyse af, hvor meget af et kemisk stof, der er optaget i kroppen. Undersøgelsen sker gennem en blod- eller urinprøve.

Der er i Danmark generelt ikke tradition for, at krav om biomonitering skal ske som led i forebyggelse af helbredsskader i arbejdsmiljøet. Det skyldes, at man i Danmark primært fokuserer på forebyggende foranstaltninger, så de ansatte slet ikke får de kræftfremkaldende stoffer ind i kroppen. I bygge- og anlægssektoren er det eksempelvis vigtigt med de relevante sikkerhedsforanstaltninger, herunder egnede personlige værnemidler, for helt at undgå, at ansatte indånder støv.

Det forventes, at der kan opnås enighed om et kompromis, der sikrer, at direktivet ikke er til hinder for, at de enkelte EU-lande kan indføre biomonitering, hvis de ønsker det.

Regeringen kan bakke op om – og har i forhandlingerne arbejdet for – en sådan løsning, hvor det bliver op til landene selv, om de vil indføre regler om biomonitering af cadmium.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen lægger stor vægt på arbejdet med grænseværdier for kræftfremkaldende stoffer. Jeg har derfor besluttet at nedsætte en taskforce i Arbejdstilsynet og Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø. Taskforcen skal være ansvarlig for et generelt eftersyn af alle de danske grænseværdier, herunder for stoffer omfattet af kræftdirektivets 3. pakke. Den skal også sikre, at vi har den aktuelle viden om andre EU-landes grænseværdier for de prioriterede stoffer.

Regeringen vil gå i dialog med Kommissionen, hvis taskforcens arbejde fører til den konklusion, at nogle grænseværdier på EU-plan bør nedsættes – ligesom regeringen generelt vil holde EU-Kommissionen tæt orienteret om arbejdet. Desuden vil jeg på det kommende EPSCO-rådsmøde fremhæve, at den europæiske grænseværdi for krom 6 bør undersøges nærmere. Samlet set kan regeringen derfor støtte forslaget.

Finn Sørensen meddelte, at Enhedslisten støttede forhandlingsoplægget. Der var ikke tale om voldsomt store forbedringer, men det var dog forbedringer. Han bad ministeren uddybe, hvad han mente med, at grænseværdien for krom 6 skulle undersøges nærmere. Og hvordan forholdt det sig med nikkel, kobolt, bly

og kvarts? Endelig ville han gerne vide, om Danmark ikke bare selv kunne indføre lavere grænseværdier på de skadelige stoffer, hvis man mente, at de skader arbejderne.

Holger K Nielsen meddelte, at Socialistisk Folkeparti støttede forhandlingsoplægget.

Kenneth Kristensen Berth meddelte, at Dansk Folkeparti støttede forhandlingsoplægget.

Beskæftigelsesministeren sagde, at han ville bibringe Kommissionen viden fra den danske debat om, hvorvidt grænseværdien skulle være lavere. Man måtte formode, at det var et emne, den nye kommission ville interessere sig for. Danmark kunne sagtens vælge at lægge grænseværdien lavere end i EU som helhed. I den forbindelse var det vigtigt at pege på, at den gældende danske grænseværdi endda var lavere end den, EU havde besluttet for 2025.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

5. Rådskonklusioner om unge, ligestilling og digitalisering

– Vedtagelse

Rådsmøde 3660 – bilag 1 (samlenotat side 28)

Beskæftigelsesministeren: Rådskonklusionerne om unge, ligestilling og digitalisering sætter fokus på, at teknologiske udviklinger ikke bare medfører nye muligheder for deltagelse og samarbejde, men også nye former for digital vold og kønsstereotyper. Rådskonklusionerne opfordrer endvidere medlemsstaterne til at styrke unges digitale færdigheder og fastholde især pigers interesse for it, tekniske fag og naturvidenskabelige fag.

Regeringen kan tilslutte sig rådskonklusionerne. Rådskonklusionerne er i tråd med regeringens prioritet om løbende at styrke kønsbalancen inden for de såkaldt "STEM"-fag, dvs. fag inden for videnskab, teknologi, ingeniørområdet og matematik. Regeringen har derudover igangsat en række konkrete initiativer mod digitale krænkelse og overgreb bl.a. med udspillet "Skærpet indsats mod digitale sexkrænkelser" fra februar 2017.

7. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

8. Siden sidst

Punktet blev forelagt for lukkede døre.

L a) Orientering om åbningskrivelsen vedr. Registret for Udenlandske Tjenesteydere (RUT)

EUU alm. del (18) – bilag 111 (åbningskrivelse)

Punktet blev forelagt for lukkede døre.

FO Punkt 6. Rådsmøde nr. 3661 (retlige og indre anliggender – indenrigsdelen) den 6.-7. december 2018

EUU alm. del (18) – bilag 154 (kommenteret dagsorden)

FO 13. Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, forordning (EF) nr. 810/2009, forordning (EU) 2017/2226, forordning (EU) 2016/399, forordning XX/2018 (forordningen om interoperabilitet] og beslutning 2004/512/EF og om ophævelse af Rådets afgørelse 2008/633/RIA (VIS-forslaget)

– *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 6.-7. december 2018, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse*

KOM (2018) 0302

Rådsmøde 3661 – bilag 2 (samlenotat side 6)

Udlændinge- og integrationsministeren: Forslaget er ikke på rådsmødedagsordenen, men forhandlingerne er så fremskredne, at enigheden i Rådet er ved at tage form. Derfor forelægger jeg i dag sagen med henblik på forhandlingsoplæg.

De grundlæggende principper i visumsagsbehandlingen er ikke blevet revideret i 8 år. Det er derfor på høje tid, at den nyeste teknologi indarbejdes i procedurerne, så turister og forretningsfolk fra tredjelande nemt og hurtigt kan søge om visum, samtidig med at irregulær migration reduceres.

Forslaget har tre hovedformål. Det skal:

- lette proceduren for udstedelse af visum til Schengenområdet;
- styrke kontrollen på de ydre grænser og på medlemsstaternes område, og
- styrke den interne sikkerhed gennem enklere deling af oplysninger om langtidsvisum og opholdstilladelser.

For at lette visumproceduren integreres listen over de myndigheder, der skal høres ved visse ansøgninger, direkte i visuminformationssystemet. Ansøgeren får taget et billede på stedet ved ansøgningens indgivelse, så billedkvaliteten sikres i første hug.

For at styrke kontrollen skal VIS foretage en automatisk søgning af visumansøgere op mod en række EU-databaser. Søgningen kobles sammen med bl.a. det nye ind- og udrejsesystem, EES, og Eurodac. Vi bliver dermed i stand til at foretage en væsentlig bedre baggrundskontrol af visumansøgere.

For at styrke den interne sikkerhed skal VIS også indeholde oplysninger om opholdstilladelser og langtidsvisum. Det vil lette politiets arbejde med at identificere udlændinge, som ikke har lovligt ophold her i landet.

De udlændinge, som pågribes uden lovligt ophold, skal hurtigst muligt hjemsendes. For at lette den proces skal VIS bl.a. indeholde en kopi af visumansøgeres rejsedokument, således at udlændinges nationalitet hurtigere kan fastlægges.

De ændringer, forslaget lægger op til, skal gennemføres inden udgangen af 2021.

Da der er tale om en Schengenretsakt, vil Danmark på grund af retsforbeholdet ikke deltage i vedtagelsen. Danmark skal imidlertid inden 6 måneder efter endelig vedtagelse give meddelelse om, at Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går ud på, at man:

- støtter, at informationer om langtidsvisum og opholdstilladelser inkluderes i VIS, og at retshåndhævernes myndigheders adgang udvides til også at omfatte oplysninger i VIS vedrørende længerevarende ophold,
- støtter muligheden for i højere grad at benytte oplysninger fra VIS til identifikation af personer i forbindelse med tilbagesendelse, men at databeskyttelsesreglerne skal sikres overholdt,
- vil arbejde for, at visumansøgere, der i ansøgningen har beråbt sig at være familiemedlem til en EU-borger, underlægges fuld kontrol, såfremt relationen ikke kan bekræftes,
- efter endelig vedtagelse af forslaget vil give meddelelse om, at Danmark vil gennemføre forslaget i dansk ret.

På den baggrund søger jeg udvalgets opbakning, så Danmark i det videre forløb dels kan øve indflydelse på de områder, jeg netop har omtalt, dels tilkendegive, at Danmark støtter forslaget, og at vi efter den endelige vedtagelse meddeler, at Danmark vil gennemføre retsakten i dansk ret.

Rasmus Nordqvist spurgte, de visumudstedende myndigheder ville kunne søge flere steder end før, eller var det nye i forslaget blot indførelsen af en forpligtelse til at søge de steder, myndigheden før kunne vælge at søge. Og ville oplysninger, der blev hentet til brug for visumansøgninger, nu blive gemt et nyt sted? I så fald hvor lang tid, og hvem havde adgang til de oplysninger?

Søren Søndergaard meddelte, at Enhedslisten ikke kunne støtte forhandlingsoplægget. Han spurgte, hvilke nye oplysninger myndighederne ville kunne finde fremover. Og hvorfor ville man kun tage fingeraftryk af børn ned til 6-årsalderen og ikke alle børn uanset alder, når det var til deres egen beskyttelse?

Han henviste til samlenotatet, hvor der stod, at "foranstaltningen vil give myndighederne mulighed for at verificere et barns identitet under visumsøgningsproceduren og vil samtidig muliggøre en kontrol ved passagen af en ydre grænse". Men det forudsatte, at man allerede havde fingeraftrykket. Ved visumansøgning er man nødt til at være i besiddelse af personens fingeraftryk for at kontrollere, at den pågældende er den, han eller hun giver sig ud for at være. Hvor havde man i så fald det fra?

Kenneth Kristensen Berth bakkede på Dansk Folkepartis vegne op om forhandlingsoplægget, men påpegede, at der allerede fandtes et visuminformationssystem inden for Schengenområdet. Hvis man ikke fik visum, kunne man søge om asyl og på den måde få lov at komme ind alligevel, så forslaget betød nok ikke meget, men det ville være et udmærket forslag, hvis det blev håndhævet.

Holger K. Nielsen støttede forhandlingsoplægget på vegne af Socialistisk Folkeparti.

Udlændinge- og integrationsministeren svarede Rasmus Nordqvist, at det nye i forslaget handlede om en samkøring i og tilpasning til nye it-systemer. Det ville kun være de visumudstedende og retshåndhævende myndigheder, som havde adgang, og oplysningerne ville blive gemt i 5 år.

Til Søren Søndergaard sagde hun, at de oplysninger, der blev gemt og kunne findes frem i VIS, var dem, folk havde indgivet om sig selv ved visumansøgninger.

NOT På spørgsmålet om fingeraftryk svarede hun, at der var fysiologiske grunde til, at børn yngre end 6 år ikke var medtaget, men hun kunne ikke på stående fod give detaljer og ville oversende et mere nøjagtigt svar skriftligt.

Rasmus Nordqvist indvendte, at VIS-forordningen allerede indgik i en ramme for interoperabiliteten. Det betød, at muligheden allerede forelå for at søge efter de relevante informationer på kryds og tværs i ETIAS og andre databaser.

Han spurgte, hvad der ville ske med oplysninger, der havde ligget i systemerne i næsten 5 år, og som blev hentet frem lige inden fristens udløb. Kunne de gemmes i yderligere 5 år i det nye system?

Søren Søndergaard bad ministeren uddybe, hvilke oplysninger fra visumansøgningerne man ville få adgang til. Var det kun, hvad folk selv afleverede ved selve ansøgningen, eller var det også henvendelser til og fra ambassader? Og omfattede de oplysninger også folks begrundelser for at søge om visum og planer i det pågældende land?

Udlændinge- og integrationsministeren beskrev, hvordan en søgning ville foregå: Ved søgning på en bestemt person ville computeren trække oplysninger fra alle samkørte databaser og vise et øjebliksbillede af, hvad databaserne tilsammen har adgang til. Hvis man 14 dage efter foretog en identisk søgning, og oplysningerne i en af databaserne i mellemtiden var udløbet, ville oplysninger fra denne database være slettet og ikke længere indgå i søgningsresultatet. Interoperabiliteten var et endemål, og forslaget var et skridt på vejen derhen. Der var tale om et opdateret redskab i lyset af den tiltagende automatisering.

Over for Søren Søndergaard præciserede hun, at de oplysninger, der kunne hentes frem, var samtlige oplysninger indgivet i forbindelse med visumansøgninger. Hun medgav, at det dermed var et omfattende materiale, men indsamlingen var nødvendig for at have styr på, hvem der befinder sig i Europa.

Rasmus Nordqvist meddelte, at Alternativet ikke kunne støtte forhandlingsoplægget, da partiet var kritisk over for samkøring af databaser.

Sofie Carsten Nielsen meddelte, at Det Radikale Venstre bakkede op om forhandlingsoplægget.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten og Alternativet havde ytret sig imod det.

FO 14. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den europæiske grænse- og kystvagt (Frontex-forordningen) og om ophævelse af Rådets fælles aktion 98/700/RIA, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 og Europa-Parlamentets- og Rådets forordning 2016/1624

– *Delvis generel indstilling/politisk drøftelse*

KOM (2018) 0631

Rådsmøde 3661 – bilag 2 (samlenotat side 18)

EU-note (18) – E 9 (note af 16/11-18)

EUU alm. del (18) – bilag 75 (udvalgsmødereferat side 24, senest behandlet i EEU 5/10-18)

Udlændinge- og integrationsministeren: Jeg skal starte med at beklage, at udvalget endnu ikke har modtaget grund- og nærhedsnotat i sagen. Notatet er under udarbejdelse og vil blive fremsendt til udvalget snarest.

Dernæst vil jeg nævne, at formandskabet har sat forhandlingstempoet væsentlig op i den seneste tid i et forsøg på at nå til enighed om forslaget, inden valgkampen til europaparlamentsvalget begynder.

På rådsmødet i næste uge forventer jeg derfor, at der opnås enighed om to af forslagets tre overordnede bestemmelser. Der er tale om Frontex' samarbejde med tredjelande og agenturets rolle på tilbagesendelsesområdet. Hvis der opnås enighed om de dele, indledes forhandlingerne med Parlamentet.

Derudover forventer jeg en politisk drøftelse af forslagets tredje overordnede område, nemlig generel styrkelse af Frontex' mandat og operative kapacitet. Her er man ikke nået lige så langt.

Jeg forelægger derfor den del, der vedrører bestemmelserne om Frontex' samarbejde med tredjelande og agenturets rolle på tilbagesendelsesområdet til forhandlingsoplæg i dag.

FO Forhandlingsoplægget lyder helt konkret som følger:

- regeringen støtter og arbejder for at sikre, at Frontex får yderligere beføjelser med henblik på at bistå medlemsstater ved tilbagesendelser;
- regeringen støtter og arbejder for at sikre, at Frontex kan bidrage til et mere sammenhængende og effektivt system for tilbagesendelser fra EU-medlemsstater til tredjelande såvel som fra tredjelande til andre tredjelande;
- regeringen støtter og arbejder for at sikre, at Frontex fremadrettet kan samarbejde med tredjelande om bl.a. grænsekontrol;

- jeg på førstkommande rådsmøde vil orientere om, at Danmark støtter den delvis generelle indstilling. Forelæggelse for udvalget med henblik på forhandlingsoplæg i forbindelse med rådets generelle indstilling forventes at følge i 2019.

Når man er nået længere i forhandlingerne om Frontex' mandat og operative kapacitet, vil jeg komme tilbage til udvalget for at tage forhandlingsoplæg på den resterende del af forslaget.

Jeg håber på udvalgets opbakning, så jeg på rådsmødet kan tilkendegive, at Danmark støtter de bestemmelser, der omhandler tilbagesendelse og samarbejde med tredjelande.

Rasmus Nordqvist spurgte, hvilken forhandlingsposition ministeren ønskede mandat til, idet han henviste til samlenotatets formulering "Der udestår fortsat afklaring af omfanget og udmøntningen af et stærkere mandat vedrørende tilbagesendelser. Rammerne for agenturets forventede omfang og virkemidler er således ikke afklaret".

Sofie Carsten Nielsen spurgte, om det var korrekt forstået, at regeringen var skeptisk over for forslaget om en egentlig indsatsstyrke. Det Radikale Venstre bakkede op om en indsatsstyrke, hvis der var behov for den, og støttede i øvrigt forhandlingsoplægget. Hun bad desuden ministeren bekræfte, at forslaget var omfattet af det danske EU-forbehold, og at regeringen derfor ikke havde meget at skulle have sagt i forhandlingerne.

Søren Søndergaard bad ministeren sætte flere ord på, hvad der mentes med, at den nye indsatsstyrke skulle beskytte de ydre grænser.

Kenneth Kristensen Berth bad ministeren præcisere, hvilke dele af forhandlingerne hun bad om mandat til. Var det korrekt forstået, at ministeren ikke bad om mandat til det stående korps på 10.000 mand, erhvervelse af eget udstyr og en policyklus?

Holger K. Nielsen meddelte, at Socialistisk Folkeparti støttede forhandlingsoplægget.

Udlændinge- og integrationsministeren præciserede, at hun kun søgte opbakning til, at regeringen kunne støtte de dele af forslaget, der omhandler Frontex' samarbejde med tredjelande, effektivisering af tilbagesendelsessystemet og yderligere beføjelser til Frontex på det område, samt at man efter den endelige vedtagelse vil meddele, at Danmark vil gennemføre de ting i retsakterne. Når

der tegnede sig et tydeligere billede af resten af forslaget i 2019, ville hun vende tilbage til udvalget.

Hun svarede Sofie Carsten Nielsen, at regeringen ikke var kritisk over for at styrke Frontex, men gerne ville have klarhed om det nøjagtige behov, før den tilkendegav støtte til et bestemt antal politifolk. Kommissionen havde foreslået en indsatsstyrke på 10.000 mand, men endnu ikke fremlagt nogen analyse, der pegede på netop det tal. Hun ville vende tilbage til spørgsmålet, når der var større klarhed om baggrunden for tallet.

Rasmus Nordqvist meddelte, at Alternativet ikke kunne støtte forhandlingsoplægget.

Kenneth Kristensen Berth sagde, at Dansk Folkeparti efter ministerens præciseringer godt kunne bakke op om forhandlingsoplægget.

Sofie Carsten Nielsen glædede sig over, at ministeren kun ville sende det antal betjente til de ydre grænser, som der var behov for, og anbefalede regeringen også at tage stilling på baggrund af behovsanalyser, hvad angik de indre grænser.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten og Alternativet havde ytret sig imod det.

15. Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (udsendelsesdirektivet) (omarbejdning)

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2018) 0634

Rådsmøde 3661 – bilag 2 (samlenotat side 26)

EUU alm. del (18) – bilag 75 (udvalgsmødereferat side 28, senest behandlet i EUU 5/10-18)

Udlændinge- og integrationsministeren: Regeringen ser som bekendt positivt på dette forslag. Vi ser forslaget som en vigtig del af den øvrige pakke af lovgivningsinitiativer fra Kommissionens side, hvor det overordnede formål er at begrænse ulovlig indvandring og sekundære bevægelser af tredjelandsstatsborgere, der ikke har lovligt ophold i EU. Effektive udsendelsesprocedurer er afgørende i den sammenhæng, og det er naturligvis et formål, som Danmark fuldt ud støtter. På rådsmødet vil der blive givet en status over forhandlingerne.

16. Reform af det fælles europæiske asylsystem og genbosætning

Rådsmøde 3661 – bilag 2 (samlenotat side 36)

EUU alm. del (18) – bilag 75 (udvalgsmødereferat side 30, senest behandlet i EUU 5/10-18)

- a) **Dublin: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) (Første gennemlæsning)**
– *Fremskridtsrapport*
KOM (2016) 0270
- b) **Modtagelsesforhold: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne (Første gennemlæsning)**
– *Fremskridtsrapport*
KOM (2016) 0465
- c) **Kvalifikation: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse og om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding (Første gennemlæsning)**
– *Fremskridtsrapport*
KOM (2016) 0466

- d) Procedure: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles procedure for international beskyttelse i EU og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (Første gennemlæsning)**
– *Fremskridtsrapport*
KOM (2016) 0467
- e) Eurodac: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Eurodac til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv identificering af en tredjelandstatsborger eller en statsløs person med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodac-oplysninger med henblik på retshåndhævelse (omarbejdning) (Første gennemlæsning)**
– *Fremskridtsrapport*
KOM (2016) 0272
- f) EASO: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 439/2010 (Første gennemlæsning)**
– *Fremskridtsrapport*
KOM (2016) 0271
- g) Genbosætning: Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om indførelse af en EU-genbosætningsramme (Første gennemlæsning)**
– *Fremskridtsrapport*
KOM (2016) 0468

Udlændinge- og integrationsministeren: Når det kommer til en reform af det fælles europæiske asylsystem (CEAS), har formandskabet lagt op til en kort fremskridtsrapport på Kommissionens to asylpakker fra maj og juli 2016. Der er, som jeg snart mange gange har orienteret udvalget om, tale om syv retsakter, der alle er omfattet af det danske retsforbehold, men vi har som bekendt en parallelaftale på Dublin og Eurodac. Der er ikke lagt op til en egentlig drøftelse af Dublinforordningen og det velkendte spørgsmål om obligatorisk omfordeling. Men jeg forventer, at formandskabet vil gøre status og orientere om sin idé om såkaldt obligatorisk solidaritet. Konceptet skal ses som endnu en bestræbelse i forsøget på at nå til enighed om Dublinforordningen. Ideen går ud på, at den enkelte medlemsstat på den ene side er tvunget til at udvise solidaritet, men på den anden side – på frivillig basis – beslutter, hvilke solidaritetstiltag det ønsker at bidrage med. Det er umiddelbart en løsning, regeringen vil kunne støtte.

17. Prioriteter for den kommende flerårige finansielle ramme inden for området for retlige og indre anliggender

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3661 – bilag 4 (revideret samlenotat)

Udlændinge- og integrationsministeren: På rådsmødet vil der også være en drøftelse af de helt overordnede prioriteter på RIA-området i den kommende flerårige finansielle periode 2021-2027. Vi kender ikke meget til formandskabets tanker om den drøftelse, men vi ved, at der bliver fokus på agenturerne, dvs. Frontex, EASO og it-agenturet, eu-LISA.

For mit vedkommende vil der ikke være fokus på kroner og øre – eller på euro – for det fokus ligger i Finansministeriet og hos finansministeren, der er ansvarlige for forhandlingerne om budgettet.

Mit fokus vil være at sikre, at de tre agenturer, der er afgørende aktører i sikringen af EU's ydre grænser, får stillet de nødvendige ressourcer til rådighed. Det skal naturligvis ske på baggrund af behovsanalyser og inden for rammerne af regeringens overordnede målsætning om EU-budgettet, men det kan finansministeren fortælle mere om i anden sammenhæng.

Udg. 18. Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om styrkelse af sikkerheden ved unionsborgeres identitetskort og ved opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed

– *Orientering*

KOM (2018) 0212

Punktet var udgået.

Udg. 19. Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk netværk af indvandringforbindelsesofficerer (omarbejdning)

– *Orientering*

KOM (2018) 0303

Punktet var udgået.

21. Eventuelt

Udlændinge- og integrationsministeren: Under frokosten er der lagt op til en uformel statusdrøftelse om EU's samlede tilgang til migration. Vi har endnu ikke modtaget formandskabets annoncerede diskussionsoplæg. Jeg kan derfor ikke sætte mange flere ord på frokostdrøftelsen, men jeg vil selvfølgelig vende tilbage i forbindelse med næste rådsmødeforelæggelse, hvis der er vigtigt at berette.

Når jeg kommer og forelægger næste rådsmøde, har Rumænien overtaget formandskabet for Rådet.

22. Siden sidst

Udlændinge- og integrationsministeren: Jeg vil afslutningsvis orientere udvalget dels om en retssag, der verserer ved EU-Domstolen, den såkaldte *Tarola*, dels om to forordningsforslag, der blev fremsat tidligere på året. Forslagene har ikke været drøftet på rådsmøder, og de er så at sige gået under radaren indtil nu.

a) Orientering om EU-retssagen C-483-17, *Tarola*

EUU alm. del (17) – bilag 729 (notat om afgivelse af indlæg)

Udlændinge- og integrationsministeren: Sagens kaldenavn er *Tarola* efter sagsøgerens efternavn, og sagen har nummer C-483/17. Sagen vedrører reglerne om arbejdskraftens fri bevægelighed. Den danske regering har afgivet mundtligt indlæg i sagen. Europaudvalget blev skriftligt orienteret om *Tarola*-sagen i et notat oversendt den 4. juni i år, hvor sagens faktiske omstændigheder og regeringens interesse i sagen er beskrevet. Den 15. november fremsatte en af EU-Domstolens generaladvokater sit forslag til afgørelse i sagen.

Sagen er indbragt for EU-Domstolen af en irsk domstol, som til brug for sin afgørelse ønsker EU-Domstolens fortolkning af en regel i opholdsdirektivet, der giver arbejdstagere ret til i visse tilfælde af uforskyldt arbejdsløshed at bevare arbejdstagerstatus midlertidigt i mindst 6 måneder. Bevarer han arbejdstagerstatus, vil han i den periode have ret til ophold og til ydelser i Irland på lige fod med irske arbejdstagere.

Bestemmelsen er formuleret, så den dækker to situationer: én, hvor arbejdstageren bliver uforskyldt arbejdsløs efter udløbet af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt af mindre end 1 års varighed og én, hvor arbejdstageren uforskyldt har mistet sit arbejde i løbet af de første 12 måneder. Den irske domstol er i tvivl

om, om den sidste situation også omfatter arbejdstagere uden en tidsbegrænset arbejdskontrakt.

Som det forelagte spørgsmål er stillet, skal EU-Domstolen kun tage stilling til, om bestemmelsen skal fortolkes, så den både gælder for en unionsborger med og uden en tidsbegrænset ansættelseskontrakt.

På baggrund af indlæg i sagen og af generaladvokatens forslag til afgørelse er det muligt, at Domstolen også vil udtale sig om betydningen af arbejdsforholdets varighed for bevarelse af arbejdstagerstatus. Den danske regering har derfor afgivet mundtligt indlæg i sagen i september i overensstemmelse med den argumentationslinje, der fremgår af notatet til udvalget.

Generaladvokaten foreslår en fortolkning af den omhandlede regel i opholdsdirektivet, som vurderes at harmonere med, hvordan reglen er gennemført i dansk ret. Generaladvokatens forslag er ikke bindende for Domstolen. Det er derfor først, når Domstolen har afsagt dom, at sagens eventuelle betydning for dansk ret kan vurderes.

Det er endnu ikke fastlagt, hvornår EU-Domstolen afsiger dom, men dommen må forventes senest til foråret.

b) Orientering om status på forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om styrkelse af sikkerheden ved unionsborgeres identitetskort og ved opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed

KOM (2018) 0212

KOM (2018) 0212 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat)

Udlændinge- og integrationsministeren: Dette forordningsforslag har kaldenavnet ID-forslaget. Udvalget modtog et grund- og nærhedsnotat herom den 11. juli 2018. Forslaget handler om styrkelse af sikkerheden ved unionsborgeres identitetskort og ved opholdsdokumenter og opholdskort, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed.

Det gøres ved at harmonisere kravene til indhold og sikkerhedselementer på dokumenterne. Først og fremmest mindsker denne harmonisering risikoen for forfalskning og dokumentfalsk, der er med til at forringe sikkerheden i EU og ved EU's grænser. Derudover bliver det nemmere for EU-borgere at benytte sig af retten til fri bevægelighed, idet ensartede dokumenter vil afhjælpe en række praktiske udfordringer.

Danmark har som bekendt ikke nationale ID-kort, og den del af forslaget er derfor ikke relevant for os. Men for Danmarks vedkommende bliver der tale om nogle justeringer i de kort, der udstedes til familiemedlemmer til EU-borgere, herunder krav om optagelse af biometri.

c) Orientering om status på forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (omarbejdning)
KOM (2018) 0303

Udlændinge- og integrationsministeren: Det andet forordningsforslag er en revision af en eksisterende forordning om oprettelse af et europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer – disse kaldes også ILO'er. Den oprindelige forordning fra 2004 er senest revideret i 2011. Forordningen fastlægger de generelle bestemmelser for oprettelsen af et europæisk netværk af ILO'er udsendt af medlemsstaterne, Kommissionen og EU's agenturer til tredjelande for at håndtere migration mere effektivt.

I den eksisterende forordning har der dog ikke været lagt op til mere struktureret koordination mellem ILO'erne, ligesom de medlemsstater, der udsender ILO'er, ikke har været forpligtet til at orientere de øvrige medlemslande og Kommissionen om planlagte udsendelser af ILO'er. Det har betydet, at ILO'erne ikke har været udnyttet fuldt ud.

Nu opretter man så en bestyrelseskomite på europæisk niveau for at styrke koordineringen og forvaltningen af ILO'er udsendt til tredjelande.

Danmark har ikke udsendt ILO'er inden for dette europæiske netværk, og derfor har forslaget ikke konsekvenser for os. Vi har dog fulgt forhandlingerne og kan støtte styrkelsen af netværket.

FO Punkt 7. Rådsmøde nr. 3658 (transport, telekommunikation, og energi - transport og telekommunikation) den 3.-4. december 2018

EUU alm. del (18) – bilag 154 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (18) – bilag 156 (supplerende kommenteret dagsorden)

Transport-, bygnings- og boligministeren ville forelægge dagsordenpunkt 1-7, mens erhvervsministeren ville forelægge dagsordenpunkt 8-13.

FO 1. Vejpakke I og vejpakke II

Transport-, bygnings- og boligministeren: Jeg vil begynde med fire sager, som alle er en del af vejpakken. Jeg forelagde dem også for jer i maj i år, hvor jeg fik forhandlingsmandat til tre af sagerne. Den fjerde forelagde jeg til orientering. Jeg lovede at komme tilbage og forelægge sagen for jer igen, når der var sket mere i forhandlingerne. De fire sager er nu sat på dagsordenen til generel indstilling på det kommende rådsmøde for transport den 3. december 2018. Jeg forelægger derfor alle fire sager til forhandlingsoplæg. Det drejer sig om

- forslaget om adgang til erhvervet og adgang til markedet;
- forslaget om sektorspecifikke regler for udstationering og kontrol;
- forslaget om køre- og hviletid og takograf samt
- forslaget om kombineret transport.

Jeg forelagde senest tre af sagerne til forhandlingsoplæg den 25. maj 2018. De tre sager hænger sammen og vil blive behandlet samlet på rådsmødet.

Der er også tale om sager med meget stor politisk bevågenhed, og jeg har fulgt sagerne meget tæt og været meget aktiv i forhandlingerne. Jeg har løbende holdt møder med transportordførerne for at sikre opbakning til danske prioriteter.

Da regeringen indhentede sit forhandlingsmandat på forslagene i maj, var det med en klar indstilling om at stemme nej til det bulgarske formandskabs kompromisforslag, som vi mente var uacceptabelt. Jeg lovede i den forbindelse, at jeg ville komme tilbage til udvalget, når vi havde et bedre og mere reelt kompromisforslag på bordet.

Vi står i den situation, at vi har brug for bedre regler, som sikrer mere ordnede forhold, som respekterer chaufførernes sociale rettigheder, og som fører til bedre muligheder for at føre kontrol. Det står endnu mere klart efter, at vi har oplevet filippinske chauffører være indlogeret i Padborg under helt urimelige forhold. Den slags er hverken Danmark eller Europa værdigt, og det kan vi simpelt hen ikke acceptere her i 2018.

Det er ikke kun i Danmark, at vejpakken har stor opmærksomhed. Det gælder for alle lande i Europa. Jeg har bl.a. modtaget et brev fra min bulgarske kollega, der skriver, at de nuværende forslag i Vejpakken vil betyde, at over 11.000 bulgarske virksomheder vil gå konkurs, 62.000 familier vil miste deres indkomst, og at næsten 20 pct. af det bulgarske BNP er på spil.

Man må sige, at der er sket meget siden Østrig overtog formandskabet fra Bulgarien, og vi sidder i dag med en pakke, der er trukket i den helt rigtige retning. Generelt har landene vist en større villighed til at forhandle end tidligere, men der er fortsat nogle meget klare alliancer over for hinanden i forhandlingerne.

På den ene side står Danmark som en del af den gruppering, der kaldes vejtransportalliancen, som jeg som transportminister var med til at grundlægge i januar 2017. Det er alliansens holdning, at der ikke skal ske en yderligere åbning af markedet, og at der desuden skal foretages en styrkelse af de sociale vilkår. Vejtransportalliancen er løbende blevet større og består i dag af 11 ligesindede lande.

Den anden gruppe af lande består af en række central- og østeuropæiske lande. Disse lande arbejder for en yderligere åbning af markedet.

Den tredje gruppe er de såkaldte periferilande, som på grund af deres geografiske placering er mindre bekymrede for konkurrence på vejtransportområdet og samtidig er nervøse for, at deres transportoperatører vil blive hårdt ramt af nye regler, da de ofte opererer langt væk hjemmefra.

Vejtransportalliancen står stærkt sammen, og der er enighed om, at forslagene hænger så meget sammen, at landenes holdning til de enkelte forslag afhænger af det samlede forhandlingsresultat. Regeringen er enig i denne betragtning, og det er regeringens indstilling, at Danmark i de kommende afstemninger i Rådet vurderer kompromisforslagene i denne del af vejpakken samlet.

Da sagerne betragtes som tæt forbundne, vil jeg efter gennemgangen af de fire forslag præsentere det samlede forhandlingsoplæg, som er gældende for hvert af de fire forslag, hvor det nærmere specificeres, under hvilke forudsætninger Danmark kan støtte forslagene.

I gennemgangen vil jeg derudover forelægge regeringens indstillinger ved hvert enkelt forslag. Det vil være en samlet afvejning af forslagene og de kerneprioriteter, som indgår i den samlede indstilling, som vil være afgørende for, om regeringen kan stemme for forslagene.

a) Kommissionens forslag om ændring af forordning (EF) nr. 1071/2009 og forordning (EF) nr. 1072/2009 med henblik på at tilpasse dem til udviklingen i sektoren (forslag om adgang til erhvervet og markedet)

– *Generel indstilling*

KOM (2017) 0281

Rådsmøde 3658 – bilag 3 (samlenotat side 2)

KOM (2017) 0281 – bilag 2 (faktaark om vejpakken)

EU-note (16) – E 36 (EU-note af 25/8-18)

EUU alm. del (17) – bilag 839 (udvalgsmødereferat side 1001 FO, forhandlingsoplæg forelagt 25/5-18)

Transport-, bygnings- og boligministeren: Forordningerne regulerer, under hvilke betingelser en transportvirksomhed kan etableres, og i hvilket omfang transportvirksomheder kan udføre kørsel i andre medlemslande, såkaldt cabotagekørsel.

Med hensyn til spørgsmålet om etablering er det hensigten, at forslaget skal dæmme op for anvendelsen af postkasseselskaber. Det gør det bl.a. ved at stille krav om, at køretøjer skal returnere til virksomhedens etableringsland med maksimalt 6 ugers mellemrum.

Samtidig indebærer forslaget, at varebiler, der vejer over 2.500 kg, og som udfører international transport, omfattes af kravene.

Den helt store knast i forslaget har imidlertid været spørgsmålet om cabotagekørsel, herunder hvor længe og hvor meget man må køre i et andet medlemsland, og om der skal indføres en karensperiode efter cabotageperioden.

Danmark blev den 12. april 2018 frifundet ved EU-Domstolen i en sag om den danske definition af en cabotagetur, og vi har nu EU-Domstolens ord for, at den danske definition er i overensstemmelse med EU-reglerne. Det har vi selvfølgelig bragt ind i forhandlingerne, og det er lykkedes os at få fastholdt den definition i kompromisforslaget.

I Kommissionens oprindelige forslag lagde Kommissionen op til en ændring af reglerne for cabotagekørsel, så der tillades et ubegrænset antal cabotageture i 5 dage efter en international transport i modsætning til de nuværende regler, hvor der maksimalt tillades 3 ture på 7 dage.

I det seneste kompromisforslag er formandskabet gået tilbage til de 3 ture på 7 dage efterfulgt af en karensperiode på 7 dage.

Det er regeringens vurdering, at det nuværende forslag er en klar forbedring af retstilstanden i dag, da der bliver opsat et værn mod systematisk cabotagekørsel

Regeringen støtter en revision af reglerne, der har til formål at sikre enkle og klare regler, som bidrager til at sikre fair konkurrence, og som styrker håndhævelsen af de fælles regler, idet regeringen lægger vægt på

- at der ikke sker en yderligere åbning af markedet, og at der samtidig lægges op for mulighederne for at udføre systematisk cabotagekørsel;
- at kørsel med lette erhvervskøretøjer i international transport omfattes af alle tilladelseskrav, og der samtidig indføres en ny nedre vægtgrænse på 2.500 kg;
- at kravene om etablering af virksomhed i vejtransportsektoren strammes, så anvendelsen af såkaldte postkassefirmaer, som etablerer sig i et land uden at have en reel aktivitet i landet, forhindres.

og idet regeringen arbejder for:

- at der bliver fastsat regler om, at udenlandske virksomheders køretøjer skal returnere til etableringslandet med jævne mellemrum, så det sikres, at de har en reel aktivitet der;
- at omkostninger forbundet med øget kontrol og håndhævelse ikke går ud over, hvad der er hensigtsmæssigt for at nå målet, og at det er op til medlemsstaterne selv at bestemme niveauet for kontrol.

b) Kommissionens forslag om minimumskravene for maksimal daglig og ugentlig køretid, minimumspauser samt daglig og ugentlig hviletid og om lokalisering ved hjælp af takografer (forslag om køre- og hviletider og takografer)

– *Generel indstilling*

KOM (2017) 0277

Rådsmøde 3658 – bilag 3 (samlenotat side 37)

KOM (2017) 0277 – bilag 2 (faktaark om vejpakken)

EU-note (16) – E 36 (EU-note af 25/8-17 om vejpakken)

EUU alm. del (17) – bilag 839 (udvalgsmødereferat side 1003 FO, forhandlingsoplæg forelagt 25/5-18)

Transport-, bygnings- og boligministeren: Revisionen af reglerne om køre- og hviletid skal sikre klare regler, der medfører rimelige arbejdsvilkår for chaufførerne med deraf følgende sikkerhed på vejene. Forslaget regulerer, hvornår

og i hvilket omfang chaufføren skal afholde sine hvil, herunder at det regulære ugentlige hvil ikke må afholdes i køretøjet.

I Kommissionens forslag forpligtes arbejdsgiveren som noget nyt til at organisere chaufførens arbejde på en sådan måde, at de kan returnere til deres bopæl mindst én gang i løbet af 3 uger.

Formandskabet har i sit seneste kompromisforslag ændret dette til, at arbejdet skal tilrettelægges på en sådan måde, at chaufføren får mulighed for at vende tilbage til ét af virksomhedens driftssteder i etableringslandet eller chaufførens hjemmeadresse hver fjerde uge.

Herudover foreslog Kommissionen oprindeligt, at det blev slået fast, at man ikke må holde de lange hvil – over 45 timer – i køretøjet. Dette skal ses i lyset af, at Kommissionen fremsatte sit forslag, før dette forbud blev slået fast af EU-domstolen.

Det har formandskabet i sit seneste kompromisforslag ændret, så forbuddet i udgangspunktet opretholdes, men at det tillades at tage det regulære ugentlige hvil i køretøjet, hvis kabinen lever op til nogle bestemte krav og køretøjet er parkeret i en såkaldt dedicated zone, der også skal leve op til nogle bestemte krav.

Regeringen er fortsat meget skeptisk over for at åbne for muligheden for at afholde det regulære ugentlige hvil i førerhuset. Vi mener, at enhver undtagelse til forbuddet vil være et skridt tilbage for chaufførens rettigheder, der er blevet bekræftet af EU-Domstolen.

Kommissionen har foreslået at indføre en øget fleksibilitet i køre- og hviletidsreglerne, så det bliver muligt at afholde to reducerede ugentlige hvil i træk. Formandskabet opretholder denne fleksibilitet i sit seneste kompromisforslag, men forslår samtidig, at der skal være nogle særlige konsekvenser ved at holde to reducerede ugentlige hvil i træk.

Danmark har fra starten arbejdet imod at åbne for muligheden for at afholde to reducerede ugentlige hvil i træk. Vi mener, at det er vigtigt, at chaufføren afholder et regulært ugentligt hvil mindst hver anden uge.

Hvad angår den del af forslaget, som vedrører takografer, foreslås det, at føreren forpligtes til at registrere landekoden, når en grænse krydses, og at de kommende intelligente takografer forbedres, så de automatisk kan registrere grænseovergange.

Samtidig udvides anvendelsesområdet for den intelligente takograf, så den i fremtiden også vil kunne anvendes til at kontrollere øvrige sociale bestemmelser såsom udstationering og cabotagekørsel.

I forhandlingerne har man fra dansk side bakket op om at forbedre funktionaliteten af de intelligente takografer, men samtidig stillet krav om, at datoen for, hvornår køretøjer skal være udstyret med en intelligent takograf, fremrykkes markant. Det har formandskabet været lydhør over for, og landene er nu enige om en fremrykning.

Samlet set er regeringens holdning, at formandskabet ikke har fremlagt et attraktivt kompromisforslag for Danmark, hvad angår køre- og hviletidsreglerne. Det forslag, der ligger på bordet nu, medfører i vidt omfang et skridt tilbage for chaufførernes rettigheder.

Forhandlingerne omkring takografen er dog meget positive og er klart gået i den rigtige retning.

FO Regeringen støtter en revision af reglerne, der har til formål at sikre chaufførens vilkår, og som bidrager til en bedre kontrol heraf, idet regeringen lægger afgørende vægt på:

- at det nuværende forbud opretholdes, så der ikke bliver åbnet for muligheden for at afholde regulære ugentlige hvil i køretøjet;

og idet regeringen lægger vægt på:

- at chaufførernes sociale vilkår ikke bliver svækket
- at den nuværende referenceperiode på 2 uger for afholdelse af ugentlige hvil opretholdes, så der ikke bliver mulighed for at afholde to reducerede ugentlige hvil i træk;
- at det pålægges virksomhederne at arrangere arbejdet således, at chaufførerne kan vende tilbage til virksomhedens driftssted med jævne mellemrum, så chaufføren får en reel ret til at komme tilbage med jævne mellemrum, og at der ikke bliver mulighed for systematisk at omgå denne rettighed;
- at datoen for retrofitting/eftermontering af den intelligente takograf i alle køretøjer fremrykkes så meget som muligt;
- at takografens anvendelsesområde udvides, så den også kan anvendes til kontrol af de øvrige sociale bestemmelser såsom udstationering og cabotage;
- at funktionaliteten i den intelligente takograf forbedres, så den automatisk registrerer hver gang, køretøjet har krydset en grænse;

og idet regeringen arbejder for,

- at føreren, indtil en intelligent takograf er installeret i alle køretøjer, manuelt skal registrere grænseoverskridelser i takografen, umiddelbart efter at dennes køretøj har krydset en landegrænse.

c) Kommissionens forslag om håndhævelseskravene og om fastsættelse af særlige regler med hensyn til direktiv 96/71/EF og om udstationering af førere i vejtransportsektoren (forslag om udstationering og håndhævelse af sociale betingelser)

– *Generel indstilling*

KOM (2017) 0278

Rådsmøde 3658 – bilag 3 (samlenotat side 65)

KOM (2017) 0278 – bilag 2 (faktaark om vejpakken)

EU-note (16) – E 36 (EU-note af 25/8-18 om vejpakken)

EUU alm. del (17) – bilag 839 (udvalgsmødereferat side 1005 FO, forhandlingsoplæg forelagt 25/5-18)

Transport-, bygnings- og boligministeren: Forslaget skal for det første medvirke til at styrke kontrollen på vejtransportområdet. For det andet indebærer forslaget, at der indføres sektorspecifikke regler for udstationering i vejtransportsektoren.

Med hensyn til kontrol foreslog Kommissionen oprindeligt, at kontrollen med køre- og hviletid udvides til også at omfatte de sektorspecifikke arbejdstidsregler, og at der herudover indføres et minimumskrav til antallet af kontroller.

Med hensyn til udstationering foreslog Kommissionens oprindeligt, at cabotagekørsel er omfattet af reglerne om udstationering fra første dag, og at international transport er omfattet efter 3 dage i en kalendermåned.

Det østrigske formandskab har valgt en helt anden tilgang, som er baseret på et forslag fra 3F om at skelne mellem forskellige typer af transportoperationer. Her foreslår formandskabet, at såkaldt bilateral international transport er det eneste, der skal undtages fra udstationeringsreglerne under særlige omstændigheder. Det betyder, at cabotagekørsel, vejdelen af en kombineret transport – hvis den foregår inden for én medlemsstat – og såkaldt tredjelandskørsel vil være omfattet af reglerne fra første dag. Samtidig skal der ske forhåndsregistrering i det fælleseuropæiske informationssystem for det indre marked (IMI).

Regeringen har hele tiden støttet forslaget om at sikre fair konkurrencevilkår i den europæiske vejtransportsektor, forbedre arbejdsvilkårene for chaufførerne og højne sikkerheden på de europæiske veje.

Regeringen mener, at der behov for sektorspecifikke regler, så reglerne om udstationering bliver mere anvendelige i vejtransportsektoren, hvor arbejdet er præget af høj mobilitet og varierende grad af tilknytning til opholdslandene.

Regeringen mener desuden, at der skal være fokus på kvaliteten af kontroller, og vil derudover fastholde den danske position om, at det fortsat skal være muligt at implementere ansættelsesretlige direktiver ved overenskomst, i overensstemmelse med den danske arbejdsmarkedsmodel.

Samlet set er det regeringens vurdering, at forslaget er en forbedring af den nuværende retstilstand, hvor vi i Danmark har fortolket udstationeringsreglerne sådan, at de fandt anvendelse ved cabotagekørsel og vejdelen af en kombineret transport. Samtidig bliver det muligt med forhåndsregistrering ved alle typer af transport, der er omfattet af reglerne.

FO Regeringen støtter forslaget om at sikre fair konkurrencevilkår i den europæiske vejtransportsektor, at forbedre arbejdsvilkårene for chaufførerne og at forbedre sikkerheden på de europæiske veje, idet regeringen lægger afgørende vægt på:

- at cabotagekørsel, tredjelandskørsel og vejdelen af kombineret transport, når den foregår inden for én medlemsstat, ikke undtages i de særlige regler om udstationering, så reglerne finder anvendelse fra første dag;

og idet regeringen lægger vægt på:

- at chaufførernes sociale vilkår ikke bliver svækket;
- at bilateral international transport defineres snævert, så det ikke bliver muligt at udføre læsning og losning i øvrige medlemsstater i forbindelse med den bilaterale transport;
- at det bliver muligt at forhåndsregistrere cabotagekørsel i lighed med anmeldelsespligten i RUT-registeret;

og idet regeringen arbejder for:

- at kontrol med overholdelsen af arbejdstidsbestemmelserne udgår af forslaget om kontrol;

- at omkostninger forbundet med øget kontrol og håndhævelse ikke går ud over, hvad der er hensigtsmæssigt for at nå målet, og at det er op til medlemsstaterne selv at bestemme niveauet for kontrol.

d) Kommissionens forslag om indførelsen af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne

– *Generel indstilling*

KOM (2017) 0648

Rådsmøde 3658 – bilag 3 (samlenotat side 100)

EUU alm. del (17) – bilag 839 (offentligt referat side 1013, senest behandlet i EUU 25/5-18)

Transport-, bygnings- og boligministeren: I modsætning til de øvrige forslag indgik dette forslag i 2. del af vejpakken, som blev fremsat i november 2017. Det er både Danmarks og formandskabets holdning, at der er en tæt sammenhæng til de forslag i vejpakken, der omhandler markedsadgang og sociale forhold, hvorfor forslaget bliver behandlet i sammenhæng med de tre forslag, som jeg netop har præsenteret regeringens forhandlingsoplæg til.

Det overordnede mål med ændringsdirektivet er at styrke skiftet fra transport af gods på vej til andre former for godstransport, som er mere miljøvenlige, som er sikrere, som udnytter energien bedre, og som forårsager mindre trængsel på vejnettet.

Overordnet set støtter regeringen intentionen om at flytte transport fra vej til mere klimavenlige transportformer. De hidtidige regler har dog vist sig ineffektive og har for Danmarks vedkommende betydet, at udenlandske transportvirksomheder har kunnet benytte reglerne til at udføre ubegrænset kørsel i Danmark.

Med forslaget vil Kommissionen bl.a. udvide reglerens anvendelsesområde til også at gælde for national kombineret transport samt modernisere og præcisere kravene til den dokumentation, føreren skal fremvise.

I dag er kombineret transport undtaget fra reglerne om cabotagekørsel. Efter pres fra en række medlemsstater, herunder gennem et konkret forslag fra Danmark om at slette cabotageundtagelsen, har formandskabet valgt at inkludere en cabotagebegrænsning i det nuværende kompromisforslag. Hvis forslaget vedtages, betyder det, at medlemsstaterne nationalt kan fastsætte, at man maksimalt må køre kombineret transport i 5 dage efterfulgt af en karensperiode på 7 dage. Det må ses som en kæmpemæssig indrømmelse til Danmark, som længe stod helt alene med holdningen om, at systematisk kombineret transport skulle bekæmpes.

Samtidig har formandskabet ændret anvendelsesområdet i forslaget, så det ikke længere udvides til national kombineret transport. Der sker også en opstramning af dokumentationskravene, så det vil blive lettere at kontrollere, om virksomheder lever op til reglerne, når de udfører kombineret transport. Overordnet mener regeringen, at forslaget bevæger sig i en for Danmark rigtig positiv retning.

FO Regeringen støtter en revision af reglerne, der har til formål at sikre enkle og klare regler, som bidrager til anvendelsen af transportformer, som er mere miljøvenlige, mere trafiksikre, udnytter energien bedre, forårsager mindre trængsel på vejene og styrker håndhævelsen af de fælles regler, idet regeringen lægger vægt på:

- at vejdelen af en kombineret transport, når denne udføres af en ikke-hjemmehørende transportoperatør i en medlemsstat, skal betragtes som cabotagekørsel;
- at anvendelsesområdet for direktivet ikke udvides til at omfatte national kombineret transport;
- at vejdelen af en kombineret transport ikke udvides;
- at vejdelen af en kombineret transport bliver omfattet af de særlige regler for udstationering, og
- at der ikke vedtages undtagelser for kørsel inden for én medlemsstat;

og idet regeringen arbejder for,

- at revisionen udmønter sig i enkle og klare regler, som er mulige at håndhæve;
- at ikkevejdelene af en kombineret transport ikke reduceres, så det bliver muligt at anvende kortere færgeruter til kombineret transport;
- at revisionen ikke fører til øget tomkørsel af udenlandske virksomheder;
- at det fortsat vil være muligt at kræve anmeldelse af kombineret transport i lighed med den nuværende anmeldelsespligt i RUT-registret, og
- at Kommissionens forslag om at fremme anvendelsen af det elektroniske e-CMR-fragtbrev, fastholdes.

Samlet forhandlingsoplæg

Jeg har nu gennemgået de enkelte forslag og regeringens indstillinger til disse. Da der som sagt er tale om en samlet pakke, vil jeg nu gennemgå regeringens samlede forhandlingsoplæg.

FO Regeringen vil vurdere det samlede kompromisforslag i Rådet vedrørende de forskellige elementer i vejpakken med udgangspunkt i, at der på nuværende

tidspunkt ikke bør ske en yderligere åbning af markedet, at der skal ske en styrkelse af de sociale vilkår, og at det med vejpakken vil blive lettere at anvende og håndhæve de fælles regler.

Med en styrkelse af de sociale vilkår forstås,

- 1) at der indføres regler, der pålægger virksomhederne at arrangere arbejdet således, at førerne kan vende tilbage til virksomhedens etableringsland med jævne mellemrum;
- 2) at der bliver fastlagt sektorspecifikke regler for udstationering, som forbedrer anvendelsen af reglerne, og som ikke udvander de generelle principper om ligeløn for lige arbejde;
- 3) at mulighederne for at anvende postkasseselskaber fjernes;
- 4) at der ikke skabes muligheder for afholdelse af lange hvil i køretøjer, og
- 5) at der samtidig bliver bedre mulighed for at håndhæve reglerne.

Regeringens stemmeafgivelse vil afhænge af en samlet vurdering af forslagene. Der lægges afgørende vægt på den samlede vurdering af nedennævnte kerneprioriteter. Det vil være afgørende, hvordan forhandlingerne udvikler sig vedrørende de særlige regler om udstationering og mulighederne for at afholde lange hvil i køretøjet. Det vil derudover være særlig vigtigt, hvordan forhandlingerne udvikler sig vedrørende adgangen til at udføre cabotagekørsel, stramning af reglerne om anvendelse af postkasseselskaber og cabotageundtagelsen i kombineret transport. Drøftelserne og prioriteterne i vejtransportalliancen vil indgå i regeringens overvejelser.

Med hensyn til de store politiske udeståender i vejpakken er Danmarks kerneprioriteter som følger:

Regeringen lægger afgørende vægt på:

- at cabotagekørsel, tredjelandskørsel og vejdelen af kombineret transport, når den foregår inden for én medlemsstat, ikke undtages i de særlige regler om udstationering, så reglerne finder anvendelse fra første dag, og
- at det nuværende forbud mod lange hvil i køretøjet opretholdes, så der ikke bliver åbnet for muligheden for at afholde regulære ugentlige hvil i køretøjet.

Regeringen lægger vægt på:

- at bilateral international transport defineres snævert, så det ikke bliver muligt at udføre læsning og losning i øvrige medlemsstater i forbindelse med den bilaterale transport;
- at det bliver muligt at forhåndsregistrere cabotagekørsel og international transport i lighed med anmeldelsespligten i RUT;
- at datoen for krav om retrofitting/eftermontering af alle køretøjer til den intelligente takograf fremrykkes så meget som muligt, så der kan føres bedre og mere effektiv kontrol;
- at der ikke sker en yderligere åbning af markedet, og at der samtidig dæmmes op for mulighederne for at udføre systematisk cabotagekørsel;
- at vejdelen af en kombineret transport omfattes af cabotageregler, så det ikke længere er muligt at udføre systematisk kombineret transport 365 dage om året;
- at der stilles yderligere krav til virksomhedernes etablering, så anvendelsen af såkaldte postkasseselskaber bliver forhindret;
- at kørsel med lette erhvervskøretøjer omfattes af alle krav, men at det kun gælder i international transport, og at der samtidig indføres en ny nedre vægtgrænse på 2.500 kg;
- at den nuværende referenceperiode på 2 uger for afholdelse af ugentlige hvil opretholdes, så der ikke bliver mulighed for at afholde to reducerede ugentlige hvil i træk, og
- at det pålægges virksomhederne at arrangere arbejdet, så chaufførerne kan vende tilbage til virksomhedens driftssted med jævne mellemrum, så chaufføren får en reel ret til at komme tilbage med jævne mellemrum, og at der ikke bliver mulighed for systematisk at omgå denne rettighed.

Som kompromisforslaget ser ud lige nu, er mange ting i pakken positive for Danmark. Det gælder bl.a. indførelsen af en karenperiode på cabotage, den tidlige introduktion af den smarte takograf og mulighederne for at begrænse den systematiske udnyttelse af kombineret transport.

Der er dog én helt central prioritet, der ikke er opfyldt med det nuværende kompromisforslag – nemlig prioriteten om, at det ikke skal være muligt at afholde det regulære ugentlige hvil i førerhuset. Eftersom dette er en afgørende prioritet for Danmark, betyder det, at Danmark ikke vil kunne stemme ja til det nuværende kompromisforslag, selv om det indeholder nogle rigtig gode elementer.

Forhandlingerne er ikke slut endnu, og jeg vil selvfølgelig kæmpe for, at denne afgørende prioritet kommer til at indgå i det endelige kompromisforslag. Jeg vil selvfølgelig også kæmpe for, at de øvrige danske kerneprioriteter bliver opfyldt, så vi kan få et kompromis, der samlet set forbedrer de nuværende regler.

Henning Hyllested var enig med ministeren i, at kompromisforslaget opfyldte mange danske ønsker. Men det var ærgerligt, at regeringen ved at "lægge afgørende vægt på" opretholdelse af forbuddet mod hvil i førerhuset brugte forhandlingskapital på noget, EU-Domstolen allerede havde fastslået var ulovligt. Hvad skulle regeringen give igen for at opretholde det forbud? De fleste elementer var blot nogle, regeringen "lagde vægt på" eller "arbejdede for", så den kunne vel glide af på mange af dem?

Han ville desuden gerne have afklaret, om regeringen lagde "vægt" eller "afgørende vægt" på, at cabotagekørsel, tredjelandskørsel og vejdelen af den kombinerede transport ikke blev undtaget fra reglerne om udstationering.

Enhedslisten havde svært ved at støtte mandatet, fordi det var uklart, hvor mange af de vigtige elementer der indgik i den samlede vurdering. Det var desuden alt for upræcist, når regeringen om chaufførens ret til at vende tilbage til virksomhedens driftsted brugte formuleringen "med jævne mellemrum". Også forhåndsregistreringen af cabotagekørsel i RUT var vigtig, fordi den ville blive et centralt redskab til håndhævelse af udstationeringsreglerne.

Magnus Heunicke vurderede, at regeringen havde gjort et stort arbejde med at navigere i vanskelige forhandlinger. Det var lykkedes at forhindre en yderligere åbning af markedet, at opnå en styrkelse af chaufførernes vilkår og sikre bedre muligheder for kontrol. Regeringen stod det helt rigtige sted med afgørende vægt og vægt på de rigtige ting. Socialdemokratiet kunne således bakke op om forhandlingsoplægget.

Han tillod sig at tvivle på Bulgariens påstand om, at 20 pct. af landets BNP blev afgjort med dette forslag, men det viste, hvor forskellige vinkler landene havde på sagen, og hvor vigtigt det var at have alliancepartnere og stå sammen med dem. Men det var også vigtigt, at regeringen stod fast til den bitre ende i spørgsmålet, hvor selv alliancepartnere ikke nødvendigvis var enige, f.eks. ønsket om at få ændret reglerne vedrørende kombineret transport.

Han spurgte, hvad ministeren ville fremhæve fra sin forelæggelse, som kunne forebygge uværdige og chokerende sager som den med de filippinske nomadechauffører. Desuden bad han ministeren gennemgå, hvor i forhandlingsoplægget der var fulgt op på vedtagelsesteksten fra forespørgselsdebat F17.

Karsten Hønge var enig i, at der var sket væsentlige forbedringer, siden Østrig overtog formandskabet fra Bulgarien, og Socialistisk Folkeparti kunne støtte forhandlingsoplægget. Han spurgte, hvad den danske transportbranches holdning var til udspillet.

Transport-, bygnings- og boligministeren præciserede over for Henning Hyllested, at regeringen både lagde bestemte vægtninger på en samlet vurdering og på delelementer, fordi vejpakken opererede med så mange elementer, at der var behov for fleksibilitet i forhandlingerne. Regeringen måtte ikke i sidste ende blive tvunget til at sige nej til en pakke, der samlet set var god, blot fordi et enkelt delelement ikke gik den rigtige vej. Dog lagde regeringen afgørende vægt på flere forhold, som afspejlede vedtagelsesteksten fra forespørgselsdebatten i Folketinget – bl.a. muligheden for at håndhæve danske løn- og arbejdsvilkår.

Til Henning Hyllesteds ærgrelse over, at regeringen brugte forhandlingskapital på noget, der var slået fast ved EU-Domstolen, sagde han, at de regler, Domstolen tog udgangspunkt i, netop var i spil nu. Der var mulighed for at ændre på de regler, som var grundlaget for Danmarks sejr ved Domstolen, og det måtte forhindres, hvorfor regeringen ikke kunne stemme for, hvis forbuddet mod hvil i førerhuset ikke blev bibeholdt.

På spørgsmålet om vægtning svarede han, at vejdelen af en kombineret bilateral transport ikke var omfattet af udstationeringsreglerne. Regeringen ville alene lægge afgørende vægt på de tilfælde, hvor vejdelen af den kombinerede transport foregår nationalt.

Han understregede, at regeringen ikke bare lagde op til, at der skulle være mulighed for chaufføren for at vende hjem hver 4. uge, men en pligt og en kontrol, der sikrede, at virksomhederne og chaufførerne levede op til denne pligt.

Over for Magnus Heunicke nævnte han følgende elementer fra forelæggelsen, der ville forebygge sager om nomadechauffører: opstramning af reglerne om etablering; kravet om at køretøjerne skal returnere hver 6. uge; indførsel af karensperioder for cabotagekørsel og for kombineret transport; og bedre kontrolmuligheder ved hjælp af en intelligente takograf.

Svaret til Karsten Hønge Lød, at 3F støttede forhandlingsoplægget, men han måtte erkende, at han ikke havde rådført sig med arbejdsgiverne.

Finn Sørensen havde ikke hørt formuleringen "lægge afgørende vægt på en samlet vurdering" i sine 7 år i Europaudvalget og ville gerne vide, hvilken konsekvens den fik for de delelementer, regeringen lagde afgørende vægt på. Hvad talte mest i sidste ende?

Ministeren fremhævede, at chaufførerne med jævne mellemrum skulle kunne vende tilbage til det land, hvor transportvirksomheden er registreret. Men det var vel ikke nogen sejr for chauffører, der ikke bor i det pågældende land? Det blev efterhånden mere almindeligt, at virksomheder hyrer f.eks. polske chauffører,

selv om de ligger i et helt tredje land. Hvilken glæde ville de chauffører få af at komme tilbage til virksomhedens etableringsland? Det var da bedre, hvis de kunne komme hjem til deres familie.

Henning Hyllested spurgte, hvorfor kravet om, at køretøjet skulle vende hjem til etableringslandet hver 6. uge, ikke indgik i den samlede vurdering.

Transport-, bygnings- og boligministeren svarede Finn Sørensen, at delelementer med afgørende vægt ville trumfe den afgørende vægt på den samlede vurdering. Med andre ord ville regeringen blive tvunget til at stemme imod pakken, hvis delelementer med afgørende vægt ikke gik i Danmarks retning.

Til Finn Sørensens pointe om chaufførernes familier indvendte han, at familierne i nogle tilfælde flytter med til etableringslandet. I øvrigt blev der lagt op til, at chaufførerne kunne vende hjem både til etableringslandet og til det land, deres familie bor i. Hvis der var tale om en filippiner med opholds- og arbejdstilladelse i Polen, ville det dog nok blive dyrt for ham at vende hjem til Filippinerne hver 4. uge – det kunne man ikke kræve. Det handlede om at kontrollere, at chaufføren ikke hver gang bliver i det samme land som lastbilen.

Til Henning Hyllested sagde han, at yderligere krav til virksomhedens etablering for at forhindre postkasseselskaber var nævnt som et element i den samlede vurdering. At køretøjet skulle vende hjem til etableringslandet hver 6. uge var med til at sikre, at virksomheden havde en reel aktivitet i det land. Kravet indgik dermed i den samlede vurdering, selv om det ikke var nævnt eksplicit.

Kenneth Kristensen Berth mente, at forhandlingsoplægget var rammet ind på en sådan måde, at det ikke rigtig kunne gå galt, og resultatet af forhandlingerne måtte alt andet lige betyde en forbedring af de gældende forhold. Dansk Folkeparti kunne derfor støtte forhandlingsoplægget.

Henning Hyllested anerkendte, at kompromisforslaget pegede i den rigtige retning, at regeringen lagde afgørende vægt på vigtige elementer, og at vedtagelsesteksten fra forespørgselsdebat F17 i stor udstrækning var opfyldt. Enhedslisten kunne alligevel ikke støtte forhandlingsoplægget, fordi formuleringen med at "lægge vægt på en samlet vurdering" var for uklar til, at man kunne se konturerne af en aftale.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten havde ytret sig imod det.

FO 2. Kommissionens forslag om forvaltning af vejinfrastrukturens sikkerhed

– *Generel indstilling*

KOM (2018) 0274

Rådsmøde 3658 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Transport-, bygnings- og boligministeren: Der er tale om en tilpasning af et eksisterende direktiv om trafiksikkerhed. Direktivet indeholder en række aktiviteter, som de enkelte medlemslande skal gennemføre med henblik på at fremme trafiksikkerheden. Direktivet gælder kun for de typer af veje, som er angivet i direktivet. De aktiviteter, som er en del af det nuværende direktiv, er fuldt ud implementeret i Danmark.

Direktivet bliver ændret af flere grunde. Forslaget sigter mod at rette op på nogle mangler og ulemper ved det eksisterende direktiv. I forbindelse med en evaluering af direktivet blev det af flere medlemslande nævnt som et problem, at direktivet kun gælder for de transeuropæiske veje, da disse veje i forvejen hører til de sikreste veje i de fleste medlemslande. Ændringsforslaget lægger op til at udvide det vejnet, som er underlagt kravene i direktivet, for derigennem at øge trafiksikkerheden og reducere antallet af dræbte og tilskadedekomne på vejene i Europa. Herudover skal der med forslaget indføres en ny praksis i forhold til vurdering af vejnettet, og der kommer øget fokus på bløde trafikanter.

Regeringen støtter det overordnede formål med Kommissionens forslag og er især positiv over for, at Kommissionen vil højne trafiksikkerhed for bløde trafikanter. Det er vigtigt, at bløde trafikanter sikres en forbedret beskyttelse, så de fortsat kan færdes sikkert på trods af en stigende trafikmængde.

Regeringen mener, at det nuværende direktiv har gjort nytte, og ser derfor grundlæggende positivt på Kommissionens ønske om at justere direktivet med henblik på at optimere indsatsen til størst mulig gavn for trafiksikkerheden. Regeringen finder det desuden positivt, at udvidelsen af vejnettet er blødt op siden det oprindelige forslag fra Kommissionen, så det nu i høj grad er op til medlemslandene at definere de såkaldt primære veje, som skal være omfattet af direktivet. Med denne opblødning er det muligt at undgå unødige administrative omkostninger for veje, hvor trafiksikkerheden allerede er meget høj.

FO Regeringens forhandlingsoplæg er på den baggrund, at man fra dansk side:

- overordnet kan støtte forslaget om at hæve trafiksikkerhedsniveauet i EU;
- lægger vægt på, at den grundlæggende målsætning om at reducere antallet af dræbte og tilskadedekomne på de europæiske veje bevares;
- lægger vægt på, at der sker en opprioritering af indsatsen for de bløde trafikanter;
- vil arbejde for, at de enkelte medlemslande fortsat har metodefrihed i trafiksikkerhedsarbejdet, så indsatsen ikke bliver bindende og unødigt bureaukratisk
- vil arbejde for, at forslaget ikke medfører væsentlige omkostninger for medlemsstaterne.

Henning Hyllested mente, at Kommissionen i denne sag forbrød sig mod nærhedsprincippet, idet regulering af trafikikkerhed er et nationalt anliggende. Regeringen skrev selv i samlenotatet, at der var stor forskel på landenes infrastruktur, trafikforhold, hastighedsgrænser, adfærd i trafikken osv. Kommissionen anvendte en syg argumentation, når den skrev, at negative effekter af trafikulykker som trafikdræbte og trængsel gik på tværs af landegrænser. Ja, mennesker over hele verden har mange ting til fælles, men det er intet argument for at gøre regulering af trafikikkerhed til EU-kompetence. Alene af den grund kunne Enhedslisten ikke støtte forhandlingsoplægget.

Kenneth Kristensen Berth var enig med Henning Hyllested. Forslaget var noget bras, og regeringen burde have sagt fra begyndelsen, at regulering af færdselssikkerhed var national kompetence.

Transport-, bygnings- og boligministeren indvendte, at regulering af færdselssikkerhed havde et europæisk aspekt, der handlede om veje med megen international trafik. Derfor mente regeringen, at EU gerne måtte have et øje på emnet.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet alene Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

FO 3. Kommissionens forslag om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten (CEF)

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2018) 0438

Rådsmøde 3658 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Transport-, bygnings- og boligministeren: CEF'en er et eksisterende program, som skal sikre investeringer i infrastruktur på EU-plan. Infrastrukturprojekterne vedrører det transeuropæiske net inden for transport, energi og den digitale sektor. Forslaget skal sikre, at infrastrukturprojekter også kan få tildelt EU-støtte i EU's kommende budgetperiode for 2021-2027. Den eksisterende pulje har givet støtte til en lang række danske infrastrukturprojekter. Der er derfor tale om et område, hvor Danmark har stor nytte af programmet.

Forslaget har til formål at udvikle og modernisere det såkaldte transeuropæiske net inden for transport, energi og den digitale sektor. Forslaget skal lette grænseoverskridende samarbejde inden for vedvarende energi, tage hensyn til de langsigtede forpligtelser inden for dekarbonisering og fremhæve synergivirkningerne mellem de tre sektorer. Forslaget skal også sikre, at der fra CEF-puljen kan gives bidrag til udviklingen af infrastruktur med dobbelt civil-militær anvendelse for at styrke den militære mobilitet i Europa.

Forslaget definerer bl.a.:

- hvilke projektyper der er støtteberettigede
- kriterierne for evaluering,
- støtteprocentsatserne og
- kriterierne for den efterfølgende projektadministration for de projekter, der bliver udvalgt til støtte.

Herudover oplister forslaget på transport og det digitale område de dele af de såkaldte hovednetkorridorer samt forhåndsudpegede strækninger og projekter, som vil have ekstra gode muligheder for at få støtte.

Forslaget er blevet godt modtaget i Rådet. Der er bred enighed om, at CEF bidrager væsentligt til EU's målsætninger om færdiggørelsen af de transeuropæiske net, fremme af økonomisk vækst og jobskabelse og fremme af overgangen til et samfund med lavemissionsøkonomi.

Regeringens overordnede holdning

Overordnet har regeringen lagt vægt på, at drøftelser vedrørende Connecting Europe-faciliteten ikke foregriber forhandlingerne om EU's kommende finansielle ramme for 2021-2027. Af samme grund er forslaget sat på dagsordenen

for TTE-rådsmødet til delvis generel indstilling. Forhandling af EU's flerårige finansielle ramme hører under finansministerens ressort.

I forhandlingerne har regeringen lagt vægt på, at tildelingskriterierne i videst muligt omfang understøtter dansk deltagelse og bidrager med størst mulig EU-mer værdi. Regeringen har arbejdet for, at CEF opretholder fokus på de grænseoverskridende projekter, der ofte har høj samfundsøkonomisk værdi, og som bl.a. forventes at tilgodese Femern Bælt-projektet og en række energiprojekter.

Regeringen har desuden arbejdet for, at CEF'en udelukkende bliver et instrument til direkte støtte. Konkret betyder det, at regeringen ikke ønsker, at en del af CEF'ens budget øremærkes til en særlige blanding-ansøgningsrunde. Det er regeringens holdning, at de mest relevante projekter bør udvælges uanset finansieringsformen. Problemet med blanding-proceduren er, at den udelukker offentlig finansiering. I visse tilfælde kan det betyde, at et godt projekt ikke kan implementeres, hvis det ikke kan få tilstrækkelig privat støtte.

Herudover har regeringen arbejdet for, at såkaldt teknisk bistand også udelukkes fra forslaget. Teknisk bistand er økonomisk støtte til ansatte i medlemslandene i forbindelse med programmets gennemførelse. Da CEF-puljen ikke er uendelig, er det regeringens holdning, at midlerne skal gives direkte til infrastrukturprojekterne.

Det vurderes, at det nuværende kompromisforslag ligger godt for Danmark. Den maksimale støttesats til grænseoverskridende projekter på transport- og energiområdet foreslås at være betydeligt højere end øvrige infrastrukturprojekter, hvilket regeringen støtter. Herudover vurderer regeringen, at midlerne ikke er spredt på et højt antal underprioriteter og mindre projekter. Dette støtter regeringen også.

På det digitale område er der dog blandt medlemslandene forskellige holdninger til omfanget og typerne af de projekter, som skal være omfattet af programmet. Der er på nuværende tidspunkt både tale om projekter, som skal støtte udrulning af 5G bl.a. til de såkaldte socio-economic drivers, f.eks. skoler og hospitaler, samt langs hovednetkorridorerne. Der lægges også op til, at der fortsat kan gives støtte til trådløse forbindelser i lokalsamfund via wifi-hotspots.

Endelig har regeringen været særlig opmærksom på linjeføringerne på den såkaldte hovednetkorridor Skandinavien-Middelhavet og forslaget om at udvide korridoren i Jylland. Regeringen kan oplyse, at vej- og banestrækningerne fra Fredericia til Hirtshals og Frederikshavn er medtaget i det endelige kompromisforslag.

Afslutningsvis skal det noteres, at antallet af såkaldt forhåndsudpegede strækninger er de samme som ved Kommissionens forslag. Dette støtter regeringen. Der er alene fire forhåndsudpegede strækninger på hovednetkorridoren Skandinavien-Middelhavet, og to af disse vedrører Danmark. Det drejer sig om den faste forbindelse over Femern Bælt samt de danske og tyske jernbanelandanlæg.

På den baggrund er regeringen positiv over for forhandlingssituationen.

FO Det indstilles derfor, at man fra dansk side:

- lægger vægt på, at drøftelser vedrørende CEF ikke foregriber forhandlingerne om den kommende finansielle ramme for 2021-2027, idet regeringens hovedprioritet for MFF-forhandlingerne er at realisere et samlet udgiftsniveau svarende til 1,00 pct. af EU-27's BNI;
- støtter forslaget om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten for budgetperioden efter 2020 (2021-2027) med den overordnede målsætning om at udvikle og modernisere de transeuropæiske net inden for transport, energi og den digitale sektor og at lette det grænseoverskridende samarbejde inden for vedvarende energi, samtidig med at der tages højde for de langsigtede dekarboniseringsforpligtelser og lægges vægt på synergivirkningerne mellem sektorerne.

Idet man lægger vægt på, at

- den maksimale støttesats til de grænseoverskridende projekter på transportområdet fortsat skal være betydeligt højere end til øvrige transportinfrastrukturprojekter;
- den maksimale støtteprocentsats til grænseoverskridende transportprojekter hæves til de foreslåede 50 pct.;
- CEF-midlerne ikke bliver spredt ud på et højt antal underprioriteter og mindre projekter;
- man sikrer udvidelsen af TEN-T-hovednetkorridoren Skandinavien-Middelhavet med vej- og banestrækningerne fra Fredericia til Hirtshals og Frederikshavn.

Idet man, såfremt listen over forhåndsudpegede strækninger udvides kraftigt

- arbejder for at tilføje strækningen Fredericia-Frederikshavn som en forhåndsudpeget strækning.

Idet man arbejder for, at

- forslaget i videst muligt omfang målrettes initiativer med reel EU-merværdi og tager mest muligt hensyn til den løbende udvikling i forhold til teknologier og tjenester, f.eks. ved alene at gengive de overordnede hensyn frem for teknologispecifikke krav;
- Connecting Europe-faciliteten udelukkende bliver et instrument for direkte støtte, og at
- muligheden for teknisk assistance begrænses mest muligt.

Idet man støtter:

- at det fremover vil være muligt at søge om støtte til grænseoverskridende projekter om vedvarende energi, og at
- behovet for større udbredelse af adgangen til gigabit-hastigheder og hurtig udrulning af 5G.

Henning Hyllested mente, at det overordnet var et udmærket initiativ at videreføre CEF. Han undrede sig dog over, at udvikling af færgetrafik og havne ikke var medtaget. Kunne regeringen ikke arbejde for det? For enden af de omtalte korridorer ligger altid en havn, og Scanlink havde f.eks. nu udviklet elfærger på Øresund. Sådanne ting var værd at støtte.

Han spurgte desuden, hvad der mentes med, at projekterne både skulle have en civil og en militær anvendelse? Betød det andet end, at broer og veje skulle kunne holde til jeeps og kampvogne, eller også, at de skulle dimensioneres efter, at der kan køre tunge militærkøretøjer, hvilket ville fordyre projekterne væsentligt?

Det var godt, at regeringen arbejdede for, at strækningerne Fredericia-Hirtshals og Fredericia-Frederikshavn blev en forhåndsudpeget strækning. Men betød det, at strækningen nord for Aalborg skulle elektrificeres? Det var ellers ikke regeringens prioritet, men i øvrigt meget naturligt, da de nordjyske havne fragter mange containere mellem Norge og Danmark. Hvordan var der overensstemmelse mellem den prioritering og regeringens øvrige politik?

Transport-, bygnings- og boligministeren svarede, at CEF tidligere havde givet støtte til havne og færger og sikkert også ville gøre det i fremtiden.

På spørgsmålet om dobbelt civil og militær anvendelse svarede han, det Henning Hyllested ganske vist havde forstået det korrekt, men at princippet i højere grad var relevant for jernbaner og havneprojekter end for veje og broer. Forhåndsudpegningen af strækningen mellem Fredericia og de nordjyske havne betød ikke, at strækningen nord for Aalborg skulle elektrificeres. Regeringen

havde undersøgt det og var kommet frem til, at det ville være et samfundsøkonomisk ufornuftigt projekt. Da CEF ikke kunne pålægge medlemslandene samfundsøkonomisk ufornuftige projekter, kunne man godt forhåndsudpege en strækning uden at være forpligtet til at smide penge ud ad vinduet.

Henning Hyllested fandt det vanvittigt, at EU ville operere med delvis elektrificerede jernbaner, som ville besværliggøre godstransporten og blive dyrt i rangering og skift af lokomotiver.

Transport-, bygnings- og boligministeren svarede, at det ikke desto mindre forholdt sig, som han havde beskrevet.

Henning Hyllested meddelte, at Enhedslisten trods de kritiske bemærkninger støttede forhandlingsoplægget.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

4. Kommissionens forslag om afskaffelse af sæsonbestemte tidsomstillinger

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2018) 0639

Rådsmøde 3658 – bilag 1 (sammenotat side 34)

KOM (2018) 0639 – bilag 4 (begrunnet udtalelse til Kommissionen)

KOM (2018) 0639 – bilag 2 (henvendelse af 4/10-18 fra DBU)

EU-note (18) – E 4 (EU-note af 12/10-18)

Transport-, bygnings- og boligministeren: Kommissionen ønsker med forslaget at afskaffe det halvårige skift til og fra sommertid, så det fremadrettet ikke vil være tilladt for EU's medlemslande at foretage sæsonbestemte tidsomstillinger. Valget af det enkelte lands normaltids – eller valg af tidszone, om man vil – ligger inden for det enkelte medlemslands suverænitet og kan ikke besluttes på EU-niveau. Medlemslandene vil derfor stadig selv skulle bestemme deres normaltids, men vil skulle beslutte, om de permanent vil have såkaldt sommertid eller permanent normaltids – det, som man i daglig tale kalder vintertid.

Baggrund

Ifølge Kommissionen er forslaget fremsat på baggrund af, at borgere i EU, Europa-Parlamentet og et voksende antal medlemslande i stigende grad har sat spørgsmålstegn ved, om ordningen med en tidsomstilling hvert halve år bør fortsætte.

Kommissionen foretog i sommeren 2018 en offentlig høring om emnet. Den modtog cirka 4,6 mio. svar, hvoraf 84 pct. var imod de halvårige skift. Høringen kan dog ikke siges at være repræsentativ for den europæiske befolkning, da det må antages, at det primært er borgere med særlig interesse for spørgsmålet, der har valgt at deltage i høringen. Her skal det også bemærkes, at der er stor forskel på, hvor stor en procentdel af landenes befolkning, der svarede på Kommissionens høring. I Danmark var det alene 0,11 pct., der deltog i høringen, hvorimod 3,79 pct. af befolkningen deltog i Tyskland.

Der er gennem årene foretaget en lang række undersøgelser af effekten af sommertid. Undersøgelserne peger i forskellige retninger i relation til sundhed, energibesparelser, trafiksikkerhed m.v. Det er ikke muligt at finde noget entydigt fagligt belæg for, at afskaffelse eller bibeholdelse af sommertid vil have en væsentlig positiv eller negativ betydning for samfundet som helhed.

For at kunne tage stilling til Kommissionens forslag på bedst mulig vis og for at få et tilstrækkeligt kendskab til både holdningen og konsekvenserne af forslaget har jeg foretaget en bred høring af interesseorganisationer, erhvervet og civilsamfundet.

Den generelle holdning

Blandt erhvervsorganisationerne er der en vis enighed om, at det ikke er afgørende, om den nuværende omstilling til og fra sommertid afskaffes eller bevares. Hvis tidsomstillingen afskaffes, er der dog enighed om, at det er vigtigt, at der sker en harmonisering af tidszonerne mellem de enkelte EU-lande. Der er en udtalt bekymring for, at man ender med et kludetæppe af tidszoner i Europa – særlig, at man risikerer at ende i en anden tidszone end nabolande som f.eks. Sverige og Tyskland.

Derudover er der delte holdninger til, om der ved afskaffelse af tidsomstillingerne bør indføres permanent sommertid eller permanent normaltid. Det er grundlæggende et spørgsmål om, hvorvidt man foretrækker lyse morgener om vinteren eller lyse aftener om sommeren. Dele af erhvervslivet – som håndværkere og transportbranchen – ønsker permanent normaltid. Andre dele af erhvervslivet – bl.a. turisme- og restaurationsbranchen – samt idrætsorganisationer ønsker permanent sommertid.

Implementering af forslaget

Kommissionen havde oprindeligt lagt en meget ambitiøs tidsplan for behandling af forslaget, idet der blev lagt op til, at direktivet skulle gennemføres senest den 1. april 2019. Danmark og et flertal af andre medlemslande har både på arbejdsgruppeniveau og senest på det uformelle rådsmøde i Graz i oktober foreløbig indikeret over for det østrigske formandskab, at der er behov for ordentlig tid til at behandle forslaget. Det østrigske formandskab har derfor også præsenteret medlemslandene for et revideret forslag, hvor implementering og ikrafttrædelse er rykket fra 2019 til 2021.

På nuværende tidspunkt har en række medlemslande indikeret, at de støtter Kommissionens forslag om at afskaffe de sæsonbestemte tidsskift, mens andre medlemslande har indikeret, at de ikke kan støtte forslaget. Et flertal af medlemslande har desuden givet udtryk for bekymring for den manglende koordinering af tidszoner medlemslandene imellem, da de er bekymrede for, at forslaget skal munde ud i en yderligere differentiering af tidszonerne i Europa.

Sagen er nu sat på til fremskridtsrapport på rådsmødet den 3. december, og sagen vil derefter overgå til det rumænske formandskab.

Søren Søndergaard efterlyste en tilkendegivelse af regeringens holdning til spørgsmålet.

Transport-, bygnings- og boligministeren svarede, at regeringen tydeligt havde sagt, at Kommissionen var alt for forhastet, når den havde bedt om landenes holdninger inden jul. Danmark havde brug for en offentlig debat først.

Regeringen havde ikke kunnet fremskaffe faglig dokumentation for, at den ene form for tid var bedre end den anden, og der var ikke noget at finde hos borgerlige tænkere i regeringens ideologiske ophav. Regeringens konklusion var, at det afhang af folks private præferencer, og erhverv og interesseorganisationer mener noget forskelligt, afhængigt af om de helst vil have lyse morgener eller lyse aftenener. Han havde ladet sig fortælle, at man med sommertiden kan forlænge perioden med udendørs aftenidræt fra 3 til 5-6 måneder.

Regeringen fandt det til gengæld vigtigt, at EU ikke bragte Europa i en kaotisk situation med skiftende tidszoner frem og tilbage i Europa. EU skulle foretage et samlet valg.

Søren Søndergaard fandt regeringens position fornuftig og spurgte, om andre lande indtog den samme position. Havde det østrigske formandskab set bort fra den danske holdning, når den spillede ud med en udskydelse af forslagets ikrafttræden til 2021?

Transport-, bygnings- og boligministeren svarede, at mange lande havde støttet de danske holdninger. Han præciserede, at formandskabet havde udsat beslutningen. Det var derfor, at ikke var på dagsordenen til generel indstilling, men alene til fremskridtsrapport.

Magnus Heunicke sagde, at Transportudvalget havde fået henvendelser fra Horesta og DBU. For dem var det vigtigt med lyse aftener om sommeren, så det kan lade sig gøre at spille fodbold, hvilket betyder meget for det frivillige foreningsliv i Danmark. Samtidig kunne småbørnsforældre have den holdning, at man ikke skulle udvide den periode, hvor børn må have reflekser på og lygter på cyklen for at komme i skole. Ministeren sagde, at det var et spørgsmål om, hvorvidt man helst ville have lyse morgener om vinteren eller lyse aftener om sommeren, men det var vigtigt at påpege, at man også kunne få begge dele, hvis bare man bevarede den nuværende ordning.

Det var pinagtigt, at Kommissionen i et forsøg på at være populær og gribe efter de europæiske befolkninger gennemførte, hvad man måtte betegne som en pseudohøring, hvor næsten udelukkende tyskere havde svaret. Dermed kunne man sige, at mange millioner europæere havde tilkendegivet en holdning, og så skulle man lave det om huhej – det var en elendig fremgangsmåde.

Jan E. Jørgensen oplyste, at der også i Venstres gruppe var mange forskellige personlige præferencer. Han påpegede, at der ikke kun var forskelle mellem personlige holdninger og holdninger i de forskellige brancher, men også landene imellem ud fra geografiske forhold. Der er forskel på, hvornår solen går ned i Danmark og Italien; alligevel er det en god idé, at landene er enige om, hvad klokken er.

Transport-, bygnings- og boligministeren var forholdsvis enig med Magnus Heunicke i vurderingen af Kommissionens indsats i sagen. At bevare den nuværende ordning lod til at være det kompromis, alle kunne enes om.

5. Kommissionens forslag om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2017) 0548

Rådsmøde 3658 – bilag 1 (samlenotat side 53)

EUU alm. del (17) – bilag 839 (udvalgsmødereferat side 1015,
senest behandlet i EUU 25/5-18)

Transport-, bygnings- og boligministeren: Jeg orienterede også om forslaget i maj i år, da forslaget var på dagsordenen til fremskridtsrapport på rådsmødet for transport den 7. juni 2018. Forslaget er nu endnu en gang på dagsordenen til fremskridtsrapport på rådsmødet. Der har kun været to arbejdsgruppemøder siden min sidste orientering, og jeg vil derfor gøre det helt kort.

Forslaget har til formål at styrke passagerrettigheder i EU ved at sikre et ensartet niveau for beskyttelse af passagerer og ved at skabe lige konkurrencevilkår i jernbanesektoren.

Siden min sidste orientering har der været en drøftelse af de første tre kapitler af forslaget, som vedrører forordningens genstand, anvendelsesområde og definitioner. Behandlingen af forslaget er altså stadig på et tidligt stadie, og der har ikke været en drøftelse af forslagets egentlige materielle indhold siden min sidste orientering.

Formandskabet vil på rådsmødet orientere om de meget begrænsede fremskridt, der er opnået ved drøftelserne af de nævnte kapitler i forordningen.

6. Kommissionens forslag om forenkling af foranstaltningerne til gennemførelsen af det transeuropæiske transportnet

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2018) 0277

Rådsmøde 3658 – bilag 1 (samlenotat side 84)

Transport-, bygnings- og boligministeren: I daglig tale Smart TEN-T. Formålet med forslaget er at simplificere procedurer for godkendelse af transportinfrastrukturprojekter. Intentionen med forslaget er – ifølge Kommissionen – at minimere risikoen for forsinkelser i projekterne på det transeuropæiske transportnet og øge den juridiske sikkerhed for projektiværksættere for derigennem også at tiltrække flere private investorer til transportinfrastrukturen. Forslaget lægger op til, at der i hvert land udpeges én myndighed – en one-stop-shop – som skal administrere én samlet og integreret planlægnings- og beslutningsproces, hvilket skal resultere i én myndighedsgodkendelse. Dette skal ske efter meget detaljerede frister og processer.

Forslaget er modtaget med meget blandede reaktioner fra medlemslandene. Der er generel opbakning til forslagets formål om blandt andet at minimere risikoen for forsinkelser af projekter på det transeuropæiske transportnets hovednet. Mange medlemslande har dog understreget, at forslaget sandsynligvis ikke vil sikre opfyldelsen af formålet og i visse tilfælde kan have modsat effekt ved at skabe mere bureaukrati og mere komplekse procedurer. Dette kan f.eks. være en risiko ved indførelsen af en one-stop-shop. Herudover har flere medlemslande været meget kritiske over for forslagets detaljeniveau, procedurer og frister. Alt i alt synes flere medlemslande at forslaget begrænser medlemslandenes kompetence til at fastsætte nationale beslutningsprocesser.

Ligesom andre medlemslande støtter regeringen intentionen med forslaget. Regeringen er dog enig i den kritik, andre medlemslande har udtrykt. Det er ikke klart, om forslaget bidrager til at minimere risikoen for forsinkelser, og forslaget skal ikke blive en bureaukratisk klods om benet med unødvendigt detaljerede, begrænsende krav og tidsfrister. I stedet skal der øget fokus på fleksibilitet, frihed og hensyn til nationale beslutningsprocesser og traditioner. Regeringen er derfor tilfreds med, at forslaget ikke er på dagsordenen for rådsmødet til generel indstilling.

7. Kommissionens forslag om anvendelse af elektroniske fragtdokumenter

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2018) 0279

Rådsmøde 3658 – bilag 1 (samlenotat side 103)

Transport-, bygnings- og boligministeren: Formålet med forslaget er at udvide mulighederne for at anvende digital teknologi, f.eks. i form af elektroniske transportdokumenter.

Forslaget bestemmer, at offentlige myndigheder skal acceptere godstransportinformation i elektronisk form for de oplysninger, som kræves af loven. Forslaget forpligter derimod ikke de erhvervsdrivende til at benytte elektroniske transportinformationer. De platforme og udbydere, som bruges i forbindelse med elektroniske transportdokumenter, skal leve op til en række standarder. De skal blandt andet være certificerede.

Det er Kommissionens vurdering, at forslaget vil indebære en betydelig administrativ lettelse for det europæiske godstransporterhverv. Selv om der vil blive tale om statslige omkostninger til indkøb af ny it og oplæring af medarbejdere, vurderes forslaget samlet set at få en meget positiv samfundsøkonomisk effekt. Der forventes en implementeringsperiode på ca. 4 år, og implementeringen vil omfatte alle transportformer.

Fra dansk side vil vi foreslå en trinvis implementering, så man f.eks. indleder med vejgodstransportområdet, hvor de forventede gevinster for brug af elektroniske transportdokumenter er størst.

Forslaget vil nu overgå til det rumænske formandskab.

FO 8. Forslag om oprettelse af et europæisk søfartsmiljø med ét kontaktpunkt

– *Generel indstilling/fremskridtsrapport*

KOM (2018) 0278

Rådsmøde 3658 – bilag 2 (sammenotat side 3)

Erhvervsministeren: Masser af skibe sejler hver dag til en EU-havn med gods – til produktion eller forbrug – eller med passagerer. Ifølge Kommissionen var der f.eks. i 2016 næsten 2,1 millioner skibsanløb i EU-havne. Alle disse skibe har pligt til at melde oplysninger til myndighederne om last, driftsaffald, ombordværende besætning og passagerer foruden en række tekniske oplysninger.

Forslaget skal gøre det mere strømlinet og dermed mindre byrdefuldt at gennemføre denne rapportering. Med forordningen vil man erstatte det eksisterende direktiv, som fastlægger, hvilke informationer skibe skal afgive ved anløb af EU-havne, eksempelvis oplysninger om eventuel farlig last og skibets forventede ankomst til havnen. Det kaldes også meldepligtsdirektivet, som altså nu bliver til meldepligtsforordningen.

Formandskabet sigter efter, at sagen forelægges på transportrådsmødet den 3. december med henblik på vedtagelse af en generel indstilling, hvor landene bliver enige. Kommissionen præsenterede forslaget i maj 2018, og det har været drøftet på arbejdsgruppeniveau siden juli.

Formålet med forslaget er som nævnt at mindske væsentlige administrative byrder for søfarterhvervet. Det nuværende direktiv, der blev gennemført i 2015, etablerede nationale platforme – også kaldet National Single Windows – hvortil skibene skulle rapportere til myndighederne i de enkelte EU-medlemsstater. Disse nationale platforme blev udviklet i medlemsstaterne uden en fast ramme. Derfor er der en hel del forskelle imellem dem. Det betyder, at der er betydelig variation i rapporteringsformen fra land til land – og visse steder også fra havn til havn. Det betyder også forskelle i rapporteringens indhold – landene kræver nemlig samtidig forskellige oplysninger.

Sejler et dansk skib fra en havn i Danmark til Trieste med stop i Rotterdam og Valencia, skal det altså være forberedt på at rapportere oplysninger via tre forskellige rapporteringsplatforme, ligesom de oplysninger, der skal rapporteres, vil være forskellige fra land til land. Det giver naturligvis en del administrativt bøvler ombord på et skib. Forslaget lægger derfor op til at strømline rapporteringssystemerne og lægge loft over, hvad der kan kræves indberettet.

De oplysninger, som kan kræves indberettet, fastlægges ifølge forslaget af Kommissionen med afsæt i de oplysninger, medlemslandene allerede kræver i

dag. Den liste kan Kommissionen opdatere, efterhånden som der måtte blive behov for det, via delegerede retsakter.

Ser vi på selve systemerne, som skal håndtere indberetningerne, beholder man ifølge forslaget de eksisterende nationale rapporteringsplatforme, som er blevet oprettet i medlemslandene. De udgør så at sige grundlaget for håndtering af de mange forskellige indberetninger fra skibene.

Men til forskel fra i dag skal Kommissionen udvikle og opdatere et såkaldt harmoniseret grænseflademodul. Det er den software, skibene møder, når de skal indrapportere til de nationale rapporteringsplatforme fra deres egne systemer om bord. Skibsfarten kan dermed rapportere direkte via et system, som bliver ensartet i alle medlemslande.

I tillæg hertil vil skibene i øvrigt også have mulighed for at rapportere manuelt. Det kan gøres ved at benytte en brugerflade, hvor de fleste oplysninger skal indtastes manuelt via en hjemmeside i de enkelte medlemsstater. Det betyder, at f.eks. mindre rederier ikke behøver omlægge deres systemer til den fælles brugerplatform, men kan benytte den manuelle mulighed, hvis det er lettest for dem.

Forordningsforslaget vurderes samlet at medføre administrative byrdelettelser for dansk erhvervsliv på op til 10 mio. kr. årligt. De statsfinansielle konsekvenser af forslaget kan potentielt være væsentlige bl.a. på grund af behovet for omstilling af de nationale rapporteringssystemer og integration af nationale toldsystemer i rapporteringsplatformen.

FO *Regeringens holdning*

Regeringen støtter forordningsforslaget, fordi det vil lette byrder for søfarten. Regeringen støtter derfor harmonisering af de oplysninger, medlemsstaterne kan kræve, så skibene ikke skal tilpasse rapporteringen til individuelle lande eller havne.

Regeringen havde gerne set en enkelt central rapporteringsplatform på EU-niveau frem for den mere decentrale løsning med rapportering via de nationale platforme, som Kommissionen foreslår. Det ville have været den mest effektive løsning. Regeringen arbejder derfor for, at der udvikles en fælles digital platform for rapportering direkte fra rederiernes systemer, så der kan ske en mere automatisk, effektiv og ikke mindst ressourcebesparende indberetning. Det er dog op ad bakke, da flertallet af medlemsstater foretrækker den decentrale løsning, som Kommissionen har foreslået med en fælles brugerflade og de nationale systemer bagved.

Mindre rederier og skibe, som kun lejlighedsvis anløber EU-havne, vil næppe se økonomi i at udvikle it-løsninger til direkte rapporteringer fra deres forretningssystemer. Derfor lægger regeringen vægt på, at der også etableres en fælles, mere harmoniseret brugerplatform for manuel rapportering for dem. Det er kort sagt vigtigt, at denne grafiske brugerflade bliver relativt ensrettet på tværs af medlemsstaterne, så der også her kommer en byrdelettelse.

Regeringen kan støtte, at Kommissionen tildes gennemførelsesbeføjelser for den tekniske og operative implementering af relevante dele af forordningen. Det vil sikre en robust struktur for udvikling og drift af systemet.

Hvad angår ansvarsfordelingen mellem Kommissionen og medlemslandene for selve driften af systemer til rapportering, kunne Kommissionens forslag i øvrigt godt være tydeligere. Derfor arbejder regeringen for en klar og hensigtsmæssig fordeling, så det står klart for alle parter, hvad deres forpligtelser er.

Regeringen arbejder også for klarhed i forhold til opbygningen af it-løsninger, så omkostningerne kan estimeres mere præcist.

Regeringen arbejder desuden for, at forordningen i størst muligt omfang sikrer genbrug af allerede indrapporterede informationer, så man for eksempel kan anvende de informationer, man afgav i afgangshavnen som ankomstoplysninger i den næste EU-havn.

Endvidere arbejder regeringen for en hensigtsmæssig balance i forordningen mellem de omkostninger, som forslaget vil medføre for erhverv og medlemsstater, og den byrdelettelse, som er hele formålet.

Ligeledes lægger regeringen vægt på en realistisk tidsmæssig ramme for gennemførelse af forordningen, så medlemslandene får den fornødne tid til at tilpasse deres nationale systemer og lovgivning.

Endelig vil regeringen lægge vægt på, at forslaget ikke foregriber forhandlingerne om EU's kommende finansielle ramme for perioden 2021-27 samt for perioden herefter.

Henning Hyllested spurgte til graden af harmonisering i forslaget. Ville der stadig være frihed for landene til at stille yderligere krav til rapporteringen? Og ville lister over besætningerne med oplysninger om nationalitet, sejltid, uddannelsesforhold og certifikater indgå i meldepligten? På det seneste var det blevet mere besværligt for bl.a. Det Internationale Transportarbejderforbunds inspektører at tilgå de oplysninger via Søfartsstyrelsen, da man nu skulle hente dem på anden

hånd hos Rederiforeningen. Dermed var det blevet sværere at bekæmpe social dumping og opdage eventuel illegal arbejdskraft på skibene.

Det undrede ham desuden, at ministeren ikke nævnte, hvor meget forslaget ville koste. Man kunne læse sig til, at det danske bidrag var på 2 mio. kr. og på EU-plan 100 mio. kr. for perioden 2020-2030. Til gengæld ville danske rederier få 10 mio. kr. ud af det. Enhedslisten mente, at det erhverv i forvejen var voldsomt forkælet, så sådanne lettelser havde ikke partiets prioritet.

Erhvervsministeren svarede, at landene ikke ville få særlig stor frihed til at stille yderligere krav til indberetningsoplysningerne, eftersom hele formålet med forslaget netop var at sikre, at skibene skulle aflevere nogenlunde de samme oplysninger i alle havne i EU. Hvis et medlemsland ønskede at indføre en ny rapporteringsforpligtelse, ville den skulle anmode Kommissionen om det. Kommissionen ville herefter vurdere, om kravet var væsentligt, og om det unødigt ville belaste søfartserhvervet. Hvis Kommissionen anerkendte ønsket, ville den nye rapporteringsforpligtelse blive tilføjet via en delegeret retsakt.

Skibene ville fortsat skulle oplyse om besætninger og passagerer med henblik på ind- og udrejsekontrol, men der ville ikke være tale om alle de oplysninger, Henning Hyllested spurgte til. Oplysningerne ville fortsat blive givet til de danske udlændinge- og politimyndigheder. Der ville ikke med denne forordning blive lavet om på muligheden for at tilgå dem via Søfartsstyrelsen.

Regeringen delte ikke Henning Hyllesteds holdning om, at søfartserhvervet var voldsomt forkælet. I øvrigt var det en god investering for Danmark at betale 2 mio. kr. for noget, som erhvervslivet efterfølgende fik gavn af for 10 mio. kr. På grund af landets relativt store handelsflåde ville Danmark få mere ud af systemet end de fleste andre EU-lande, så det var i klar dansk interesse at investere i et nemt og effektivt fælles system.

Henning Hyllested opfordrede til, at regeringen i forhandlingerne lagde vægt på, at oplysningerne nemt kunne tilgås med henblik på kontrol af illegal arbejdskraft og bekæmpelse af social dumping.

Erhvervsministeren tog imod opfordringen til at lade det hensyn indgå i forhandlingerne, og han ville gerne arbejde for det. Men han understregede samtidig, at regeringens overordnede hensyn var at gøre indberetningerne nemmere og smidigere for erhvervet. Derfor ønskede den ikke at stille meget detaljerede krav til skibene.

Henning Hyllested meddelte, at Enhedslisten ikke kunne bakke op om forhandlingsoplægget, da partiet ønskede yderligere krav til rapporteringsforpligtelsen end dem, der var lagt op til.

Den fungerende formand oplyste, at Dansk Folkeparti på forhånd havde meddelt, at de ikke kunne støtte forhandlingsoplægget. Han konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

FO 9. Forordningsforslag om program for et digitalt Europa under EU's flerårige finansielle ramme for 2021-2027

– *Generel indstilling*

KOM (2018) 0434

Rådsmøde 3658 – bilag 2 (samlenotat side 13)

Erhvervsministeren: Der er tale om et såkaldt MFF-program, der forhandles i regi af telerådsformationen. I forhandlingerne af disse programmer drøftes det faglige indhold, dvs. hvorvidt man inden for rammerne af et digitalt Europa ønsker at finansiere f.eks. en EU-indsats for kunstig intelligens eller supercomputere. Men vi drøfter ikke, hvor mange penge der skal afsættes til sådan en indsats. Det er derfor, at vi forventer, at medlemslandene på rådsmødet vil vedtage en delvis generel indstilling. Vi forventer således, at der snart er enighed om det specifikke indhold i programmet.

De horisontale elementer – dvs. hvor mange penge der afsættes til de enkelte programmer – er, som I har hørt mange gange, afhængige af de overordnede MFF-forhandlinger og dermed endnu ikke på plads.

Forslaget

Formålet med programmet er at understøtte EU's digitale omstilling ved at pulje investeringer i digitale teknologier, som det økonomisk set ikke giver mening for hver enkelt medlemsstat at investere i hver for sig. På den måde skal programmet bidrage til at styrke EU's samlede konkurrenceevne i den globale digitale økonomi.

Det er første gang, at det flerårige budget indeholder et særskilt digitalt program. Overordnet set flugter programmet godt med de danske tiltag over de seneste år i forhold til den digitale omstilling og konkurrenceevnen for den danske økonomi. Programmet vil på mange måder kunne bygge videre på dette arbejde på EU-niveau.

Forslaget består af fem delprogrammer, der hver især sigter efter at forbedre EU's konkurrenceevne på centrale parametre i den digitale økonomi:

Det første delprogram vedrører højtydende databehandling – bedre kendt som supercomputere. Det vil fremme anvendelsen af sådanne computere blandt myndigheder og virksomheder og sigter efter at opbygge en europæisk digital infrastruktur i verdensklasse. En supercomputer anses for at udgøre en helt central infrastruktur for fremtidens forskning. Samtidig vil man hjælpe små og mellemstore virksomheder, som kan have vanskeligere ved at få adgang til en sådan datakraft, bl.a. ved at etablere et netværk af kompetencecentre i hver medlemsstat.

Det andet delprogram handler om at fremme udbredelse og anvendelse af kunstig intelligens blandt myndigheder og virksomheder. Det skal bl.a. ske gennem etableringen af testfaciliteter.

Det tredje delprogram vedrører cybersikkerhed og tillid. Her lægges der op til, at midlerne investeres i avanceret cybersikkerhedsudstyr og relevant datainfrastruktur, der skal styrke viden på området og opbygge samarbejde på tværs af grænserne.

Det fjerde delprogram, der vedrører højtudviklede digitale færdigheder, skal sikre en større talentmasse på området. Konkret skal delprogrammet eksempelvis støtte tilrettelæggelse og afholdelse af uddannelses- og kursusforløb for iværksættere, studerende og arbejdsstyrken generelt.

Det femte og sidste delprogram har til formål at sikre bred udrulning af digitale teknologier og kapaciteter blandt myndigheder samt især små og mellemstore virksomheder. Her vil man etablere et netværk af digitale innovationshubs, som skal fungere som digitale knudepunkter fordelt over hele EU, hvor virksomheder kan få hjælp i digitaliseringen. De enkelte hubs kan specialisere sig inden for bestemte områder og teknologier, og der forventes national medfinansiering.

FO *Regeringens holdning*

Regeringen støtter, at der i den kommende finansielle ramme for 2021-2027 oprettes et særskilt digitalt program. På trods af at programmet udgør en lille del af det samlede MFF-forslag, går regeringen ind for, at vi i Europa i fællesskab styrker den digitale omstilling, fordi det kan forbedre den europæiske konkurrenceevne i den globale digitale økonomi. Når andre økonomier støtter og udvikler deres digitale infrastruktur, talentmasse og innovationspotentiale, har vi ikke råd til at hvile på laurbærrene.

Regeringen vurderer, at Danmark vil have gode muligheder for at få midler fra programmet, og mener desuden, at flere af de udvalgte fokusområder – især højt-tydende databehandling og kunstig intelligens – er dyre og derfor velegnede til fælleseuropæiske indsatser.

Det vil ikke komme som nogen overraskelse, at regeringen lægger vægt på, at drøftelserne om det digitale program ikke foregriber de horisontale forhandlinger om den kommende finansielle ramme. Som bekendt er regeringens hovedprioritet, at budgettet ikke kommer over 1 pct. af EU's BNI.

Regeringen lægger desuden vægt på, at medlemsstaterne bliver inddraget i uddeelingen af midler under programmet, efter at det er vedtaget. Dette tyder der på at være bred opbakning til i Rådet.

Regeringen lægger vægt på, at der er fleksible rammer for udvælgelse og fordeling af de digitale innovationshubs samt for deres opsætning og aktiviteter. Her er det vigtigt, at de nye hubs giver merværdi for vores virksomheder og myndigheder og er med til at give digitaliseringen et skub.

Ydermere bør de digitale hubs sammentænkes med eksisterende nationale enheder, hvilket der ligeledes tyder på at være bred opbakning til i Rådet.

Regeringen arbejder for, at programmet låser sig fast på, hvilke områder der senere kan inkluderes, da vi som bekendt ikke kan forudsige den digitale udvikling.

Endelig finder regeringen det positivt, at der sættes fokus på og investeres i at styrke højtudviklede digitale færdigheder, og indsatsen har en tilpas bred målgruppe – dvs. ikke kun it-professionelle, men også arbejdsstyrken generelt samt f.eks. studerende, nyuddannede og entreprenører.

Regeringen vil derfor – med udvalgets opbakning – på rådsmødet støtte formandskabets udkast til en delvis generel indstilling med henblik på at indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

10. STCW-direktivet: Direktivforslag om minimumsuddannelsesniveaueu for søfartserhverv

– *Generel indstilling*

KOM (2018) 0315

Rådsmøde 3658 – bilag 2 (samlenotat side 29)

Erhvervsministeren: Det såkaldte STCW-direktiv står for Standards of Training, Certification and Watchkeeping. Det fastsætter krav til bl.a. uddannelser og beviser til søfarende om bord på skibe, der sejler under et EU-lands flag. Direktivets bestemmelser er fastsat i henhold til de internationale krav på området, der er udarbejdet i FN's søfartsorganisation, IMO, og mere præcist i STCW-konventionen. Med andre ord implementerer direktivet den relevante konvention på området i EU-retten.

En forudsætning for at sejle på en medlemsstats skib som søfarende er, at man har en maritim uddannelse i henhold til kravene i STCW-konventionen. Modsat den øvrige besætning på et skib skal der for officerer være udstedt et såkaldt anerkendelsesbevis. Det er den medlemsstat, hvor skibet er registreret, der udsteder beviset. Med beviset anerkender man den søfarendes uddannelse, og det skal være udformet i overensstemmelse med konventionen. Direktivet fastlægger også rammerne for en fælles EU-mekanisme for denne anerkendelse af uddannelser for søfarende og de tilhørende sønæringsbeviser fra tredjelande.

Med forslaget indarbejdes de seneste ændringer, som er foretaget i STCW-konventionen i direktivet. Det gælder bl.a. nye uddannelseskrav for sejlads i polarområder og uddannelseskrav for søfarende på skibe, der bruger gas som brændstof.

Forslaget giver også Kommissionen adgang til at implementere fremtidige ændringer i STCW-konventionen i EU-retten via delegerede retsakter. Det vil gøre tilpasning af EU-retten til ændringer i de internationale regler smidigere i fremtiden.

Derudover indeholder forslaget ændringer af mere teknisk karakter, som skal gøre anerkendelsen af søfarende fra EU-lande og tredjelande mindre besværlig. F.eks. skal en medlemsstat, som ønsker, at EU skal anerkende et tredjelandets uddannelser og søfarende, anmode EU og de øvrige medlemsstater om, at tredjelandet kan blive anerkendt. Under denne proces kan den anmodende medlemsstat anerkende søfarende fra tredjelandet, indtil den endelige afgørelse på EU-plan er truffet.

Regeringen støtter Kommissionens forslag. Regeringen arbejder samtidig for, at forslaget ikke hindrer anvendelse af digitale beviser, som vil kunne gøre livet lettere for både rederier og søfarende. Vi arbejder også for, at direktivet ikke går længere end internationale regler på området. Det ville nemlig risikere at bringe europæisk søfart i en ulige konkurrencesituation, hvis der blev lagt en masse ekstra krav ind. Vi arbejder derudover for, at det alene er de obligatoriske dele af STCW-konventionen, som omfattes af den delegerede retsakt i direktivet. Det bibeholder den fortolkningsfrihed, som er foreslået i konventionen. Endelig arbejder vi for, at forslaget ikke skaber nye byrder for erhvervslivet.

Alle disse hensyn vurderes at være tilgodeset i det forslag, der nu ligger på bordet, og som er på rådsmødedagsordenen med henblik på generel indstilling.

11. Rådskonklusioner om transport ad indre vandveje

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3658 – bilag 2 (samlenotat side 35)

Erhvervsministeren: Formandskabet har fremlagt et udkast til rådskonklusioner om transport ad indre vandveje med titlen "Transport ad indre vandveje – forstå potentialet og støt det!". Indre vandveje er eksempelvis floder, og reguleringen af indre vandveje adskiller sig fra reguleringen af sejlads på havet. Typisk er sikkerhedskravene for transport ad indre vandveje f.eks. lavere end ved transport på åbent hav.

Formålet med konklusionerne er, at man fortsat vil støtte op om arbejdet med udvikling af de indre vandveje i EU som et alternativ til vejnettet. I udkastet støtter vi derfor arbejdet med at udnytte det fulde potentiale i transport ad indre vandveje som et effektivt, sikkert og bæredygtigt transportsystem.

Siden 1864 har Danmark ikke haft indre vandveje i EU-retlig forstand, og der er derfor ikke de helt store danske interesser i denne sag. Rådskonklusionerne har i øvrigt ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser. Regeringen kan på den baggrund støtte rådskonklusionerne.

12. Kommissionens forslag til en forordning om oprettelse af det europæiske industri-, teknologi- og forskningskompetencecenter for cybersikkerhed og netværket af nationale koordinationscentre

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2018) 0630

Rådsmøde 3658 – bilag 2 (samlenotat side 38)

Erhvervsministeren: Forslaget blev fremsat den 12. september og består af tre elementer: Det første er et europæisk industri-, teknologi- og forskningskompetencecenter for cybersikkerhed, der forventes placeret i Bruxelles. Det andet er et netværk af nationale koordinationscentre – ét pr. medlemsstat. Det tredje er et fagligt kompetencefællesskab bestående af industrielle, akademiske og almennyttige forskningsorganisationer og sammenslutninger samt offentlige organer og andre enheder. Formålet med forslaget er at styrke EU's cybersikkerhedskapacitet både på EU-plan og på nationalt plan.

Det er vigtigt for regeringen, at et europæisk kompetencecenter tilfører reel merværdi og effektivt understøtter udviklingen af et sikkert digitalt indre marked. Ende-

lig lægger regeringen vægt på, at drøftelser om forslaget ikke foregriber forhandlingerne om EU's kommende finansielle ramme for perioden 2021-2027, herunder sektorforslagene Horisont Europa og Det Digitale Europa.

Da forslaget er forholdsvis nyt og derfor har mange uafklarede elementer – herunder finansieringen – vil regeringen på rådsmødet fokusere på, at etableringen af et sådant europæisk industri-, teknologi- og forskningskompetencecenter for cybersikkerhed vil bibringe merværdi. Regeringen vil desuden tage formandskabets fremskriftsrapport til efterretning.

13. E-databeskyttelse: Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning vedrørende respekt for privatlivets fred og beskyttelse af persondata ved elektronisk kommunikation

– *Fremskridtsrapport/udveksling af synspunkter*

KOM (2017) 0010

Rådsmøde 3658 – bilag 2 (samlenotat side 48)

KOM (2017) 0010 - svar på spm. 2, om regeringens holdning til Europa- Parlamentets forslag ifm. e-databeskyttelsesforslaget om, at det bør være et krav, at privatlivsbeskyttelse er standard ved brugeres besøg på hjemmesider registreret i EU, fra erhvervsministeren

KOM (2017) 0010 – bilag 3 (henvendelse af 14/5-18 fra Forbrugerrådet Tænk)

EUU alm. del (17) – bilag 841 (udvalgsmødereferat side 1035, senest behandlet i EUU 1/6-18)

EUU alm. del (17) – bilag 528 (udvalgsmødereferat side 645 FO, forhandlingsoplæg forelagt 2/3-18)

Erhvervsministeren: Min forgænger forelagde sagen til tidligt forhandlingsoplæg i marts 2018, og energi-, klima- og forsyningsministeren orienterede senest udvalget om status over sagen forud for rådsmødet den 8. juni 2018. Jeg vil derfor ikke i dag gennemgå forslaget og regeringens holdning i detaljer. Jeg vil i stedet hovedsagelig fokusere på status for forhandlingerne i Rådet, som vi også forventer, at formandskabets fremskridtsrapport vil handle om.

Forslaget har været behandlet i Rådet siden februar 2017. På trods af at forslaget har fået en overvejende positiv modtagelse hos medlemsstaterne, har forhandlingerne i Rådet krævet tid.

Danmark støtter en opdatering af de gældende regler og har arbejdet aktivt for at fremme sagen i Rådet i overensstemmelse med det mandat, udvalget gav regeringen i marts.

På en række områder er der dog stadig ikke klarhed over de potentielt store konsekvenser, forslaget kan have for en lang række aktører – ligesom der ikke er klarhed over de muligheder og begrænsninger, som reglerne indebærer for at behandle elektroniske kommunikationsdata.

Flere medlemsstater har understreget, at der er behov for at sikre, at reglerne spiller sammen med den generelle databeskyttelsesforordning, for at undgå overlap og sikre sammenhæng i reguleringen på det digitale område. Enkelte lande har desuden fremført, at man bør afvente virkningerne af den generelle databeskyttelsesforordning, der som bekendt er trådt i kraft i maj i år.

På telerådsmødet den 8. juni gav et flertal af medlemsstaterne udtryk for, at et hurtigt resultat i forhandlingerne ikke måtte kompromittere kvaliteten af reglerne. Det østrigske formandskab blev derfor bedt om at prioritere grundig behandling i arbejdsgruppen. Siden da er der kun afholdt tre arbejdsgruppemøder, og der pågår derfor fortsat drøftelser af forslagets centrale bestemmelser.

Fra regeringens side lægger vi fortsat vægt på, at beskyttelsen af brugerne ikke forringes i forhold til, hvad der gælder efter de generelle regler om bl.a. databeskyttelse. Hvis reglerne udformes rigtigt ved denne revision, kan de fremtidssikres og give mulighed for fortsat digital innovation og vækst uden at gå på kompromis med privatlivsbeskyttelsen.

14. Eventuelt

Ministrene havde ingen bemærkninger til dette punkt.

15. Siden sidst

Ministrene havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede kl. 17.19